

## *Consell Municipal – Actes*

### **ACTA Consell Municipal, sessió de 23 de setembre de 2020.**

A la Sala Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, amb pantalla central de control, el vint-i-tres de setembre de 2020, s'hi reuneix de forma no presencial el Plenari del Consell Municipal en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. Ada Colau Ballano. Hi concorren les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Joan Subirats Humet, Janet Sanz Cid, Laura Pérez Castaño, Jordi Martí Grau, Lucía Martín González, Eloi Badia Casas, Jordi Rabassa Massons, Marc Serra Solé, Gemma Tarafa Orpinell, Jaume Collboni Cuadrado, Laia Bonet Rull, Albert Batlle Bastardas, Montserrat Ballarín Espuña, David Escudé Rodríguez, Francesc Xavier Marcé Carol, Maria Rosa Alarcón Montañés, Joan Ramon Riera Alemany, Ernest Maragall i Mira, Elisenda Alamany i Gutiérrez, Miquel Puig i Raposo, Montserrat Benedí i Altés, Jordi Coronas i Martorell, Eva Baró i Ramos, Gemma Sendra i Planas, Maria Buhigas i San José, Max Zañartu i Plaza, Jordi Castellana i Gamisans, Elsa Artadi Vila, Neus Munté Fernández, Ferran Mascarell i Canalda, Jordi Martí Galbis, Francina Vila i Valls, María Luz Guilarte Sánchez, Francisco Sierra López, María Magdalena Barceló Vereja, Celestino Corbacho Chaves, José Bou Vila, Óscar Ramírez Lara, Manuel Valls Galfetti i Eva Parera Escrichs, assistits pel secretari general, el Sr. Jordi Cases Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

La sessió no presencial va ser convocada i se celebra en virtut del que disposa l'article 46.3 de la Llei 7/985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, segons redacció donada pel Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19.

El secretari constata l'efectiva connexió per via telemàtica de tots els assistents a la sessió mitjançant el sistema de videoconferència gestionat des de la referida sala virtual i acredita la seva identitat, així com l'existència de quòrum legal.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores i deu minuts.

#### A) Aprovació de les actes de les sessions anteriors

La Sra. Guilarte es queixa que no es respecta l'ús del castellà a les seves intervencions, que a les actes es recullen en català, de manera que es vulnera el dret que a les actes figurin les intervencions literals, i anuncia el vot en contra del seu grup.

Es donen per llegides les actes de les sessions extraordinària i ordinària de 24 de juliol, i de la sessió extraordinària de 27 d'agost de 2020 del Plenari del Consell Municipal, l'esborrany de les quals ha estat tramès a tots els membres del Consistori; i s'aproven amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho.

#### B) Part informativa

## a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

### Decrets relacionats amb la situació d'emergència sanitària ocasionada pel COVID-19

1. Ban de l'Excma. Senyora Alcaldessa, de 22 de juliol de 2020, pel qual, atesa la situació excepcional ocasionada per la covid-19, s'amplia el termini de suspensió de l'efectivitat del règim sancionador de l'ordenança relativa a la restricció de la circulació de determinats vehicles a la ciutat de Barcelona amb l'objectiu de preservar i millorar la qualitat de l'aire i s'incrementen els ingressos màxims anuals requerits per poder acollir-se a la moratòria prevista en la seva disposició transitòria primera en el cas dels vehicles de la categoria m1 i l.
2. Decret de l'Alcaldia, de 28 de juliol de 2020, que modifica el decret de l'Alcaldia de 28 de març de 2020, pel qual s'estableixen criteris i mesures excepcionals d'ajut en el pagament de l'habitatge a les famílies residents en el parc municipal d'habitatges i en els habitatges destinats a polítiques socials vinculades a programes municipals.
3. Decret de l'Alcaldia, de 31 de juliol de 2020, que té per objecte establir una mesura excepcional en relació amb la liquidació de preus públics dels serveis de recollida de residus comercials i industrials assimilables als municipals, amb ocasió de l'impacte econòmic i social de la crisi sanitària ocasionada amb la COVID-19.
4. Decret de l'Alcaldia, de 31 de juliol de 2020, que ratifica la presentació de la sol·licitud de subvenció per la contractació de 72 persones en situació de desocupació en el marc del Programa Treball i Formació Covid-19, d'acord l'Ordre TSF/156/2018, de 20 de setembre, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió de subvencions destinades al Programa Treball i Formació, modificada per l'Ordre TSF/115/2019, de 7 de juny i per l'Ordre TSF/20/2020, de 25 de febrer; i en el marc de la Resolució TSF/1419/2020, de 16 de juny, per la qual s'obre la convocatòria extraordinària per a l'any 2020, per la presentació de sol·licituds per a la concessió de les subvencions que preveu el Decret Llei 16/2020, de 5 de maig, de mesures urgents complementàries en matèria de transparència, ajuts de caràcter social, contractació i mobilitat per fer front a la COVID-19, per a la concessió de subvencions del Programa Treball i Formació Covid-19, amb data límit de presentació del 12 de juliol d'enguany.

### Decrets de gestió ordinària

5. Decret de l'Alcaldia, de 13 de juliol de 2020, que Primer.- Faculta els/les gerents d'Àrees d'Actuació que es relacionen en annex adjunt i en els termes que hi consten, per tal que en el supòsit d'absència de la gerent municipal i/o del/de la gerent d'àrea corresponent, puguin exercir les facultats delegades en els decrets d'Alcaldia corresponents en matèria de gestió i administració de personal, en matèria de gestió econòmica i en matèria de contractació, que tinguin la condició d'urgents i inajornables. Segon.- Faculta els/les gerents de Districte que es relacionen en annex adjunt i en els termes que hi consten, per tal que en el supòsit d'absència del/de la gerent del districte corresponent, puguin exercir les facultats delegades en els decrets d'Alcaldia corresponents en matèria de gestió i administració de personal, en

matèria de gestió econòmica i en matèria de contractació, així com les facultats delegades per l'Alcaldia relatives a la incoació, instrucció i resolució d'expedients sancionadors. Tercer.- Estableix, en el supòsit d'absència, les suplències dels directors/res de serveis de Llicències i Espai Públic que es relacionen en annex adjunt, i en els termes que hi consten en les tasques que els son pròpies per raó del seu càrrec.

6. Decret de l'Alcaldia, de 23 de juliol de 2020, que amplia, de conformitat amb la Disposició final primera del Reglament del Sistema Municipal d'Arxius, la composició de la Comissió Municipal d'Avaluació i Accés a la Documentació (CMAAD) i incloure com a vocals el/la Delegat de Protecció de Dades de l'Ajuntament de Barcelona i el/la director/a de l'Oficina per a la Transparència i les Bones Pràctiques; designa el membres de l'esmentada Comissió Municipal i deixa sense efecte el Decret d'Alcaldia S1/D/2016-1055, de 18 d'abril de 2016, i l'apartat referent a la CMAAD del Decret d'Alcaldia S1/D/2017-2783, de 7 de setembre de 2017.

7. Decret de l'Alcaldia, de 23 de juliol de 2020, que delega les competències atribuïdes en matèria de contractació a les Gerències del Sector d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat, en els càrrecs següents: - En el gerent de Medi Ambient i Sostenibilitat, durant el període comprès entre el 3 d'agost i el 9 d'agost (ambdós inclosos). - En el gerent de Mobilitat i Infraestructures, durant el període comprès entre el 10 d'agost i el 30 d'agost (ambdós inclosos).

8. Decret de l'Alcaldia, de 27 de juliol de 2020, que faculta els/les regidors/res que es relacionen en annex adjunt, i en els termes que hi consten, per tal que en el supòsit d'absència del regidor/a de districte corresponent, puguin exercir les facultats delegades i/o desconcentrades relatives a la incoació, instrucció i resolució d'expedients sancionadors. Així mateix, facultar-los per a l'exercici de qualsevol altra competència delegada i/o desconcentrada a favor dels/de les regidors/es de districte.

9. Decret de l'Alcaldia, de 27 de juliol de 2020, que modifica l'annex adjunt al Decret de l'Alcaldia S1/D/2020-738, de 13 de juliol, de delegació de facultats en els/les gerents d'Àrees d'Actuació, els/les gerents de Districte i Directors/res de Serveis de Llicències i Espai Públic durant el període vacacional, en l'apartat corresponent a Gerents d'Àrees d'Actuació, on diu: "Període del 23 al 26 de juliol: El servei de la Gerència d'Àrea d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica quedarà cobert pel Gerent de Recursos", ha de dir: "Període del 23 al 26 de juliol i del 28 de juliol al 2 d'agost: El servei de la Gerència d'Àrea d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica quedarà cobert pel Gerent de Recursos".

10. Decret de l'Alcaldia, de 27 de juliol de 2020, que: Primer.- Aixeca la suspensió decretada per la resolució del primer tinent d'Alcaldia en data 17 de desembre de 2019. Segon.- Revoca i deixa sense efecte el Decret d'Alcaldia de 15 d'octubre de 2019, d'acord amb allò disposat en l'article 109, apartat primer, de la Llei estatal 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP), i disposicions concordants per raons d'interès públic i d'oportunitat degudament justificats en l'informe jurídic que s'acompanya a efectes de motivació, pel qual s'ordenava l'obligatorietat de tancament en horari nocturn, es a dir, entre les 21 i les 6 hores els mesos d'octubre a maig, i entre les 22 i les 7 hores els mesos de juny a setembre, al llarg d'un any a partir de la entrada en vigor del Decret d'Alcaldia de 15 d'octubre de 2019, dels establiments comercials exclosos del règim

general d'horari d'obertura al públic en virtut de la seva normativa aplicable, que es dediquen a la venda de reduïda dimensió, de menys de 300m<sup>2</sup> de superfície, i pertanyen a empreses o grups de distribució que tinguin la consideració de petita o mitjana empresa, o que es dediquen a la venda de productes de pa, i de productes associats (pastes, ...), ubicats a l'àrea territorial delimitada pels carrers Tuset, Aribau, Lincoln, l'Avinguda Diagonal, Mojà, Bon Pastor, Granada del Penedès, Travessera de Gràcia, Marià Cubí, Laforja i entorns d'influència. Tercer.- Comunica aquest acord a la Direcció General de Comerç de Catalunya, segons allò que estableix l'article 37.3er de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires. Quart.- Dona compte d'aquest Decret al Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona en la propera sessió que es celebri. Cinquè.- Publica aquesta resolució mitjançant la seva inserció en el Butlletí Oficial de l'Estat, i fixar la seva entrada en vigor a partir de l'endemà de la seva publicació; la qual tindrà els efectes previstos a l'article 45.1) a) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, sense perjudici de les notificacions que es puguin dur a terme.

11. Decret de l'Alcaldia, de 28 de juliol de 2020, que ratifica la presentació de la sol·licitud en el marc de la Resolució TSF/ 1548/2020, de 23 de juny, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2020 de la línia de subvenció del Programa Treball i Formació Joves tutelats i extutelats (SOC - TRFO JOVES), de l'ordre TSF/20/2020, de 25 de febrer, de modificació de l'Ordre TSF/156/2018, de 20 de setembre, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió de subvencions del Programa Treball i Formació (SOC-TRFO). Encarrega la gestió dels tràmits necessaris per a l'execució i la justificació de les contractacions, una vegada atorgada aquesta subvenció, a la Societat Privada Municipal Barcelona Activa SAU; i faculta el Gerent d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Barcelona per a la signatura de tots els documents relatius a la sol·licitud i a l'execució del Projecte.

12. Decret de l'Alcaldia, de 28 de juliol de 2020, que delega en el Gerent de l'Institut Municipal d'Urbanisme, les atribucions següents: "Realitzar les actuacions necessàries per rebutjar i proposar l'acceptació de l'exercici dels drets de tanteig i retracte que, en execució de la legislació urbanística i d'habitatge, així com la Modificació del Pla General Metropolità aprovada definitivament per la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona el 5 de desembre de 2018, DOGC 20 de desembre de 2018, estiguin atribuïdes a l'ajuntament de Barcelona, únicament i exclusiva en quant als següents immobles. 1) terrenys sense edificar, ja siguin solars o parcel·les en qualsevol classe de sòl i 2) terrenys amb edificacions ruïnoses o totalment desocupades".

13. Decret de l'Alcaldia, de 29 de juliol de 2020, que aprova, segons l'acord de la Comissió paritària de seguiment de l'acord de condicions comuns de treball, el manteniment temporal de la despesa relativa als abonaments de transport expedits per l'Autoritat del Transport Metropolità, per al personal uniformat de la Guàrdia Urbana de Barcelona i del Servei de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvament, a la vista de la previsió pressupostària existent i pel període entre 1 de setembre de 2020 i 31 d'agost de 2021.

14. Decret de l'Alcaldia, de 31 de juliol de 2020, que designa els membres de la Ponència de Nomenclàtor dels Carrers de Barcelona.

15. Decret de l'Alcaldia, de 3 de setembre de 2020, que deixa sense efecte el Decret d'Alcaldia de 12 de maig de 2020 (S1/D/2020-483) de substitució temporal, durant el temps

de durada del permís de paternitat del regidor de Ciutat Vella, Im. Sr. Jordi Rabassa Massons, en la Ima. Sra. Janet Sanz Cid, de totes les facultats que exerceix com a inherents a la seva condició de regidor del Districte, així com també en l'exercici de totes aquelles que li han estat delegades per l'Alcalde, i de delegació temporal en la gerent del Districte de Ciutat Vella, Sra. Yolanda Hernández Darnés, de les competències sobre ocupació de la via pública que, d'acord amb els Decrets de 21 de gener de 1987 i 2 de setembre de 1996, s'atribueixen als/les regidors/res de Districte (transferències 10 i 10 bis); i determina que aquest Decret d'Alcalde produeix efectes a partir del 10 d'agost de 2020, inclòs, sens perjudici de la seva publicació en el Butlletí Oficial de la Província i en la Gasetta Municipal.

16. Decret de l'Alcalde, de 10 de setembre de 2020, que cessa la Sra. Eva Barlabé i Vilanova com a membre del Consell Municipal del Districte de l'Eixample amb efectes 14 d'agost de 2020.

17. Decret de l'Alcalde, de 10 de setembre de 2020, que primer.- nomena vocals del Consell Acadèmic Assessor de l'Agenda 2030 els Srs. Estanislau Roca Blanch, de la UPC i Enric Banda, de Supercomputing Center; i segon.- deixa sense efectes els nomenaments com a vocals del Consell Acadèmic Assessor de l'Agenda 2030 de la Sra. Ana Freire Veiga, de la UPF i el Sr. Mateo Valero Cortés, de BSC.

18. Decret de l'Alcalde, de 18 de setembre de 2020, que designa l'Im. Sr. Ernest Maragall i Mira membre de la Comissió d'Ecologia, Urbanisme, Infraestructures i Mobilitat.

19. Decret de l'Alcalde, de 18 de setembre de 2020, que delega en la Sra. Sara Berbel Sánchez la representació de l'Ajuntament de Barcelona en la Junta General Universal Ordinària i Extraordinària d'Accionistes de Fira 2000, SA, previstes per al 21 de setembre d'enguany.

20. Decret de l'Alcalde, de 18 de setembre de 2020, que modifica el Decret d'Alcalde S1/D/2017-3192, de 19 d'octubre, de creació de la Taula de Patrimoni Ciutadà, determina la seva composició, li assigna les seves funcions i el seu funcionament.

21. Decret de l'Alcalde, de 18 de setembre de 2020, que nomena representants de l'Ajuntament de Barcelona als Instituts que es relacionen, les persones següents:

#### Institut Municipal del Paisatge Urbà i Qualitat de Vida

Membre del Consell Rector

- Im. Sr. Jordi Coronas i Martorell, en substitució de la Ima. Sra. Maria Buhigas i San José.

#### Institut Municipal d'Urbanisme

Membre del Consell Administració

- Im. Sr. Jordi Coronas i Martorell, en substitució de la Ima. Sra. Maria Buhigas i San Jose.

#### Fundació Mies Van der Rohe

Membre del Consell Administració

- Ima. Sra. Gemma Sendra i Planas, en substitució de la Ima. Sra. Maria Buhigas i San Jose.

22. Decret de l'Alcaldia, de 18 de setembre de 2020, que designa l'Im. Sr. Max Zañartu i Plaza membre del Consell Ciutadà per la Sostenibilitat, en substitució de la Ima Sra. Maria Buhigas i San José.

23. Decret de l'Alcaldia, de 18 de setembre de 2020, que designa l'Im. Sr. Jordi Castellana i Gamisans vocal, en representació de l'Ajuntament de Barcelona, del Patronat de la Fundació Barcelona Institute of Technology for the Habitat (Bit Habitat), en substitució de la Ima. Sra. Maria Buhigas i San José.

b) Mesures de govern

c) Informes

1. La gestió municipal durant l'estat d'alarma.

La Sra. Tarafa comença la intervenció amb un record per a totes les persones que han patit o estan patint els efectes de la COVID -a Barcelona, 31.514 persones han estat positives al llarg d'aquests mesos i 3.568 han mort- i un agraïment a tots els treballadors i les treballadores i totes les persones que han treballat tant durant tots aquests mesos de la pandèmia.

Tot seguit, manifesta el parer que avui, en la primera sessió del Ple del curs i sis mesos després del decret d'alarma, és un bon moment per fer plegats un balanç de com s'ha arribat fins a la situació actual.

En relació amb això, assenyala que l'Ajuntament de Barcelona es va posar a treballar amb força des de molt aviat: el 26 de febrer es va constituir el primer comitè de seguiment COVID, tres setmanes abans de la declaració de l'estat d'alarma, davant d'una situació molt nova per a les administracions i per als veïns i les veïnes -poques persones havien viscut una situació com aquesta abans- en què l'Ajuntament -sense ser autocomplaent- ha treballat amb rapidesa, amb anticipació, amb escolta davant dels reptes i necessitats de la ciutadania, i en coordinació amb altres administracions.

Destaca dues qüestions de la manera de treballar de l'Ajuntament que considera importants: d'una banda, sempre ha treballat acompanyat de les dades epidemiològiques, de la mà de l'Agència de Salut Pública, una peça clau en tot aquest procés a qui fa un agraïment molt especial; d'altra banda, sempre ha estat a disposició de la resta d'administracions i de les necessitats que hi havia sobre la taula. Subratlla que l'Ajuntament sempre s'ha mostrat a disposició de treballar plegats, virant el transatlàntic de l'entitat cap a les tasques o les necessitats que hi havia en cada moment, algunes de les quals no eren competència seva - tots els professionals van treballar cap a la nova mirada- i en col·laboració amb les altres administracions, i fruit d'això han nascut moltes oficines o comissions mixtes en què s'ha anat treballant de manera coordinada. Afegeix que hi ha hagut un equilibri entre aquest fet d'estar a disposició de la resta d'administracions i el fet de saber posar l'accent en les coses que no eren competència de l'Ajuntament que no anaven bé i que el preocupaven molt, com ara el tema del rastreig o el de les residències.

A continuació, posa de manifest que, un cop passats els moments més difícils de la pandèmia, va aparèixer la crisi econòmica, social i de benestar emocional, que se sumava a la crisi ambiental que ja existia a la ciutat, i recorda que, davant d'això, amb la col·laboració de l'oposició i sense cap vot en contra, es van aprovar els 90 milions del fons COVID, es va assolir un pacte de ciutat amb molts dels agents de la ciutat, i s'estan aprofitant les finestres d'oportunitat per veure què es pot reforçar estructuralment a la ciutat arran d'aquesta situació.

Indica que al juliol, amb l'aparició dels primers rebrots, Barcelona va recuperar l'equilibri entre assenyalar allò que creu que no funciona i que ha de funcionar millor i el fet d'estar a plena disposició i acompanyar. Així, entre altres coses, s'ha reforçat l'atenció primària i el rastreig, i l'Ajuntament s'ha posat a disposició amb una oficina de rastreig per poder acompanyar la Generalitat en aquesta tasca; ha continuat oferint personal per rastrejar a la ciutat; s'ha creat l'Oficina Salut i Escola, i s'ha reforçat amb 230 informadors i l'Oficina de Quarantenes, que és clau per a les persones que no poden fer bé les quarantenes atesa la seva situació, sobretot socioeconòmica.

Per acabar, subratlla que s'ha arribat a un punt i seguit, en cap cas a un punt i a part, i l'Ajuntament està preparat per continuar atent davant les situacions que es produiran els propers mesos.

La Sra. Benedí assenyala que el Grup Municipal d'Esquerra Republicana, si bé comparteix gran part de les actuacions contingudes en l'informe, un informe quantitatiu amb una gran llista de mesures dutes a terme durant la crisi sanitària de la COVID, hauria preferit que el Govern presentés un balanç qualitatiu de la seva gestió i una avaluació de l'impacte que han tingut totes aquestes polítiques sobre els ciutadans i les ciutadanes de Barcelona.

Dit això, explicita que els darrers mesos han estat durs i complicats, i reitera l'agraïment del seu grup a les treballadores públiques, als serveis essencials, a totes les professionals, entitats i resta de persones que han tingut cura de les persones des de l'inici de la pandèmia i continuen fent-ho en aquest període ple d'incerteses.

A continuació, afirma que la crisi sanitària esdevinguda crisi social no fa més que posar en evidència les febleses estructurals que va deixar l'anterior crisi financera, de la qual van sortir mesures injustes que castigaven les classes populars, i que continua eixamplant les desigualtats que ja existien a la ciutat. En aquest sentit, observa que el fet que a Barcelona hi hagi el barri més ric i el més pobre de tota l'àrea metropolitana demostra que cal treballar per resoldre els problemes de les persones mentre es transforma totalment un model insostenible de ciutat, i cal redoblar esforços per garantir el present i el futur de les concitadanes, de les persones joves. Subratlla que aquesta crisi ha trencat les poques expectatives d'una generació ja prou castigada per la precarietat i la manca d'oportunitats que veu com la seva situació empitjora cada vegada més.

Assenyala que al llarg dels darrers mesos en algunes ocasions el Grup Municipal d'Esquerra Republicana ha discrepat de la manera com el Govern municipal gestionava la pandèmia en relació amb assumptes socials sensibles, i ho ha fet sempre proposant alternatives. En posa com a exemple la resposta a l'emergència per protegir les persones sense llar amb un gran equipament a la Fira, oposat al model que aquest grup defensa i fortament criticat per

treballadors i entitats. D'altra banda, aquest grup lamenta que el Govern municipal sempre alci la veu amb la Generalitat obviant l'infrafinançament que pateix i generant polèmiques estèrils i sovint innecessàries, com per exemple la dels rastrejadors. Recorda que l'Ajuntament participa en molts àmbits de gestió a través dels consorcis -per exemple, la mateixa Agència de Salut Pública-, i subratlla que la col·laboració entre l'Ajuntament i la Generalitat s'ha demostrat molt més profitosa per a la ciutadania, per exemple en el cas dels pavellons de salut.

Lamenta també que el Govern municipal no actués amb la mateixa contundència quan el Govern de l'Estat va recentralitzar competències, quan es va excedir en la presència de militars a l'inici de la crisi o quan, més recentment, va pretendre que els ajuntaments fessin de banc del Govern central cedint-li els superàvits i els romanents. Respecte d'això, posa de manifest que els partits que formen el Govern municipal van votar a favor del decret llei al Congrés dels Diputats, però, per sort, formacions com ERC s'hi van negar, i continuen exigint poder fer ús d'aquests recursos, que permeten que els ciutadans i les ciutadanes de Barcelona visquin millor, i que es deixi sense efecte la Llei d'estabilitat pressupostària i es mantingui el fons COVID de 5.000 milions d'euros per als ajuntaments.

Per acabar, remarca que el Grup Municipal d'Esquerra Republicana en tot moment ha treballat des de la responsabilitat i la lleialtat a la ciutadania de Barcelona col·laborant amb les entitats i els agents econòmics i socials en el marc del pacte de ciutat, així com oferint propostes com ara l'ampliació de l'espai públic per a vianants o les mesures per reactivar el sector cultural de la ciutat, i ho continuarà fent en benefici de la ciutat i dels barcelonins i les barcelonines.

La Sra. Vila diu que, si bé normalment s'agraeix que el Govern municipal presenti un informe al Consell Plenari, en aquest cas, atès el contingut de l'informe presentat, costa de fer, ja que, en lloc de ser una mesura de govern que mira endavant, l'únic que fa és mirar cap enrere i és més aviat, com es fa palès a la contraportada, un recull de notes de premsa fetes durant l'estat d'alarma per a major glòria del Govern municipal, a qui pregunta què creu que espera d'ell la ciutadania de Barcelona i què creu que necessiten aquesta ciutadania i els sectors del comerç, de la restauració, de la cultura o de l'esport de la ciutat, si necessiten el recull de notes de premsa que han presentat o bé una proposta rigorosa d'acció de govern i de futur per tirar endavant la ciutat. Per al Grup Municipal de JxCat, la resposta és òbvia.

Tot seguit, observa que, d'acord amb l'informe, l'àmbit on més mesures s'han desenvolupat no ha estat ni el de les persones en risc d'exclusió ni el de la gent gran o el de la resposta econòmica, com seria lògic tenint en compte que l'informe es refereix a l'actuació del Govern municipal en un estat d'alarma fruit d'una crisi sanitària, sinó el de la mobilitat i l'espai públic (37 mesures). Comenta, però, que no és cap sorpresa, ja que és la confirmació del que es veu als carrers de Barcelona: en ple estat d'alarma, el Govern s'ha dedicat a gastar els diners dels barcelonins i les barcelonines en pintura i formigó en forma de boles, blocs i barreres New Jersey. Afegeix que encara no han pogut accedir a la informació dels expedients de referència sol·licitats, de manera que aquí també ha mancat transparència.

A continuació, assenjala que el segon àmbit amb més mesures és el de cultura i oci, que inclou el concert als terrats que el Govern pretenia celebrar d'una manera totalment inadequada i en un moment absolutament desafortunat -tampoc no han pogut accedir a la documentació i els expedients que han demanat en relació amb això.



Aclareix que no pensa que tot s'hagi fet malament, però sí que l'informe és autocomplaent. Per exemple, no parla del drama de la gestió de les llicències extraordinàries de terrasses, ni fa referència al Pacte per Barcelona (nascut sense pressupost ni indicadors de compliment), ni a la incapacitat del Govern municipal per liderar la defensa de l'autonomia municipal i dels recursos dels ajuntaments a Madrid (els diputats i les diputades dels grups del Govern municipal han votat en contra del municipalisme del país, un gran fracàs), i tampoc no parla, i això és el més greu, de futur.

Davant d'això, pregunta a la Sra. Colau, com a alcaldessa, i al Sr. Collboni, com a tinent d'alcalde, on volen portar Barcelona els propers mesos i anys i com pensen liderar la sortida d'aquesta crisi, que és el que haurien d'estar debatent avui. Subratlla que el temps s'acaba per a moltes persones a la ciutat i el Govern ha de deixar de presentar llistes que només serveixen per netejar la seva consciència i ha de començar a actuar abans que sigui massa tard.

La Sra. Barceló retreu al Govern que no hagi aprofitat l'oportunitat de presentar una avaluació de les accions dutes a terme durant la pandèmia per pal·liar la crisi social i econòmica de la COVID-19 que encara patim amb compromís de millora i amb propostes concretes, amb una crítica i una avaluació, i subratlla que s'ha limitat a presentar la seva agenda institucional, com si tot anés bé, quan la realitat a Barcelona és molt dura: continuen abaixant-se moltes persianes de les botigues de la ciutat, hi ha treballadors que encara no han cobrat l'ERTO i autònoms que no poden pagar les factures i que no han tingut accés als ajuts.

Malgrat això, el Grup Municipal de Cs vol agrair a tots els treballadors dels serveis públics de l'Ajuntament de Barcelona i el sector privat la seva col·laboració durant aquesta crisi sense precedents. Observa que aquestes persones han hagut de treballar en primera línia sovint sense els elements de protecció que l'Administració pública els hauria d'haver facilitat. Per exemple, els treballadors socials han hagut d'entrar als domicilis durant la pandèmia sense disposar del material de protecció.

Pel que fa a les mesures preses en l'àmbit de l'economia, diu al Govern municipal que l'informe no esmenta que durant la pandèmia s'han apujat les taxes (de l'aigua, de cementiris, etc.) i s'ha generat molta incertesa en relació amb l'obertura i l'ampliació de terrasses. Subratlla que el gremi de la restauració està patint una crisi econòmica sense precedents en el seu sector i que l'Administració ha contribuït -cosa que no hauria de fer mai- a augmentar l'enorme incertesa provocada pel virus.

Respecte a la mobilitat, remarca que el Govern municipal ha aprofitat el confinament per instaurar la seva política de mobilitat al servei de la seva ideologia, sense consens, amb l'únic objectiu de penalitzar l'ús del cotxe i la moto a Barcelona, una política de mobilitat que ha donat lloc a situacions kafkianes, amb obstacles davant passos de vianants i blocs de formigó al costat de calçades, amb el perill que això comporta. D'altra banda, afirma que Barcelona estava bruta, està bruta i ho continuarà estant si no es canvien les mesures; subratlla que Barcelona ha esdevingut el paradís de les ocupacions il·legals, i manifesta la preocupació del seu grup per la manca de transparència del Govern, que ha utilitzat el procediment de contractació per la via d'emergència, que permet l'estat d'alarma, per fer contractes que no estaven vinculats a la COVID-19, una actuació molt preocupant.

Diu a la Sra. Tarafa que el seu grup està d'acord que en l'àmbit social s'ha fet un gran esforç, però observa que també hi ha hagut errors que el Govern no esmenta, com ara les cues per accedir a l'alimentació, els veïns que en ple confinament havien de desplaçar-se a un altre districte per tenir garantits els àpats durant el cap de setmana, o la retallada dels horaris dels serveis socials i dels PIA. D'altra banda, reprova l'actuació del Govern en educació i el paper de l'Ajuntament de Barcelona dins del Consorci d'Educació, i posa de manifest que cada dia es tripliquen els contagis en l'àmbit educatiu, una dada molt preocupant. Remarca que cal una avaluació crítica contínua per construir el futur.

A continuació, subratlla que el Govern, com ha assenyalat sempre el Grup Municipal de Cs, no té propostes per ajudar un sector cultural que està patint com mai les incerteses, agreujades per la crisi social i econòmica de la pandèmia, i les úniques idees que va tenir en aquest àmbit van ser la de fer un concert als balcons i la de donar 300.000 euros al Sr. Roures.

En darrer lloc, remarca que el seu grup és molt crític però també molt propositiu (des del primer moment de la pandèmia ha fet propostes), i demana al Govern que canviï el tarannà. En aquest sentit, pregunta que si no són capaços d'unir-se ara, quan ho seran, i subratlla que quan s'aproven les propostes s'han de portar a terme (el compromís polític implica això).

El Sr. Bou dona les gràcies a totes les persones que han participat en l'elaboració de l'informe, que recull en 19 punts la gestió municipal de cada àrea durant l'estat d'alarma, i dona les gràcies també al personal sanitari, els treballadors essencials, els cossos de seguretat i els operaris que durant els mesos de l'estat d'alarma van continuar duent a terme les tasques que necessitaven els ciutadans.

Tot seguit, explicita que la COVID va arribar de sorpresa i es va trobar amb una coordinació entre administracions i institucions afeblida i amb poques eines, i la ràpida extensió del virus va deixar al descobert moltes deficiències de la gestió municipal.

D'altra banda, afirma que les mesures fiscals preses pel Govern municipal per donar resposta a la crisi econòmica derivada de la pandèmia eren necessàries però són insuficients. Per exemple, va rebaixar algunes figures impositives, però va mantenir intacta la pujada de l'IBI o la taxa de clavegueram que havia pactat amb ERC en les ordenances fiscals, i es va quedar a mitges en l'ajut als autònoms, ja que es va oblidar dels professionals que no resideixen a Barcelona però hi tenen el domicili fiscal i el gruix de l'activitat, amb la qual beneficien la ciutat.

Critica que el Govern d'esquerres, davant la reducció d'ingressos, no hagi volgut dur a terme una revisió profunda de l'Ajuntament per eliminar despeses supèrflues i optimitzar l'estructura municipal, cosa que no ha fet simplement perquè pensa en clau electoral, i que no fos capaç de convèncer el Govern central, del mateix color polític, perquè el permetés fer servir el seu superàvit (va ser la pressió del Congrés, amb el lideratge del PP, el que va obligar el Govern de Sánchez a desistir de la seva intenció d'espoliar els recursos de l'Ajuntament).

El Grup Municipal del PP, en canvi, reconeix l'esforç que ha fet l'Ajuntament per donar resposta en plena pandèmia a les necessitats dels col·lectius més vulnerables de la ciutat, però observa que s'han evidenciat algunes deficiències del model que ja existien prèviament.

En aquest sentit, comenta que el debat sobre el dret de les persones amb discapacitat sobre la seva autonomia i vida independent no s'ha visibilitzat en la gestió sanitària.

D'altra banda, aquest grup agraeix tota la informació facilitada en relació amb la situació dels dispositius d'allotjament d'emergència per a persones sense llar durant la crisi sanitària de la COVID, i celebra que els pavellons de la Fira s'hagin tornat a habilitar com a equipaments 24 hores amb 450 places, així com la permanència de 172 places de centres per a dones sense llar, joves i altres persones que viuen al carrer, però demana, com fa sempre, que s'incrementi el nombre de places d'habitatge social.

Respecte a les mesures de mobilitat, retreu a la Sra. Colau i al seu partit que, un cop més, hagin imposat el seu model d'esquena a la gent i sense el consens dels sectors, les entitats, ni els grups de l'oposició, aquest cop aprofitant la crisi sanitària i fent servir l'eufemisme d'«urbanisme tàctic» per eliminar carrils laterals i vies principals (a Gran Via, Diagonal i València), crear espais per a vianants que no utilitza ningú i que, a més, perjudiquen considerablement el comerç de la zona (via Laietana), perseguir la moto, posar fi al permís per aparcar en voreres sense oferir cap alternativa, instal·lar elements perillosos per a vianants i conductors, com ara blocs i boles de formigó, o iniciar la recaptació de la multa de la zona de baixes emissions, que perjudica les persones amb rendes més baixes que no poden canviar el vehicle.

En darrer lloc, explica que, per manca de temps, no entrarà en altres temes com ara el de la cultura, un sector durament colpejat per la COVID, i subratlla que, més enllà de detallar llistes, cal abordar les deficiències i les possibles solucions amb accions concretes.

El Sr. Valls explica que la setmana passada va escriure una carta a l'alcaldesa per demanar-li que inclogués a l'ordre del dia d'aquesta sessió un punt perquè el Govern municipal informés sobre el que l'Ajuntament està fent i pot fer per evitar els pitjors escenaris i gestionar la situació de la millor manera possible, i, si bé la Sra. Colau no li va contestar, va veure que almenys l'ordre del dia incorporava un primer punt dedicat a informar sobre la gestió municipal durant l'estat d'alarma, que no és exactament el que ell demanava, però va pensar que més valia això que res. Tan bon punt va començar a llegir l'informe, però, es va adonar que estava equivocat.

Subratlla que aquest document no és un informe, sinó un recull cronològic d'actuacions i anuncis d'actuacions que ofereix una visió netament propagandista. Assenyala que un detall ho explica tot: a la pàgina 2 es diu que s'han fet servir dues fonts, informes de la Gerència de l'Àrea d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica i notes de premsa, però, afortunadament, algú amb dos dits de front va reaccionar i fa dos dies els grups van rebre un annex sobre la gestió de la pandèmia després de l'estat d'alarma.

Assenyala que el Govern municipal ha fixat com a objectiu articular de forma eficaç els circuits de detecció i rastreig dels contactes de persones amb COVID, així com el reforç de l'atenció primària de salut, el primer nivell de detecció i seguiment de la malaltia, i el Grup Municipal de BxCanvi valora positivament moltes de les mesures i actuacions recollides a l'annex de l'informe, especialment els reforços del sistema de salut pública i els nous programes i projectes, així com que l'Agència de Salut de Barcelona hagi encarregat una avaluació externa de la feina feta (esperen conèixer l'informe de recomanacions i poder-ne

fer seguiment), però entén que molts indicadors són relativament petits des d'un punt de vista quantitatiu, per exemple, el de 1.100 llars ateses a domicili pel Programa municipal de suport a les quarantenes, una xifra clarament insuficient.

A continuació, demana informació més detallada sobre l'Oficina Tècnica de Salut Pública (de quants rastrejadors disposa, si són suficients, quins indicadors de la seva feina estan disponibles...), i observa que els reptes de la ciutat són coneguts: restauració, comerç, turisme, cultura i seguretat, entre d'altres.

Tot seguit, pregunta als membres del Govern, que parlen de la necessitat d'un pacte d'estat per l'habitatge, si són conscients del que vol dir pacte, i els aconsella que no es preguntin què pot fer l'Estat per l'habitatge a Barcelona, sinó que es preguntin què estan fent ells malament en aquest àmbit i rectifiquin, perquè és una eina imprescindible per a la recuperació econòmica de la ciutat, sobretot a través d'un pacte amb el sector privat.

Per acabar, manifesta l'opinió que Barcelona no ha exercit el seu paper en el lideratge municipalista a escala espanyola i molt menys a escala internacional. Subratlla que, amb la Sra. Colau al davant, Barcelona ha deixat de comptar a l'escena internacional i ja no lidera pràcticament res, i pregunta què ha passat amb el pacte de ciutat -l'alcaldeessa només va participar a la primera reunió, a l'acte de presentació del pacte, cosa que demostra la falta de lideratge-, què en pensen fer, com volen treballar amb els grups, com prepararan els pressupostos de recuperació de la ciutat en una situació tan difícil, si apujaran impostos o buscaran altres solucions, i quines són les prioritats.

La Sra. Tarafa agraeix totes les intervencions i diu als grups d'ERC i de JxCat que s'han dut a terme moltes mesures per tirar endavant la ciutat, com ara les 2.900 places per a persones sense llar (a la resta de Catalunya n'hi ha 180), els 500 llits gràcies als pavellons ampliat, les 1.900 places d'hotels per a les persones que les necessitaven, els 18 milions en un fons d'ajut per a les persones més vulnerables de la ciutat, o els 90 milions per al fons COVID, mesures que s'han anat presentant i es continuaran presentant.

Tot seguit, insisteix que l'Ajuntament ha estat a disposició d'altres administracions i ha treballat de manera coordinada amb la Generalitat, i afegeix que, fins i tot, de vegades «ha fet de Generalitat» sense tenir-ne l'obligació.

A continuació, nega que el Govern sigui autocomplaent. Assegura que és plenament conscient de la duresa d'aquesta crisi social, econòmica, de benestar emocional i també ambiental, que ja hi era abans, però també veu, en analitzar els baròmetres i escoltar la gent, que el 60,9% dels barcelonins i les barcelonines valoren positivament o molt positivament la tasca feta per l'Ajuntament durant tots aquests mesos de pandèmia, i les polítiques de mobilitat o espai urbà que ara criticaven també tenen una valoració molt alta en el baròmetre de la ciutat. Insisteix, però, que en cap cas el Govern és autocomplaent.

Es mostra totalment d'acord, en canvi, que la crisi ha fet emergir qüestions estructurals de la ciutat, com també qüestions en què tothom hauria de fer autocrítica. En aquest sentit, subratlla que ara s'han trobat molt a faltar els 2.400 professionals que entre el 2011 i el 2015 va perdre l'atenció primària, que no depèn de l'Ajuntament de Barcelona, i el model

residencial fa aigües per tot arreu, de manera que cal treballar-hi profundament (l'Ajuntament de Barcelona ja s'ha posat a disposició en aquest sentit).

Per acabar, respon a les crítiques del Sr. Valls sobre la manca de lideratge en el moviment municipalista dient que, a parer seu, ha estat l'alcaldeessa Ada Colau qui més ha alçat la veu pel que fa als romanents i al finançament en els ajuntaments, i afegeix que han apel·lat a la Generalitat quan ha calgut i també han apel·lat a l'Estat quan ha fet falta.

La Sra. Benedí esmenta alguns dels problemes que hi ha hagut durant la pandèmia: telèfon no gratuït per a Serveis Socials -no sap si ja s'ha resolt-; nou centres oberts, amb el que això representa de no acompanyament als ciutadans i les ciutadanes; entitats que no han rebut cap mena d'acompanyament en la qüestió alimentària; problemes per garantir el dret a l'alimentació; missatges de l'IMSS en l'última mesura que el Govern va presentar que havien de rebre les persones que encara no s'han rebut, i sentiment d'oblit entre les persones amb discapacitat o amb diversitat funcional (fa referència al que va passar amb l'obertura de les platges).

Pel que fa als 300 llits, recorda que això ho ha posat el Departament de Salut i ho paga el Departament de Salut al Consorci de Salut (el Departament, el 60%, i l'Ajuntament, el 40%), i el mateix passa amb l'hotel salut.

La Sra. Tarafa insisteix que no ens trobem en un punt final sinó en un punt i seguit, i assenyala que les dades actuals de la ciutat són estables, però amb un creixement moderat.

D'altra banda, manifesta el desig de continuar treballant en col·laboració amb tots els grups municipals, que entén que és el que esperen d'ells els veïns i les veïnes, així com que cadascú en totes les institucions en què tingui presència aposti per aquest treball conjunt.

Per acabar, subratlla que, a parer seu, cal posar en valor la feina feta per l'Ajuntament de Barcelona durant tots aquests mesos, en una situació nova per a tothom davant la qual encara queda molt per fer.

C) Part decisòria / Executiva

a) Ratificacions

b) Propostes d'acord

COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

2. (20200239) Aprovar l'expedient 20200239 de reconeixement de crèdit per un import de 162.300,00 euros atesa la necessitat de regularitzar l'atorgament de la subvenció a favor de l'Associació Observatori Drets Humans (DESC) amb CIF G61829198, despeses atorgades a l'any 2019 i no reconegudes en l'exercici que li corresponien. Autoritzar, disposar i reconèixer l'obligació de la despesa per un import de 162.300,00 euros, amb càrrec al pressupost i partida indicats en aquest mateix document, a favor de l'Associació Observatori Drets Humans (DESC) amb CIF G61829198.

La Sra. Pérez explica, com ja van fer a la Comissió de Drets Socials, que aquest reconeixement de crèdit de 162.300 euros a favor de l'Associació Observatori de Drets

Humans s'origina en el moment de canvi d'àrees, que dona lloc a un impagament. És a dir, no es tracta d'una subvenció nova, sinó de pagar un dret convingut i pressupostat per uns conceptes que ja s'havien executat. Recorda que van facilitar també l'explicació més tècnica i en van demanar disculpes, i afegeix que el projecte «Dret a l'habitatge i energia» és un conveni plurianual i els pagaments dels anys 2018 i 2020 sí que s'han fet.

La Sra. Baró expressa el vot favorable del Grup Municipal d'Esquerra Republicana, que entén que l'entitat afectada, l'Observatori DESC, no té cap culpa del que ha provocat la mala gestió del Govern, i lamenta que avui estiguin tractant un fet massa habitual que demostra, un cop més, la ineptitud del Govern municipal a l'hora de governar.

Qualifica d'incomprensible que s'estigui aprovant un expedient de reconeixement de crèdit per un import de 162.000 euros, i demana que es reflexioni sobre la necessitat de començar a analitzar com s'avaluen les feines fetes a través d'aquests convenis i aquestes subvencions, per què es renoven alguns convenis pràcticament com a drets adquirits per inèrcia, i quins resultats aporten aquestes subvencions, sobretot amb l'objectiu de garantir que els diners públics, els diners de tothom, es gasten d'una manera adequada.

El seu grup entén que això és el mínim que correspondria a un bon govern, de manera que en pren nota i treballarà en aquest sentit.

La Sra. Munté expressa el vot favorable del Grup Municipal de JxCat, que, tal com va explicar a la Comissió de Drets Socials, entén que l'entitat no pot fer la feina encomanada sense els recursos acordats amb el Govern municipal, però demana que no es torni a produir una errada tècnica com aquesta, que obliga a fer un pagament no previst en un exercici i un moment econòmic especialment difícils. Demana, per tant, la màxima cura amb els recursos municipals, així com amb la manera d'esmenar els errors, ja que l'eficiència i la transparència, especialment en moments com l'actual, són un dels valors més preuats de cara al bon funcionament del Govern i de cara a la ciutadania.

La Sra. Barceló assenyala que aquest punt posa de manifest un error de gestió i un comportament del Govern municipal que el Grup Municipal de Cs no comparteix, com ja va explicar a la Comissió de Drets Socials: el Govern de la Sra. Colau i el Sr. Collboni ha optat per les subvencions directes nominatives sense passar per concurs públic, cosa que ja passava a la legislatura anterior.

Diu als membres del Govern que han de superar «l'al·lèrgia» que tenen a fer concursos públics, i comenta que si bé la seva manera d'actuar és legal, és poc ètica, i no només ho és per al seu grup, sinó que també s'allunya molt del codi ètic que tant defensen els grups que pertanyen al Govern quan estan en campanya però obliden quan governen.

Per acabar, expressa el vot contrari del Grup Municipal de Cs, que no vol ser còmplice de les subvencions directes, nominatives i sense concurs.

El Sr. Ramírez expressa l'opinió del Grup Municipal del PP que cal esmenar aquest error de gestió i regularitzar les despeses que no han estat aplicades, de manera que cal dur a terme el reconeixement d'aquest crèdit i d'aquestes obligacions corresponents a exercicis anteriors. No obstant això, aquest grup vota en contra de la proposta perquè, si bé la tramitació de

l'expedient és correcta, fa referència a una subvenció directa molt elevada, per un import total de 324.600 euros, a favor de l'Observatori DESC, que moltes vegades ha estat posada en dubte per la Intervenció de l'Ajuntament, ja que es va repetint des de fa molts anys, i el Grup Municipal del PP entén que no està justificat el caràcter excepcional per concedir-la de forma directa.

La Sra. Parera expressa el vot contrari del Grup Municipal de BxCanvi, que entén que hi ha molts punts que cal aclarir, atès que estan parlant d'una concessió directa sense concurrència pública d'un import altíssim, i hi ha un informe justificatiu del destí d'uns diners que finalment no s'han rebut, i un informe que diu que hi ha hagut un error, però no s'ha explicat quin ha estat l'error, de qui ha estat i per què s'ha produït.

Demana al Govern municipal que faciliti als grups totes les explicacions relatives a aquesta qüestió.

La Sra. Pérez subratlla que l'informe s'ha presentat i els grups el poden consultar d'una manera molt transparent; explicita que avui no estaven aprovant el conveni, sinó un reconeixement de crèdit, i recorda que hi ha espais de seguiment formal de convenis d'aquest tipus, de manera que no és que s'executin i es vagin ampliant sense cap mena de seguiment, sinó tot el contrari, com demostra l'expedient.

D'altra banda, explica que, si bé hi ha hagut una reducció molt considerable de les subvencions nominatives, aquesta és una de les essencials: ens trobem en un moment complicadíssim pel que fa al dret a l'habitatge i els drets socials, i trobar entitats compromeses també és una manera de treballar com a ciutat i com a Ajuntament, també en la formulació de nous convenis.

A continuació, indica que, en un moment en què hi va haver un canvi de àrea, aquest expedient va quedar penjat, i nega que sigui una cosa que passi sovint. Comenta que, de fet, creu que mai no hi havia hagut un error d'aquestes característiques a l'Àrea, ni durant aquesta legislatura ni durant l'anterior.

Per acabar, diu que el Govern, òbviament, reconeix l'errada i espera que no es torni a produir.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

## COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

3. (s/n) Adoptar, en l'exercici de les competències reservades a l'Ajuntament com a soci únic de la Societat Barcelona de Serveis Municipals, SA, els acords següents: 1.- Designar el Sr. Jordi Augusto i Zambrano membre del Consell d'Administració de l'esmentada societat, en substitució de la Ima. Sra. Maria Buhigas i San José. 2.- Establir que el termini de designació del conseller que es nomena serà l'establert en els respectius estatuts, sens perjudici de la renovació que fos procedent en el canvi de mandat consistorial. 3.- Facultar indistintament el president i el secretari del Consell d'Administració per comparèixer davant notari i elevar a escriptura pública el nomenament anterior, com també per complir els tràmits necessaris per

a la seva inscripció en el Registre Mercantil i també la correcció d'errors materials en cas necessari.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Tot seguit, es dona per aprovada amb els mateixos vots aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció dels acords precedents.

4. (S1/D/2020-778) Ratificar el Decret de l'Alcaldia, de 28 de juliol de 2020, que té per objecte establir mesures complementàries a les previstes de forma genèrica pel Decret d'Alcaldia de 14 d'abril de 2020 sobre les afectacions en matèria patrimonial municipal. En concret, les mesures i els criteris establerts en el present decret amb ocasió de l'impacte econòmic i social de la crisi sanitària ocasionada amb la COVID-19 afecten exclusivament als quioscos de premsa ubicats a les vies i els espais públics.

El Sr. Martí Grau posa de manifest que durant l'estat d'alarma es va dictar una normativa estatal que va determinar que tota l'activitat relacionada amb la premsa es considerava essencial i, per tant, no hi havia una obligació formal de tancament, però aquesta situació posava en dubte la possibilitat dels quiosquers d'acollir-se a les reduccions de cànon previstes en el decret d'alcaldia del 14 d'abril. Per això, s'ha elaborat un decret que ofereix una solució als quiosquers, discutida i pactada amb ells, que bonifica de facto el cànon durant els mesos de l'estat d'alarma mitjançant una reducció del 25% de la taxa els mesos de febrer a desembre del 2020; possibilita l'ajornament de les quotes del 2020 sense cap mena d'interès, i dona cobertura legal per no haver de considerar incompliment de les obligacions dels quiosquers -i, per tant, necessitat de sancionar- el fet de no haver mantingut la seva activitat amb tota l'amplitud horària que es preveu com a obligatòria en el plec de condicions. Per tant, es tracta d'adaptar la particularitat dels quioscos a les mesures que tots els concessionaris van tenir durant el període de l'estat d'alarma.

El Sr. Castellana expressa el vot favorable del Grup Municipal d'Esquerra Republicana, conscient que el sector de la premsa escrita s'ha vist afectat, com la resta, per la situació de crisi econòmica i social derivada de la situació sanitària, i subratlla que cal abordar la situació general dels quioscos a la ciutat des d'un punt de vista molt més integral, perquè, malauradament, a cada sessió de la Comissió d'Economia han de votar renúncies a la gestió d'aquests equipaments que són públics, de l'Ajuntament, que estan repartits a la ciutat, que generen capillaritat i que, per tant, poden ser molt interessants per a la gestió de molts serveis i se'ls podria donar una utilitat, si no és amb premsa escrita, amb altres serveis o complementant-los amb altres serveis.

El Sr. Mascarell expressa l'abstenció del Grup Municipal de JxCat, una abstenció que espera que el Sr. Martí Grau entengui com un toc d'alerta a la realitat que s'està produint en el sector, i manifesta l'opinió del seu grup que aquest decret és insuficient, atès que els acords es van prendre ja fa uns quants mesos, però la pandèmia continua, les circumstàncies van canviant i cal adequar-s'hi. Especifica que la reducció d'un 25% és positiva, però el que estan venent i el que està succeint en el món dels quioscos està molt per sota d'aquesta realitat. Per això, proposa que s'ampliï el decret i que es tingui en compte que està en joc la feina de desenes d'autònoms i treballadors.



D'altra banda, comenta que el seu grup ha parlat amb el sector i és conscient que el Govern també ho va fer, però fa molts mesos, i no han tornat a tenir-hi relació. Subratlla que cal més diàleg i més capacitat d'adaptació.

El Sr. Sierra expressa l'abstenció del Grup Municipal de Cs i explica que no hi voten en contra perquè, com a mínim, el Govern municipal ha abaixat una mica la taxa. Subratlla, però, que aquest hauria de tenir una sensibilitat real amb les persones que durant l'estat d'alarma han hagut de mantenir els negocis oberts tot i no tenir clients, persones que han demanat ajuda al Govern i que l'única deferència que n'han trobat ha estat una reducció mínima perquè puguin continuar pagant «l'impostàs» que va imposar el Govern municipal a finals d'any.

Conclou que la ciutadania no ha de poder ingressar per pagar impostos, sinó que ha d'ingressar per poder menjar.

El Sr. Bou vota a favor de la ratificació del Decret d'alcaldia, que va en la direcció apuntada pel PP des de començaments de la crisi d'aplicar mesures fiscals per a aquelles activitats econòmiques que no hagin pogut obrir durant el període de confinament, com és el cas de molts quioscos de la ciutat, però manifesta l'opinió d'aquest grup que és una reducció insuficient: aplicar una reducció del 25% en la taxa durant els mesos de febrer a desembre suposa a la pràctica l'exempció total de la taxa durant poc més de tres mesos, quan és obvi que la reducció de l'activitat patida pels quioscos de la ciutat ha durat, malauradament, més de tres mesos, de manera que la reducció hauria d'haver estat més gran. Entén, però, que més val un 25% que res.

La Sra. Parera posa de manifest que en les darreres comissions s'han tramitat molts retorns de llicències de quioscos, un sector molt afectat, i subratlla que aquesta mesura queda summament lluny del que ells demanaven (la rebaixa del 100%). Entén que s'hauria pogut buscar una solució intermèdia entre una cosa i l'altra.

Coincideix que és millor un 25% que res, però considera que aquesta reducció és més perjudicial per al sector que beneficiosa per a l'Ajuntament: a l'Ajuntament no li salva el compte d'ingressos i, en canvi, als quiosquers els genera un gran perjudici.

Per això, el Grup Municipal de BxCANVI s'hi absté, i demana al Govern que hi reflexioni i reavalui la decisió que ha pres.

El Sr. Martí Grau agraeix els vots de tots els grups i assenyala, com ja ha fet el Sr. Castellana i n'han parlat molt a la Comissió d'Economia, que la situació dels quioscos no és només fruit de la pandèmia, si bé amb aquesta s'ha agreujat, com ha passat en tots els comerços de la ciutat. Concreta que els quioscos pateixen les conseqüències de l'espectacular caiguda de la venda de premsa en paper, davant la qual cal anar fent un procés de transformació: cal retirar els quioscos que quedin sense activitat i siguin una molèstia a l'espai públic, mentre que en altres casos cal trobar-los altres usos (amb l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat, com ja han explicat, ja s'han començat a fer projectes pilot en quatre o cinc quioscos de la ciutat que s'han d'anar estenent a poc a poc sempre que es trobi una activitat que pugui ser sostenible econòmicament).

Per acabar, explica que no tornarà a respondre a totes les qüestions sobre si això és un «impostàs», i es limita a dir que hi ha qüestions jurídiques que fan que en una concessió no es pugui fer tot el que es voldria.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis, dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

5. (03 OOFF2020 Recàrrec IEET) Aprovar provisionalment l'ordenança fiscal 2.2 reguladora del Recàrrec a l'Impost sobre les Estadades en Establiments Turístics per a 2021 i exercicis successius, d'acord amb el text que figura a l'expedient; sotmetre l'esmentada ordenança fiscal a informació pública per un termini de trenta dies hàbils, comptadors des de l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial de la Província, dins dels quals els interessats podran examinar l'expedient i presentar les reclamacions que estimin oportunes; i tenir-la per aprovada definitivament en el supòsit que no es presentin reclamacions.

El Sr. Marcé exposa que al setembre de l'any passat el Plenari va aprovar una proposta que instava a aprovar un recàrrec sobre els allotjaments turístics a la ciutat, i al juny d'enguany un decret llei de la Generalitat va habilitar l'Ajuntament a fer-ho. Consegüentment, avui porten una proposta provisional, subjecta a al·legacions, que haurà de ser, si n'hi ha, reaprovada en una propera sessió. Observa que és un mandat i, alhora, una habilitació.

Assenyala que, després d'haver debatut llargament la proposta amb el sector d'allotjaments turístics de la ciutat, i sent molt conscients de la situació que travessa el turisme en aquests moments, presenten una proposta que compleix dos requisits bàsics: una ponderació en l'aplicació realment notable (l'habilitació era fins a 4 euros i es proposa una aprovació l'any que ve de 0,75 euros) i uns compromisos de retornament o d'aplicació de recursos derivats de la taxa turística amb dues funcions essencials (la promoció i la reestructuració, la reformulació qualitativa del turisme a la ciutat).

A continuació, expressa el convenciment del Govern que en el procés d'al·legacions es resoldrà el que en aquests moments podria ser un conflicte, del qual són molt conscients i que està a la seva mà i a la seva voluntat resoldre, que és la possibilitat que el cobrament d'aquesta taxa estigui subjecte a una moratòria que pugui aplaçar-se fins al juliol de l'any següent (funciona per trams de sis mesos). Comenta que, en qualsevol cas, serà el nivell de recuperació turística el que ho indicarà.

D'altra banda, també estan convençuts que la resolució es podrà fer amb al màxim consens possible, i confien que tots entenguin la importància que té que aquesta sigui una proposta acordada amb el sector d'allotjaments turístics. Per això, demana als que hi van votar en contra i als que s'hi van abstenir o hi van fer reserva de vot que hi votin a favor.

El Sr. Puig assenyala que el Govern municipal proposa donar compliment a un acord del Ple que havia estat aprovat a proposta del Grup Municipal d'Esquerra Republicana i que requeria una modificació legal que havia d'aprovar la Generalitat, i aquest grup celebra que aquell acord es pugui fer realitat, ja que no se sap quan es recuperarà el turisme de la ciutat, però estan convençuts de dues coses: que tard o d'hora es recuperarà i que, quan ho faci, els turistes, pocs o molts, hauran de contribuir més a les despeses comunes.

Celebra també que la proposta del Govern municipal introdueixi que el recàrrec es faci de manera progressiva.

Tanmateix, com ja van manifestar a la Comissió d'Economia i Hisenda, consideren que el moment és molt inoportú, atès que avui moltíssimes empreses i moltíssims autònoms estan o bé agonitzant o bé resistint heroicament l'escassetat de turistes a la ciutat.

Per això, el Grup Municipal d'Esquerra Republicana vota a favor d'aquesta aprovació provisional, però presentarà una al·legació que obligarà el Ple a fer una segona votació i proposarà que el recàrrec no entri en vigor fins que el turisme no hagi iniciat una recuperació clara a la ciutat i no abans de l'1 de juny de 2021.

La Sra. Artadi expressa el vot contrari del Grup Municipal de JxCat, que entén que no és el moment per dur a terme aquesta aprovació i que això envia un senyal difícil a la indústria, a la recuperació del turisme a la ciutat. Aclareix que en cap cas no és un no definitiu, però no entén que s'estigui dient que no és el moment i, en canvi, tant el Govern municipal com el Grup Municipal d'Esquerra Republicana hi votin a favor.

Aclareix també que no fa una esmena ni a l'impost ni al recàrrec, entre altres coses perquè l'impost el va posar quan ella estava al Departament d'Economia i el recàrrec el portava al programa electoral, de manera que no és un problema de l'impost o del recàrrec, sinó del moment, de la situació, en què no serveix l'argument de «tenim un mandat i l'hem d'aplicar ara ».

Remarca que es pot portar d'aquí a sis mesos, discutir-ho i avaluar com està la situació en aquell moment, i posa de manifest que al seu grup l'inquieten les presses i que això acabi passant a mans del Govern municipal i acabi sent una decisió que només competeixi al Govern municipal. Per això, demana a ERC que valori el seu vot.

A continuació, explica que el vot contrari del seu grup també es deu al fet que, malgrat les declaracions que puguin fer el regidor Marcé i el Sr. Collboni, en realitat no hi veu un canvi d'actitud pel que fa a la recuperació de la promoció turística cap a quines polítiques volen fer del que hi havia abans, no sap si condicionats pels seus socis o per la situació.

Per acabar, anuncia que el Grup Municipal de JxCat treballarà les al·legacions, però preferiria que hi hagués un consens més ampli amb el sector, que no hi és, sinó que s'està conformant amb un mal menor.

El Sr. Sierra diu al Sr. Marcé, que ha parlat de ponderació, que sembla que els membres del Govern no visquin a Barcelona, ja que, si abaixessin la finestreta del cotxe oficial quan passen per la ciutat, veurien que no hi ha turistes. No entén que, en aquest context, pretenguin continuar posant impostos i castigant sectors quan es recuperi el grau de turistes, ja que això farà Barcelona menys competitiva: amb això es perdrà competitivitat i es perdrà també l'únic que va fer que Barcelona mantingués nivells d'ocupació i una estabilitat econòmica millors que la resta de Catalunya i d'Espanya durant la greu crisi anterior que vam patir.

Subratlla que ara no és el moment d'aquesta mesura, sinó que el que caldria és fer justament el contrari, promoció perquè les persones visitessin la ciutat, no pas prohibir, per exemple,

que vinguin persones de Madrid, com fa el Sr. Torra amb les seves campanyes. Afegeix que, per promocionar les visites a la ciutat, es pot oferir als visitants, per exemple, la gratuïtat dels museus.

Insisteix que Barcelona ha de ser competitiva; demana al Govern que obri els ulls (això es va aprovar el setembre de 2019, i la situació no hi té res a veure), i lamenta que el Govern no s'adoni del que implica el turisme ni tan sols ara que s'ha perdut. Lamenta també que implementi mesures sense consens i sense tenir en compte l'important sector de l'hostaleria de la ciutat i l'enorme valor afegit que suposa el turisme per a nombrosos sectors de la ciutat.

En darrer lloc, explicita el vot contrari del Grup Municipal de Cs.

El Sr. Bou diu al Sr. Marcé que no es tracta de 75 cèntims o d'un euro i un euro el 2021, el 2022 i el 2023, sinó d'un tema de moral -el Sr. Sierra ho ha explicat bastant bé-: ens trobem en una situació límit, amb moltes empreses que han abaixat la persiana i ja no podran tirar endavant, i el que caldria fer és abaixar els impostos com es pogués, ja que no es pot demanar una quantitat impostada a algú que no ingressa o que ingressa poc, atès que els impostos han de sortir dels beneficis.

Respecte a l'argument que no és un impost dels barcelonins, sinó de les persones que venen de fora com a turistes, observa que aquests turistes, nacionals o internacionals, deixen els diners a la ciutat, i el turisme té una possibilitat extraordinària, com l'exportació pràcticament, que és la de fer créixer directament el PIB amb l'entrada de divises.

Per acabar, manifesta el vot contrari del Grup Municipal del PP i subratlla que l'Ajuntament ha d'estar amb el turisme i amb tota la gent que viu del turisme, que no són només bars, restaurants i hotels, sinó també botiguers i comerciants.

La Sra. Parera assenyala que, si bé el Govern té dret a iniciar aquest tràmit perquè aquest recàrrec es va aprovar -el Grup Municipal de BxCanvi hi va votar en contra-, és una decisió profundament equivocada: a Barcelona, una ciutat turística (el turisme és una part important de l'activitat econòmica de la ciutat), s'hi aporta un increment d'una taxa turística amb un missatge que contradiu absolutament el missatge que s'hauria de transmetre al sector turístic. Especifica que no es pot aprovar aquesta taxa quan s'estan donant ajuts al sector econòmic en un moment en què ho està passant francament malament per la caiguda radical del turisme.

D'altra banda, no entén quin sentit té fer això alhora que es diu que només són 75 cèntims, que hi haurà una moratòria i que no s'aprovarà. Pregunta quin missatge estan enviant com a ciutat als turistes i al sector turístic.

Pel que fa a l'afirmació que aquesta taxa no afecta els barcelonins -es preocupen pels seus votants-, pregunta als membres del Govern si han valorat com afecta la taxa el sector, que sí que paga impostos aquí. Entén que no ho han valorat, perquè, si ho haguessin fet, no estarien aprovant això.

Demana que s'esperï que es recuperi el turisme i l'activitat econòmica de la ciutat, i subratlla que Barcelona està competint amb altres ciutats d'Europa com a ciutat turística i no es pot

posar traves a si mateixa, sinó que cal ajudar el sector, la ciutat i tota l'economia que viu al voltant del turisme i que tant ho necessita.

Per acabar, explicita el vot contrari del Grup Municipal de BxCanvi.

El Sr. Marcé diu als representants dels grups municipals del PP, Cs i BxCanvi que no entén els seus arguments. D'una banda, diu als Srs. Bou i Sierra que, si bé sap que estan en contra dels impostos d'una manera general, aquest és un impost que surt dels beneficis, de manera que coincideix amb el seu model d'impost. D'altra banda, diu a la Sra. Parera que potser vol demanar que els barcelonins paguin l'esforç, les externalitats, les correccions, la millora dels turistes que venen.

Tot seguit, subratlla que el model que està tirant endavant a Europa i a tot el món en aquests moments és que el turisme generi sense donar missatges que gravin amb una taxa fixa els establiments, sinó justament a partir del rendiment, que són les polítiques de promoció i de correcció o millora que el turisme necessita.

Remarca que és un model àmpliament estès i, en tot cas, si no s'aplica a Espanya i només a algunes ciutats és perquè el turisme vacacional, amb una estructura industrial molt dependent dels operadors turístics, és radicalment diferent del turisme urbà. Així, aquesta proposta que a Barcelona té sentit, segurament seria problemàtica a la Costa Brava.

A continuació, nega que aquest sigui un impost directe als hotelers, amb els quals hi ha una complicitat perquè part del seu benefici pugui redundar en polítiques que els ajudin, i subratlla que l'Ajuntament és prou responsable per, igual que ha fet la Generalitat amb complicitat seva, establir responsablement el moment de l'aplicació.

El Sr. Puig observa que els tres grups que ja havien votat en contra d'aquesta proposta han repetit el discurs antiimpostos que van fer aleshores, un discurs molt fàcil de fer però molt irresponsable, perquè els impostos són el preu que paguem per viure en un país civilitzat.

Dit això, subratlla que el Grup Municipal d'Esquerra Republicana està a favor d'aquest recàrrec i en contra d'aquest moment, per això vota a favor d'una aprovació provisional però s'ocuparà que no sigui una aprovació definitiva.

La Sra. Artadi considera increïble l'argument d'estar en contra del moment i, per això, votar-hi a favor, i diu al Sr. Marcé que cal promoció i ocupar-se dels ERTO i dels fons europeus, coses que, en alguns casos, depenen del seu partit a Madrid, i el que no s'ha de fer és enviar el missatge que es volen frenar les visites.

El Sr. Sierra diu al Sr. Puig, que ha dit que no sabia com es recuperaria el turisme, que aquesta, per descomptat, no és la manera.

La Sra. Parera puntualitza que ningú no ha parlat de càrregues impositives directes, sinó d'un missatge clar: a tot arreu s'està abaixant la càrrega impositiva a tothom perquè aquest és el missatge de captació d'economia, i si Barcelona ho fa al revés transmet el missatge que imposa una càrrega i això indirectament afecta el sector.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis, dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

6. (carta alimentaria) Aprovar l'Adhesió de l'Ajuntament de Barcelona a la Carta Alimentària de la Regió Metropolitana de Barcelona. Facultar el primer tinent d'Alcaldia per a què pugui efectuar totes les actuacions encaminades a l'efectivitat d'aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

7. (F-2004) Autoritzar el Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona (IMHAB) a concertar préstecs hipotecaris a llarg termini amb el Banc Santander per un import màxim global de 19.100.000,00 euros per finançar tres edificis de la promoció d'habitatges Bon Pastor Fase IV, en les condicions que s'adjunten a l'annex.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

8. (DP-2020-27846) Constituir un dret real de superfície a favor de l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona (IMHAB), respecte la finca de propietat municipal situada al carrer Marroc núm. 180-182, grafiada en el plànol annex, per un termini de setanta cinc anys i amb caràcter gratuït, per a la construcció i gestió d'una promoció d'habitatges amb protecció oficial destinats a lloguer social i assequible, en el termini màxim de cinc anys, i d'acord amb allò que disposa l'article 165 i següents del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme; sotmetre l'expedient a informació pública durant un termini de trenta dies i, si no s'hi formulen reclamacions o al·legacions, tenir per aprovat definitivament el present acord; formalitzar el dret d'acord amb les condicions del document annex, que s'aprova, fent esment de l'afectació de la finca a la dita finalitat garantida amb les clàusules de reversió automàtica en els termes dels articles 167.2 i 170 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme; inscriure'l en el Registre de la Propietat; i facultar l'Alcaldia per a la realització de totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

9. (DP-2020-27847) Constituir un dret real de superfície a favor de l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona (IMHAB), respecte la finca de propietat municipal situada al carrer Pallars núm. 477-493, grafiada en el plànol annex, per un termini de setanta cinc anys i amb caràcter gratuït, per a la construcció i gestió d'una promoció d'habitatges amb protecció oficial destinats a lloguer social i assequible, en el termini màxim de cinc anys, i d'acord amb allò que disposa l'article 165 i següents del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme; sotmetre l'expedient a informació pública durant un termini de trenta dies i, si no s'hi formulen reclamacions o al·legacions, tenir per aprovat definitivament el present acord; formalitzar el dret d'acord amb les condicions del document annex, que s'aprova, fent esment de l'afectació de la finca a la dita finalitat garantida amb les clàusules de reversió automàtica en els termes dels articles 167.2 i 170 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme; inscriure'l en el Registre de la Propietat; i facultar l'Alcaldia per a la

realització de totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

## COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEURETAT I PREVENCIÓ

10. (s/n) Designar l'Im. Sr. Max Zañartu i Plaza representant de l'Ajuntament de Barcelona al Consell Metropolità de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, en substitució de la Ima. Sra. Maria Buhigas i San José.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Tot seguit, es dona per aprovada amb els mateixos vots aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció de l'acord precedent.

11. (s/n) Adoptar, en l'exercici de les competències reservades a l'Ajuntament com a soci únic de la Societat Privada Municipal Foment de Ciutat, SA, els acords següents: Primer.- Designar l'Im. Sr. Jordi Coronas i Martorell membre del Consell d'Administració de la Societat Foment de Ciutat, SA, en substitució de la Ima. Sra. Maria Buhigas i San José. Segon.- Establir que el termini de designació del conseller que es nomena serà l'establert en els respectius estatuts, sens perjudici de la renovació que fos procedent en el canvi de mandat consistorial. Tercer.- Facultar indistintament el president i el secretari del Consell d'Administració per comparèixer davant notari i elevar a escriptura pública el nomenament anterior, com també per complir els tràmits necessaris per a la seva inscripció en el Registre Mercantil i també la correcció d'errors materials en cas necessari.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Tot seguit, es dona per aprovada amb els mateixos vots aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció dels acords precedents.

12. (s/n) Designar l'Im. Sr. Jordi Coronas i Martorell president de la Comissió d'Ecologia, Urbanisme, Infraestructures i Mobilitat, en substitució de la Ima. Sra. Maria Buhigas i San José.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

13. (288/2020) Modificar els annexos 1 i 2 de l'Acord del Consell Plenari del 21 de desembre de 2018 sobre l'aprovació de la Relació inicial de Llocs de Treball, tal i com es detalla als annexos, que consten a l'expedient. Publicar aquest acord i els seus annexos a la Gasetta Municipal i al web municipal.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

14. (19/2020) Aprovar l'adhesió de l'Ajuntament de Barcelona a la Xarxa d'Entitats Locals per desenvolupar els ODS de l'Agenda 2030 de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies

(FEMP); facultar a la tercera tinent d'Alcaldia perquè pugui efectuar totes les actuacions encaminades a l'efectivitat d'aquest acord.

La Sra. Bonet recorda que el 30 de setembre de l'any passat el Plenari va aprovar una declaració institucional que recollia el compromís de la ciutat amb el compliment dels objectius de desenvolupament sostenible que inclou l'Agenda 2030, i posa de manifest que des d'aleshores han passat moltíssimes coses, algunes de previsibles i d'altres de totalment imprevisibles. Assenyala que, probablement, la més imprevisible ha estat una prova d'estrès respecte a la capacitat que té el planeta d'afrontar els reptes que planteja l'Agenda 2030 en termes de sostenibilitat social, mediambiental i econòmica.

Observa que dins la institució també han passat moltes coses el darrer any, i una de les tasques que ha estat fent l'Ajuntament és un exercici d'aterrar els objectius genèrics de l'Agenda 2030 a la ciutat de Barcelona, una tasca que ben aviat podran presentar. D'altra banda, indica que en el marc del Plenari de la FEMP s'ha impulsat la creació d'una xarxa de ciutats que d'alguna manera serveixi de palanca per promoure l'aplicació de l'Agenda 2030 a les ciutats (no totes tenen les mateixes condicions ni oportunitats per fer-ho), i aquesta proposta planteja precisament l'adhesió a aquesta xarxa.

Per acabar, manifesta l'opinió del Govern que la col·laboració entre ciutats pot beneficiar l'aplicació de l'Agenda 2030 i permet a Barcelona aportar l'experiència que ja té per afavorir l'acceleració necessària per assolir uns objectius per als quals només queden deu anys.

La Sra. Sendra remarca que el Grup Municipal d'Esquerra Republicana està totalment d'acord amb els objectius de desenvolupament sostenible, així com amb el rol de les ciutats no per competir sinó per col·laborar i compartir. Entén que les aliances de ciutat són clares i són clau per fer front a la nova agenda, que des de l'àmbit municipal ha de comportar canvis estructurals i profunds en el model de creixement abstractiu i desigual que ha marcat els darrers anys també a Barcelona. Afegeix que aquest grup celebra qualsevol aliança que serveixi per marcar agenda, concretar objectius, compartir prioritats i sumar recursos i intel·ligències, com també per exigir més sobirania local i municipal, més capacitat de governar el futur global des de les ciutats.

A continuació, subratlla que el lideratge es demostra cada dia, en cada decisió i en cada acció política, i avui el troben a faltar. Concreta que troben a faltar sentir que es defensa la ciutat, que es defensa Barcelona i que Barcelona no està submissa contínuament al Govern de l'Estat o a Europa, i fa èmfasi en el fet que si avui no defensen la ciutat i no la porten al màxim de les seves capacitats, difícilment aconseguiran convertir-la en el motor de canvi que ha de ser i difícilment es recuperarà el lideratge que Barcelona pot tenir i que es mereix, també a escala global.

En darrer lloc, expressa el vot favorable del seu grup, que farà un seguiment exigent de l'aliança perquè Barcelona esdevingui l'actor global polític que ha de ser.

La Sra. Vila expressa el vot favorable del Grup Municipal de JxCat, que entén que Barcelona hauria de ser una ciutat referent en la defensa del desenvolupament dels objectius de desenvolupament sostenible; creu fermament en l'Agenda 2030, i considera que el compromís ha d'impregnar tota l'organització. En aquest sentit, més enllà de les propostes i



de les grans declaracions, de vegades troben a faltar concreció en el dia a dia municipal pel que fa al compliment d'aquests objectius. Per exemple, Barcelona s'adhereix a aquesta xarxa però no se sap quina implicació hi tindrà, ni quin pressupost ni quin calendari, de manera que no se sap, en definitiva, què implicarà per a la ciutat.

D'altra banda, observa que el Govern municipal de seguida s'adhereix a xarxes estatals, mentre que no acostuma a mostrar el mateix lideratge en l'àmbit del municipalisme del país, de Catalunya. Hi troben a faltar la voluntat de ser la capital del país, de liderar les polítiques socials i mediambientals, i no només mirant-se el melic i mirant cap endins, sinó també amb vocació de col·laborar amb tot el territori per tal que aquest pugui progressar i seguir l'estela de la seva capital.

El Sr. Sierra expressa el vot favorable del Grup Municipal de Cs, que comparteix totalment els objectius de l'Agenda 2030, uns objectius que per a aquest grup no són només un pin a la solapa, sinó una meta en la qual s'implica profundament, també des del municipalisme, des de la Federació de Municipis i Províncies: treballen perquè els valors que es desprenen de l'Agenda 2030 coincideixin amb els del municipalisme i s'hi impulsin.

D'altra banda, diu a la Sra. Colau, que quan Cs li va demanar que defensés el municipalisme des de la Federació Espanyola de Municipis va contestar que «benvinguts els de Cs al municipalisme», que és aquí on es va trair el municipalisme i tots els barcelonins amb la seva posició respecte als romanents de tresoreria.

El Sr. Bou assenyala que el Grup Municipal del PP, a favor de continuar enfortint l'Agenda 2030 i la seva implementació als governs locals, considera molt beneficiós per a l'Ajuntament de Barcelona que la ciutat s'adhereixi a la Xarxa d'Entitats Locals per al desenvolupament dels objectius de manera transversal en política pública i local.

D'altra banda, aquest grup celebra l'esforç de la Tercera Tinència d'Alcaldia i de la Direcció de l'Àrea de l'Agenda 2030 per buscar instruments que accelerin la implementació de l'estratègia dissenyada. Entén que formar part d'aquesta federació com a institució palanca per a la implementació dels objectius suposa l'eina necessària, entre altres motius, perquè l'intercanvi amb altres ciutats d'experiències, formació i assessorament és beneficiós.

La Sra. Bonet demana a la Sra. Vila que estigui a l'altura, que aixequi la mirada i que no apliqui la lògica de confrontació sistemàtica Catalunya - Espanya en una qüestió com l'Agenda 2030.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

## COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME, INFRAESTRUCTURES I MOBILITAT

15. (s/n) Adoptar, en l'exercici de les competències reservades a l'Ajuntament com a soci únic de la Societat Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA (BIMSA), els acords següents: 1.- Designar el Sr. Jordi Augusto i Zambrano membre del Consell d'Administració de l'esmentada societat, en substitució de la Ima. Sra. Maria Buhigas i San José. 2.- Establir que el termini de designació del conseller que es nomena serà l'establert en els respectius estatuts, sens perjudici de la renovació que fos procedent en el canvi de mandat consistorial. 3.- Facultar indistintament la presidenta i el secretari del Consell d'Administració per

comparèixer davant notari i elevar a escriptura pública el nomenament anterior, com també per complir els tràmits necessaris per a la seva inscripció en el Registre Mercantil i també la correcció d'errors materials en cas necessari.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Tot seguit, es dona per aprovada amb els mateixos vots aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció dels acords precedents.

16. (s/n) Adoptar en l'exercici de les competències reservades a l'Ajuntament com a soci únic de la Societat Privada Municipal, Barcelona Cicle de l'Aigua, SA, l'acord següent: 1.- Designar membre del Consell d'Administració de la Societat Privada Municipal, Barcelona Cicle de l'Aigua, SA, l'Im. Sr. Max Zañartu i Plaza, en substitució de la Ima. Sra. Maria Buhigas i San José. 2.- Establir que el termini de designació del conseller que es nomena serà l'establert en els respectius estatuts, sens perjudici de la renovació que fos procedent en el canvi de mandat consistorial. 3.- Facultar indistintament el/la president/a i el/la secretari/ària del Consell d'Administració per comparèixer davant notari i elevar a escriptura pública el nomenament anterior, com també per complir els tràmits necessaris per a la seva inscripció en el Registre Mercantil i també la correcció d'errors materials en cas necessari.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Tot seguit, es dona per aprovada amb els mateixos vots aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció dels acords precedents.

Districte de les Corts

17. (20PL16772) Aprovar provisionalment, de conformitat amb l'article 66.3 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació Puntual de PGM en l'àmbit de l'Hospital de Sant Joan de Déu, edifici Psiquiatria i antic edifici Docent per encabir el nou pediàtric center a l'equipament existent al carrer Santa Rosa 39-57; d'iniciativa municipal; i trametre l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme del municipi de Barcelona per a la seva aprovació definitiva.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Sarrià-Sant Gervasi

18. (18PL16606) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Integral i de Millora Urbana per a l'ordenació de la parcel·la amb front als carrers Bonaplata 44-52 i Fontcoberta 16-24; promogut per BIGDAL 5000 SL, amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament i resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions; informes que consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord.

La Sra. Sanz posa de manifest que aquest és un pla especial i de millora urbana d'iniciativa privada que té una qualificació urbanística, i des de fa bastant temps els Serveis Tècnics i Jurídics de l'Ajuntament, en col·laboració amb els Serveis Tècnics del Districte, han estat

treballant amb la propietat per tal de complir alguns dels objectius que consideren necessaris en aquesta peça: mantenir la Masia de Can Raventós, incorporar-ne la rehabilitació tenint en compte que està pendent tota la revisió del catàleg de la ciutat i que es treballa per actualitzar-lo d'acord amb les necessitats de protecció del patrimoni de Barcelona, i mantenir al màxim una zona verda que hi ha en aquest espai perquè, tot i que no hi ha la qualificació, entenen que hi ha arbres i vegetació d'interès, motiu pel qual es protegeix la meitat d'aquest jardí.

Repeteix que és un planejament privat, però observa que l'Ajuntament disposa d'instruments legals per poder-lo desenvolupar, i el Govern municipal considera que gràcies a aquesta negociació i a tota la feina feta han aconseguit la proposta que s'aproxima més al que els veïns i les veïnes han defensat. Afegeix que si la parcel·la fos pública, seria molt diferent, ja que l'Ajuntament tindria més instruments, però insisteix que, malgrat els límits legals, la proposta intenta recollir totes les sensibilitats.

El Sr. Coronas qualifica d'hipocresia política la defensa que ha fet la Sra. Sanz d'aquesta proposta, ja que és evident que es perdrà Can Raventós i el seu jardí, l'únic exemple que queda al barri de Sarrià, i es perdrà perquè no s'ha fet la feina de defensa i protecció del patrimoni que fa anys que el Grup Municipal d'Esquerra Republicana reclama, amb ordenances complementàries i revisions del catàleg.

Insisteix que avui es perd definitivament una peça perquè no s'ha fet la feina que s'havia de fer, i subratlla que les paraules són molt boniques però els fets parlen per si sols: el bé comú i el dret al patrimoni han quedat de costat en benefici del dret del privat perquè no s'ha fet la feina prèviament.

Pels motius exposats, aquest grup vota en contra d'aquesta proposta d'acord i continuarà insistint en la necessitat de revisar el catàleg de patrimoni i de dotar-se dels instruments necessaris per no perdre cap més peça d'aquest valor patrimonial.

El Sr. Martí Galbis recorda que el Plenari del Consell de Districte de Sarrià - Sant Gervasi va rebutjar aquest pla especial integral que afecta la finca de Can Raventós, al bell mig del cor del barri de Sarrià, en la seva aprovació inicial, amb l'abstenció de tots els grups municipals, fins i tot del Govern -cosa que té un cert mèrit-, perquè hi havia un clar rebuig veïnal i reserves sobre la legalitat en l'expedient.

Observa que ara, amb aquesta segona versió d'aquesta aprovació definitiva, el projecte modifica alguns aspectes per reforçar les garanties de protecció de la finca, tant pel que fa a l'edifici com pel que fa a l'espai enjardinat, però el Grup Municipal de JxCat considera que no hi ha prou garanties per donar suport a l'expedient, per tres raons: en primer lloc, perquè continua tenint alguns dubtes sobre el compliment de la legalitat urbanística de l'operació; en segon lloc, per la deficient gestió política del Govern davant d'un expedient d'alta sensibilitat patrimonial com aquest, amb els grups municipals especialment, i, en tercer lloc, per la deficient gestió del Govern davant d'entitats i veïnes i veïns afectats, que ni tan sols han rebut resposta a les seves observacions.

Pels motius exposats, aquest grup s'absté en aquest punt.

El Sr. Corbacho assenyala que molt sovint el Govern municipal porta iniciatives al Ple de les quals no està del tot convençut, sempre amb un discurs recurrent sobre la manca d'instruments suficients, i diu a la Sra. Sanz que l'Ajuntament té instruments, i una altra cosa és que tingui recursos suficients per fer front a una modificació d'un planejament i, per tant, passar-lo d'aquestes titularitats privades a titularitats més públiques. D'altra banda, observa que molt sovint, després de molt de temps, arriben al Plenari iniciatives sense prou consens, malgrat el retard que acumulen alguns expedients fins que arriben a l'Ajuntament.

En conseqüència, el Grup Municipal de Cs s'absté en aquest punt.

El Sr. Ramírez explica que el Grup Municipal del PP també s'absté en aquesta votació perquè, si bé l'espai urbanístic compleix amb tots els requisits legals per rebre el vistiplau, hi ha una oposició veïnal a l'aprovació d'aquest pla, tal com es va veure en la seva tramitació al Districte de Sarrià - Sant Gervasi. D'altra banda, tot i que la proposta planteja la preservació de Can Raventós i la seva posada en valor, així com la definició de l'espai del jardí que l'envolta incloent-hi noves edificacions residencials, i recull algunes de les al·legacions presentades respecte a la Casa Raventós, protegida amb nivell C, no integra la morfologia de les noves edificacions a l'entorn del barri.

El Sr. Valls subratlla que la construcció d'aquests 49 habitatges en un barri com Sarrià, amb una clara manca d'aquest tipus d'habitatge, és una bona notícia, i observa que, a més, es respecta la singularitat de l'antiga Casa Raventós, patrimoni de la ciutat, i es posa en valor el jardí, un actiu ambiental per al barri. Per això, el Grup Municipal de BxCanvi vota a favor de la proposta.

La Sra. Sanz demana al Sr. Coronas que no enganyin els veïns i les veïnes: ell coneix perfectament els límits legals del planejament urbanístic i sap les implicacions econòmiques i d'altra naturalesa de fer una revisió de catàleg, de patrimoni, que s'està fent. Pregunta si el Grup Municipal d'Esquerra Republicana proposa que l'Ajuntament actuï a cop d'expropiació a la ciutat, cosa que no poden fer. Per això, el Govern municipal planteja salvar la Masia Can Raventós, mantenir-ne part del jardí i, a partir d'aquí, evidentment, reconèixer uns drets adquirits per part d'un propietari.

Conclou que tots haurien de fer un exercici de sinceritat amb el veïnat, així com entendre i explicar bé els límits legals, perquè, si no, estaran fent cinisme polític.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigas i Castellana, i l'abstenció dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis, dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i també del Srs. Bou i Ramírez.

Districte d'Horta-Guinardó

19. (18PL16618) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic d'ordenació i ampliació d'usos de la finca situada al carrer Saldes 8-38, i carrer Natzaret 119-129, de Barcelona; promogut per Inspecció Maria Auxiliadora i per Fundació Via Activa; amb les modificacions respecte al document aprovat

inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; informe que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Sant Andreu

20. (20PL16763) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic per a la modificació puntual de l'element número 2939, Filatures Fabra i Coats, edifici L, del Pla Especial del patrimoni arquitectònic històric artístic de la ciutat de Barcelona, al Districte de Sant Andreu; d'iniciativa municipal.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Sant Martí

21. (19PL16713) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla de Millora Urbana de determinació dels paràmetres edificatoris del front consolidat del carrer Pere IV 34-48 i carrer Pujades 39-49; promogut per la Comunitat de Béns Pujades - Pere IV; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament i resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions; informes que consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

22. (19PL16748) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació Puntual del Pla de Millora Urbana de la parcel·la situada al carrer Perú 62-66 / Castella 50-56, edifici "Tules y Encajes". Districte d'activitats 22@bcn; promogut per TRANS PROPCO PERU BARCELONA SL; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; informe que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

c) Proposicions

D) Part d'impuls i control

a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

1. (M1923/1237) El Plenari del Consell Municipal acorda: Que l'Ajuntament de Barcelona, treballant amb vocació de consens, de servei a la ciutadania i escoltant les entitats pel dret a l'Habitatge, es compromet a que la ordenança que s'ha d'elaborar abans de març del 2021 (segons acord de la Comissió d'Ecologia, Urbanisme, Infraestructures i Mobilitat de 14 de setembre de 2020) reguli l'ús turístic dels habitatges (HUTS i llars compartides) a la ciutat de Barcelona amb l'objectiu de prioritzar l'ús residencial i la funció social de l'habitatge: regulant

l'extinció de llicències d'HUTS per afavorir el retorn d'habitatges al parc de lloguer de la ciutat i evitant l'ús turístic a les llars compartides. Aquesta ordenança haurà d'especificar: 1. Àmbit d'aplicació. 2. Obligacions dels propietaris i persones gestores (aforament, serveis, manteniment, civisme, convivència i inspecció). 3. Règim d'habilitació administrativa municipal (procediment, vigència, durada dels contractes, control, revisió i extinció d'activitat). 4. Règim sancionador (faltas, mesures cautelars i causes de cessament). 5. Prescripció i caducitat.

La Sra. Baró assenyala que Barcelona vol una ordenança que reguli els usos turístics de l'habitatge de la ciutat tant en la modalitat d'habitatges d'ús turístic (HUT) com en la modalitat de llars compartides, i recorda que fa molt de temps que voten en aquest sentit: fa tres anys ho van fer a proposta de Cs; al novembre (fa pràcticament un any) ho van fer a proposta de JxCat i d'ERC, i fa només nou dies ho van fer a la Comissió d'Ecologia, Urbanisme, Infraestructures i Mobilitat, on tota l'oposició i els dos socis del Govern municipal van votar a favor de tenir una ordenança en un termini de sis mesos.

Subratlla que, si bé fa anys que tot l'arc polític de l'Ajuntament considera que cal regular els usos turístics, de moment el més calent segueix sent a l'aigüera.

Tot seguit, posa èmfasi en el fet que, a part de la voluntat de Barcelona, l'escenari normatiu està ben definit i ben acotat, i l'Ajuntament de Barcelona té plenes competències per regular aquests usos, encara que de vegades el Govern municipal repeteixi un mantra diferent.

Subratlla que fa cinc anys que l'Ajuntament de Barcelona té la potestat mitjançant la qual podria haver desenvolupat una ordenança que regulés els HUT -tots els juristes hi coincideixen-, de manera que, si no es fa, no és per causes jurídiques.

Pel que fa a les llars compartides, posa de manifest que el Departament d'Empresa va publicar a l'agost el decret que dona llum verda a l'Ajuntament de Barcelona per regular aquesta figura amb absoluta llibertat i d'acord amb la línia política que decideixi l'Ajuntament. Entén que el Govern municipal esperava aquest decret, que havia reclamat diverses vegades precisament per poder regular les llars compartides.

Remarca que, atès que Barcelona vol una ordenança per regular els usos, tal com han manifestat tots els grups municipals al llarg del temps, i atès que està plenament habilitada per fer-ho i que no hi ha cap obstacle jurídic que ho impedeixi, és moment d'iniciar el debat polític -és el que busca aquesta proposició- que permeti consensuar el marc des del qual desenvolupar-la per veure com ha de ser aquesta ordenança i què ha de prioritzar, per a què ha de servir a la ciutat i a la ciutadania.

A continuació, manifesta l'opinió del Grup d'ERC que un debat com aquest no pot ser aliè a la realitat que estan vivint Barcelona i el món, una pandèmia que està transformant la realitat a marxes forçades i està impactant en la vida de les persones, amb una crisi econòmica i social que accentua enormement les desigualtats i agreuja el problema de l'accés a l'habitatge, un dret bàsic, que ja existia abans.

Entén que tothom és conscient que no hi ha cap solució màgica capaç de resoldre a curt termini el problema de l'accés a l'habitatge, i que calen grans mesures estructurals, com ara

l'assoliment d'un parc d'habitatge de lloguer social i assequible suficient i homologable, però també entén que, mentrestant, hi ha eines i iniciatives polítiques que poden anar contenint o, fins i tot, corregint en part la situació, i una d'aquestes iniciatives polítiques és fer aquesta ordenança amb la voluntat de prioritzar l'ús residencial de l'habitatge per davant de l'ús turístic en una ciutat on la quantitat i el preu de l'oferta de l'habitatge està molt descompensada respecte a la quantitat i el cost que poden assumir els barcelonins com a demanda principal d'habitatge a la ciutat.

Per això, el Grup d'ERC vol que la futura ordenança incorpori la perspectiva del dret a l'habitatge i contribueixi a afavorir, dins del més estricte compliment de la legislació, com no pot ser d'una altra manera, el lliure retorn d'habitatges d'ús turístic al parc d'habitatges de lloguer de la ciutat, tal com va demanar al maig en un prec al Plenari que el Govern va acceptar.

Per acabar, subratlla que cal treballar l'ordenança amb voluntat de consens i treballar conjuntament amb les entitats pel dret a l'habitatge.

La Sra. Artadi manifesta l'opinió del Grup Municipal de JxCat que aquesta proposició sembla una mica «el dia de la marmota», atès que ja s'ha debatut en nombroses ocasions sobre la necessitat de tenir una ordenança per regular els habitatges d'ús turístic i les llars compartides, i entén que és una qüestió en la qual hi ha consens, com també hi ha consens en el fet que és important que l'Ajuntament tingui competències i les exerceixi: com ha dit la Sra. Baró, aquesta qüestió ja es va tractar el 2017, el novembre de 2019 i fa només vuit dies.

Aclareix que el seu grup està a favor de la proposició, però considera innecessari tenir un debat que ja han tingut i en relació amb el qual el Govern municipal ja es va comprometre a elaborar l'ordenança en sis mesos.

A continuació, assenyala que el Govern municipal, després de tant de temps reclamant tenir les competències per poder actuar en aquest sentit i fent afirmacions com la de la regidora Sanz de «des del primer minut haurem de tenir totes les competències, és fonamental», podria haver portat una proposta per compartir amb els grups, en lloc de dir que necessita sis mesos més perquè amb la situació actual té molta feina. Entén que, si fa quatre anys que demanen tenir aquesta competència, la feina ja es podria haver avançat i no hauria de ser l'oposició qui ho reclamés.

D'altra banda, comenta que, si bé el Grup Municipal de JxCat celebra que ens sis mesos disposin de l'ordenança -el Govern hi trobarà tot el suport i tota la col·laboració per part seva-, hi ha un altre element d'aquesta iniciativa que el preocupa: hi ha elements que s'han posat sobre la taula sense haver-los estudiat, i sembla que la voluntat és més tenir un titular avui que digui que Barcelona suprimirà els apartaments turístics, que no pas treballar una ordenança. Per això, demana menys titulars i més feina i rigor.

Tot seguit, diu a la Sra. Baró que les expropiacions no les poden fer per decret perquè els vingui de gust, sinó que cal saber quina normativa hi ha i com es pensa fer per evitar nyaps que després acabin als jutjats, com va passar amb el Pla especial urbanístic d'allotjaments turístics (PEUAT). Subratlla que fer expropiacions no és gratis i, per tant, cal decidir on es

volen fer, si és que s'arriben a fer, quantes se'n volen fer i quins diners s'hi volen abocar, i tampoc no es poden fer sense diàleg.

Per acabar, li diu que aquest grup li va demanar, mitjançant alguna de les esmenes que va presentar, que hi hagués consens amb tothom, però a ella només l'ha interessat parlar amb les entitats del dret a l'habitatge -no diu que no siguin importants, en absolut-, i també seria interessant parlar amb aquells que vol expropiar, i amb tot el sector turístic.

El Sr. Corbacho indica que estava perdut després de llegir el text literal de la proposició i ho està encara més després de sentir la intervenció de la Sra. Baró, que ha defensat que s'anteposi l'ús residencial a l'ús turístic quan fa un mes la Generalitat, amb la participació d'ERC, va aprovar un decret que estableix que una persona que visqui en un habitatge de la seva propietat en pot llogar habitacions turístiques (a un màxim de quatre persones i per un màxim de 31 dies). Li pregunta per què ho van fer i li diu que, si ara no està d'acord amb el que van aprovar, en lloc de portar una proposta al Plenari, parli amb els seus companys del Govern de la Generalitat perquè modifiquin aquest decret i deixin sense efecte l'apartat referit a les llars compartides, al lloguer d'habitacions.

D'altra banda, subratlla que no es pot prohibir per ordenança una cosa que una legislació superior determina, que una ordenança pot especificar o aportar-hi mesures restrictives.

Conclou que si ERC té mala consciència pel decret que va aprovar, en pot derogar la part que ara proposen aprovar, i explicita que el Grup Municipal de Cs vota en contra d'aquesta proposició.

El Sr. Ramírez recorda que en la darrera sessió de la Comissió d'Urbanisme el seu grup va donar suport a una proposta del Grup de Cs que reclamava l'establiment d'aquest marc legal per a l'ús d'habitatges d'ús turístic i llars compartides en virtut de la delegació de competències de la Generalitat de Catalunya a l'Ajuntament de Barcelona, atès que, a parer seu, l'activitat de lloguer d'habitacions de pisos particulars és una realitat que necessita una regulació pròpia per donar seguretat jurídica als propietaris que recorren a aquesta modalitat, amb diferenciació clara dels habitatges d'ús turístic, ja que es tracta de primeres residències per als seus propietaris i aquesta activitat no contribueix a l'expulsió dels veïns dels seus barris i suposa una important ajuda econòmica per a moltes famílies que sense aquest complement econòmic tindrien problemes per arribar a final de mes. Alhora, es generen ingressos per part de l'Ajuntament en forma de recaptació d'impostos.

Manifesta l'opinió del Grup Municipal del PP que la regulació ha d'incloure un règim sancionador, un aspecte molt important per tal d'establir unes normes de convivència entre els usuaris d'aquestes llars compartides i els veïns de tota la vida, evitar comportaments incívics, que no s'han de permetre, i buscar l'equilibri i la cohabitació d'aquesta activitat econòmica amb l'ús residencial dels habitatges.

A continuació, observa que la proposició del Grup d'ERC busca l'extinció de les llicències dels HUT, que vol anar eliminant fins que desapareguin, punt amb què el Grup Municipal del PP no pot estar d'acord, ja que entén que aquest tipus d'activitat ha arribat per quedar-se, és part de l'activitat turística de Barcelona, igual que de totes les ciutats del món, i el que cal fer és disposar d'una bona regulació. Afegeix que en casos greus i reiterats ja es preveu la pèrdua



de la llicència, i subratlla que el seu grup però no està a favor que les llicències es retirin només per motius ideològics quan s'han atorgat amb un procediment reglat, legal, i cal respectar-les i no seguir el mateix camí dels contenciosos administratius, com en el cas de les llicències hoteleres, amb el perjudici que això suposa per a la ciutat.

Puntualitza que, tot i així, aquest grup considera positiu per a Barcelona que la Generalitat hagi pres la decisió de traspasar aquestes competències a l'Ajuntament perquè aquest pugui redactar una ordenança i regular aquest lloguer d'habitacions a pisos particulars, tot establint els requisits i fixant limitacions temporals per a l'activitat.

Conclou que el Grup Municipal del PP està a favor de regular aquesta activitat del sector turístic i del traspàs de competències que ja s'ha produït -en diverses ocasions ha donat suport a mesures en aquesta línia-, però entén que no s'ha de fer en els termes que planteja la proposició, i per això hi vota en contra.

El Sr. Valls posa de manifest que els 10.000 habitatges d'ús turístic legals que hi ha a Barcelona són una opció vàlida per a molts turistes amb famílies o necessitats especials que demanen aquest tipus d'allotjament, i per als propietaris, en molts casos famílies estalviadores, són una font d'ingressos extra en una època cada vegada més complicada. Afegeix que troba bé que aproximadament dos terços dels HUT passin al lloguer residencial, una sortida vàlida en aquests moments, però entén que no se'ls pot negar que es tornin a activar com a HUT quan la situació millori, quan els turistes tornin.

Subratlla que la seguretat jurídica és fonamental i, en aquest sentit, remarca que no es pot proposar ara l'eliminació d'un sector, l'expropiació de les llicències dels HUT, ni de cop ni de manera progressiva. Per això, considera que la proposta d'ERC és fum, propaganda per treure pit a costa de posar el sector turístic en el punt de mira i, un cop més, atacar-lo.

Afirma que aquesta proposta s'acosta més a l'expropiació de Chávez que no pas a la gestió assenyada i equilibrada del turisme que necessita Barcelona, i insisteix que els HUT, ben gestionats, ajuden a millorar l'oferta de la ciutat i generen riquesa, una riquesa que es reparteix de manera més capil·lar a la societat.

Remarca que els problemes d'habitatge de la ciutat no se solucionen retallant la llibertat i les opcions dels turistes i dels barcelonins que volen llogar el seu pis, i recorda que la Sra. Colau va prometre la construcció de 8.000 pisos en l'anterior mandat i no va arribar ni a 800. Subratlla que el que cal fer és ampliar l'oferta i agilitzar els tràmits per construir més, per utilitzar els solars públics i els privats en col·laboració amb el sector privat, i per construir més i millor amb criteris sostenibles i visió metropolitana.

Conclou que el Grup Municipal de BxCANVI no pot donar suport a retallar la llibertat i les opcions dels visitants i dels barcelonins, i no vol l'extinció dels HUT, sinó que es regulin bé i es gestionin bé, de manera que vota en contra de la proposició. Quant a la regulació de les llars compartides, comenta que està en marxa i tindran temps d'analitzar-la i de debatre-la.

El Sr. Marcé manifesta l'opinió del Grup Municipal del PSC que no hi ha una relació directa i lineal entre l'habitatge turístic i l'oferta d'habitatge residencial, i que les llars compartides són,

en bona part, una manera de compensar rendes personals molt baixes o, fins i tot, les úniques rendes d'algunes persones.

A continuació, reconeix l'esforç que ha fet la tinenta d'alcalde per transaccionar aquesta proposició i en valora algunes millores, però el seu grup entén que fa massa temps que es duu a terme un debat jurídic amb transfons ideològic sobre la capacitat reguladora de l'Ajuntament respecte als HUT, i ara s'hi afegeix el decret que obre les portes a la regulació de les habitacions.

Subratlla que la solució requereix la creació d'una taula de debat amb la Generalitat que inclogui els sectors turístics i les plataformes dels drets habitacionals per analitzar, en funció de la situació turística actual i, sobretot, des d'una percepció ben objectiva sobre el que passarà en el futur, quines són les millors línies d'actuació, sempre tenint en compte la voluntat municipal de millorar l'oferta residencial estable. Remarca, però, que aquest objectiu no es pot perseguir demonitzant els que tenen una llicència legal, abocant-los a una progressiva consideració d'operadors especulatiu ni condemnant-los o convidant-los a exercir constantment accions legals contra l'Ajuntament, sinó que cal consensuar els objectius de futur sense crear un estat d'alarma social en àmbits com el de les llars compartides, amb la contundència necessària per evitar que un error en aquesta política pugui esdevenir una porta oberta a la proliferació d'allotjament il·legal en el cas que el turisme torni a pujar de manera estable.

Per acabar, indica que el Grup Municipal del PSC vota a favor d'aquesta proposta transaccionada malgrat que pensa que no és la millor manera d'afrontar aquesta qüestió.

La Sra. Sanz explica que el Grup Municipal de BC ha plantejat una esmena a la proposició amb la voluntat d'incorporar-hi un element de coherència, ja que entén que per desenvolupar totes aquestes ordenances i fer la reflexió sobre com es vol actuar respecte a una cosa que ja està regulada cal coherència entre allò que vol fer un ajuntament i allò que promociona el Govern de la Generalitat, com deia el Sr. Corbacho.

Insisteix que han de fer coses coherents, i observa que avui aquí s'estan demanant actuacions que després en l'àmbit de la Generalitat no es desenvolupen.

Afegeix que totes les administracions han d'anar de la mà i donar seguretat jurídica a qualsevol activitat econòmica a la ciutat, tenint molt clar que si es defensa el dret a l'habitatge i es vol prioritzar aquest dret respecte a altres usos, cal fer-ho conjuntament.

A continuació, assegura que es farà una ordenança i diu a la Sra. Artadi que hi ha molta feina feta. Per exemple, s'ha dut a terme una acció importantíssima per aturar la il·legalitat a Barcelona, s'ha posat ordre a tots els allotjaments turístics amb el PEUAT, i s'ha treballat molt per tenir moltes accions derivades d'aquesta acció respecte a tota l'activitat legal que no complia algunes de les normes vigents.

Amb relació a les habitacions, assenyala que la Generalitat ha trigat cinc anys a fer un reglament per dir que fins a quatre persones poden llogar habitacions en un pis els 365 dies de l'any, quan era un tema que ja feia molt de temps que es treballava.

Afirma que desenvoluparan tota la feina i regularan les habitacions amb una posició conjunta de ciutat, amb la participació de tothom i sempre dins del marc legal vigent, perquè, si no, les coses no són fermes. En aquest sentit, observa que els habitatges d'ús turístic estan regulats i les llicències estan regulades, de manera que, si es volen canviar, primer cal modificar la llei, i això és el que demana el seu grup amb l'esmena que ha proposat, i entén que la voluntat d'ERC és caminar en aquesta direcció.

Conclou que cal coherència i treball conjunt perquè tot això tingui seguretat jurídica i sigui irreversible, com ha de ser si veritablement es vol defensar el dret a l'habitatge.

La Sra. Baró comenta que de les intervencions dedueix que hi ha molt de perjudici i molta por -els canvis sempre generen escepticisme-, i diu a la Sra. Artadi i al Sr. Valls que ella no ha parlat d'expropiacions i que, de fet, ha dit «dins del més estricte compliment de la legislació» i ha afegit «com no pot ser d'una altra manera».

Subratlla que ningú no està parlant d'expropiacions, sinó que estan dient que en lloc de continuar manifestant que volen una ordenança, que és el que fan des de fa tres anys, podrien començar a debatre com volen que sigui aquesta ordenança, una ordenança que, a parer seu, és obvi i de sentit comú que en aquests moments ha de tenir la sensibilitat de reflectir el dret a l'habitatge.

D'altra banda, diu al Sr. Corbacho que no hi ha cap contradicció, ja que el decret de turisme habilita els ajuntaments a regular, però no diu com ho han de fer, i aquí és on hi ha el quid de la qüestió, i cal prendre la iniciativa amb fermesa, fer gala de l'autonomia municipal que tantes vegades l'Ajuntament reivindica i començar a exercir-la.

La Sra. Artadi respon a la Sra. Baró que no és un problema de por, sinó de rigor, i assegura que el Grup Municipal de JxCat està obert a valorar-ho tot, a estudiar-ho tot, a mirar on té sentit actuar i quines coses es poden fer i quines no.

D'altra banda, observa que limitar l'ús d'una llicència que ja s'ha donat o extingir-la és expropiar un dret ja adquirit, i diu a la Sra. Baró que si és incapaç d'entendre això, tenen un problema. Afegeix que si ara decideixen retirar un dret ja adquirit, s'ha de compensar.

El Sr. Corbacho diu a la Sra. Baró que el decret és molt concret: estableix que una persona que és propietària d'un habitatge i viu allà pot llogar-lo a fins a quatre persones durant 31 dies. Observa que això és una oportunitat i una possibilitat que es dona a totes les persones que es trobin en aquesta situació, i no s'ha de contraposar amb el tema de l'habitatge.

La Sra. Baró agraeix el suport del Govern municipal i la seva predisposició per transaccionar la proposició, i anuncia que el Grup Municipal d'Esquerra Republicana, que és conscient del compromís del Govern, estarà atent al compliment de la proposició i, en la mesura que no sigui així, anirà fent pressió, anirà més a fons.

D'altra banda, diu a la Sra. Artadi que creu que s'haurien d'informar una mica més, perquè els dictàmens jurídics no diuen el que ella està afirmant.

A continuació, agraeix el debat que s'ha iniciat, que entén que a partir d'ara podrà tenir tot un desplegament, que és molt necessari, i insisteix en la voluntat de consens i en la voluntat que aquesta ordenança sigui sensible i incorpori la perspectiva del dret a l'habitatge.

Per acabar, celebra que Barcelona hagi acordat que tindrà una ordenança que mirarà de prioritzar l'ús residencial de l'habitatge de la gent que viu a la ciutat per damunt dels usos turístics, quan sigui necessari i adient, i, com ha dit, sempre dins l'estricta legalitat vigent, com no pot ser d'una altra manera.

S'aprova aquesta proposició/declaració de grup amb cinc abstencions -emesos pels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis-, vuit vots en contra -emesos pels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, els Srs. Bou i Ramírez, i també pel Sr. Valls i la Sra. Parera-, i vint-i-vuit vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: Que l'Ajuntament de Barcelona, treballant amb vocació de consens, de servei a la ciutadania i escoltant les entitats pel dret a l'Habitatge, es compromet a que la ordenança que s'ha d'elaborar abans de març del 2021 (segons acord de la Comissió d'Ecologia, Urbanisme, Infraestructures i Mobilitat de 14 de setembre de 2020) reguli l'ús turístic dels habitatges (HUTS i llars compartides) a la ciutat de Barcelona amb l'objectiu de prioritzar l'ús residencial i la funció social de l'habitatge. Pel que fa a la regulació de l'extinció de llicències d'HUTS, per afavorir el retorn d'habitatges al parc de lloguer de la ciutat evitant l'ús turístic a les llars compartides, d'acord amb les competències que ens atorga la Carta Municipal, l'ordenança municipal establirà requisits particulars i fixarà limitacions temporals i períodes màxims de vigència de l'habilitació per a exercir aquestes activitats, sempre d'acord amb la legislació vigent i els canvis legislatius que el Govern de la Generalitat té previst aprovar en els propers mesos. Aquesta ordenança haurà d'especificar: 1. Àmbit d'aplicació. 2. Obligacions dels propietaris i persones gestores (aforament, serveis, manteniment, civisme, convivència i inspecció). 3. Règim d'habilitació administrativa municipal (procediment, vigència, durada dels contractes, control, revisió i extinció d'activitat). 4. Règim sancionador (faltes, mesures cautelars i causes de cessament). 5. Prescripció i caducitat.

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

2. (M1923/1233) El Plenari del Consell Municipal acorda: La creació d'una comissió no permanent d'estudi de les diferents vies per posar fi a la pràctica d'ocupacions massives per part d'organitzacions il·lícites així com de les ocupacions que esdevenen autèntics fenòmens de problemàtica social per part d'alguns col·lectius, d'acord amb els paràmetres següents: 1. Objecte de la comissió: procedir a la diagnosi de la situació actual a la ciutat de Barcelona i determinar les accions a realitzar per posar fi a la problemàtica social derivada d'aquest tipus d'ocupacions irregulars. 2. Composició: la comissió d'estudi serà presidida per un regidor de l'Ajuntament de Barcelona escollit pel Plenari del Consell Municipal a proposta de l'Alcalde (art. 39 ROM) i estarà integrada per dos regidors de cadascun dels grups municipals del Consistori. 3. Règim de funcionament: la comissió es reunirà de forma quinzenal amb caràcter ordinari, prendrà els acords per majoria ponderada, les seves sessions tindran caràcter públic i podrà requerir la presència de les persones que consideri adients per al compliment de la seva comesa, d'acord amb criteris anàlegs als establerts a l'article 39 ter del ROM. 4. La

comissió no permanent d'estudi finalitzarà amb l'elaboració d'un informe que es presentarà al plenari del Consell Municipal per al seu debat i aprovació i, en tot cas, en un termini màxim de 4 mesos.

El Sr. Martí Galbis planteja una qüestió d'ordre en el sentit de posar de manifest que continuen els problemes de connectivitat i de qualitat de so, cosa que dificulta la participació dels regidors i el bon funcionament de la sessió.

La Sra. Alcaldessa respon que comparteix aquesta preocupació i que traslladarà aquesta qüestió a la Junta de Portaveus per tal d'adoptar les mesures necessàries per assegurar el bon funcionament del Plenari del Consell Municipal.

El Sr. Martí Galbis agraeix la resposta i passa a presentar la proposició, que pretén generar un debat sobre una de les qüestions que més preocupació i alarma social provoquen a la ciutat i al país sencer: el fenomen de les ocupacions, especialment, de les ocupacions delictives, i buscar-hi solucions.

Explica que a través d'aquesta intervenció vol canalitzar la preocupació i l'angoixa profunda de milers de famílies de la ciutat, víctimes d'ocupacions delictives. Entén que tots els grups municipals haurien de ser la veu d'aquestes persones i ser-los útils a l'hora de trobar solucions que posin fi a aquesta xacra, tant a curt com a mitjà termini.

Assenyala que els veïns afectats demanen cobertura, acompanyament i defensa, i subratlla que el Grup Municipal de JxCat es nega a acceptar el discurs prefabricat d'alguns grups polítics i tertulians, sovint mal informats, que afirmen que el problema de les ocupacions s'exagera per beneficiar interessos obscurs.

Afegeix que el seu grup no sap si existeix alguna campanya mediàtica orquestrada, com assegurin alguns, però el que sí que sap és que el problema és real i ben greu, i a Barcelona s'ha agreujat els últims anys en part gràcies a la permissivitat del Govern actual i a les febleses i les incongruències de bona part de la legislació aplicable, cosa que fa necessari promoure modificacions legals en el futur.

Afirma que la suma dels factors esmentats ha contribuït a l'efecte crida, que ha agreujat encara més el problema, i aquesta és una de les raons per les quals el seu grup proposa aquesta comissió d'estudi no permanent sobre les ocupacions, que ha estat transaccionada amb el Govern i que es transforma en un grup de treball però amb els mateixos objectius.

A continuació, subratlla que existeixen diferents tipus d'ocupacions, que requereixen respostes diferents per part dels poders públics, que han de ser especialment curosos amb les ocupacions socials, davant les quals han de poder oferir solucions efectives i ràpides, cosa que en aquests moments no està fent el Govern municipal malgrat les seves promeses. D'altra banda, remarca que una ocupació mai no pot ser un títol que habiliti per accedir a viure en un habitatge, sinó que cal defensar el dret a un habitatge digne, i, alhora, defensar el dret a la propietat, especialment dels petits propietaris.

Posa de manifest que aquest fenomen és d'una alta complexitat i que el seu abordatge i la seva solució requereixen una acció coordinada de tota la societat, del legislador, dels governs, dels tribunals del poder judicial i de la Fiscalia, dels Serveis Socials, dels cossos

policials, dels privats, del sistema financer..., i, davant d'aquest estat de coses, alguns poders públics i alguns de privats han començat a moure peces. En posa com a exemples recents la proposta del Col·legi d'Advocats de Barcelona, que proposa la modificació de la normativa legal perquè es puguin demanar mesures cautelars en cas d'una ocupació il·legal per tal que en 48 hores es pugui procedir al desallotjament dels ocupants si aquests no poden acreditar un títol jurídic que justifiqui la permanència a l'immoble, i la instrucció de la Fiscalia General de l'Estat amb què es pretén homogeneïtzar els criteris davant de desocupacions.

El seu grup entén que cal ser contundent i eficaç contra les ocupacions delictives, que s'han generalitzat a mans de bandes mafioses -es veu cada dia amb els veïns, als mitjans de comunicació i a les xarxes-, unes bandes que gairebé sempre -això és el pitjor- s'aprofiten de persones i famílies vulnerables. Subratlla que és inadmissible que aquestes màfies visquin a costa de l'extorsió permanent a gent que no té prou recursos.

Per tot el que ha exposat, el seu grup considera que l'Ajuntament hauria de disposar d'un espai per debatre diferents propostes amb rigor i profunditat, també amb experts externs, i que d'aquest debat en surtin propostes treballades, factibles, amb el màxim consens social i polític, que puguin contribuir a posar fi a aquesta xacra d'una vegada.

Entén que el fet que en lloc d'una comissió no permanent es plantegi un grup de treball rebaixa la força política de la proposta, però que, en qualsevol cas, hi ha d'haver un informe que reculli conclusions que es puguin debatre al Ple de l'Ajuntament de Barcelona.

El Sr. Coronas observa que, si bé és cert que el problema de les ocupacions existeix i no s'ha de negar, cal tenir en compte que és un problema que no és blanc o negre, sinó que és complex, atès que hi ha diferents tipus d'ocupadors: n'hi ha que ocupen per cometre activitats delictives, com succeeix en molts pisos de Ciutat Vella, on hi ha narcopisos, explotació de dones, etc.; ocupadors que ho són a través de màfies organitzades, que rebenten panys i després venen aquelles claus a una persona que té problemes d'accés a l'habitatge, de manera que hi ha un ànim de lucre; hi ha ocupacions que són per necessitat d'habitatge, que evidencien que no s'està garantint el dret a l'habitatge, i hi ha ocupacions politicosocials.

D'altra banda, observa que també hi ha diferents tipus d'ocupats, ja que una cosa és que t'ocupin el domicili particular on estàs vivint; una altra, que t'ocupin un local, i una altra, que ocupin un pis buit d'un gran tenidor que està especulant amb aquell actiu financer.

Afegeix que a la diversitat d'ocupadors i d'ocupats s'afegeixen factors com ara si els ocupadors generen problemes de convivència, si tenen la llum i el gas punxats o si això genera problemes de seguretat, de manera que la complexitat del fenomen és enorme. Per això, més enllà de les campanyes i els titulars, cal treballar bé una diagnosi, saber què està passant i per què, i fer normes clares, que no siguin tan interpretatives, perquè la violació de domicili com a tal (allanamiento de morada en castellà) ja està definit a la llei, però el problema és com s'interpreta. En relació amb això, comenta que el marge de les 48 hores per denunciar una ocupació no apareix enlloc, sinó que és una interpretació que va fer un jutge i que la policia s'aplica, i subratlla que la interpretació legal genera arbitrietat i, per tant, deixa els drets desatesos.

Per acabar, subratlla que han de parlar de les ocupacions amb tota la seva complexitat, i també del dret a l'habitatge, perquè no poden ser aliens a la realitat de l'allau de desnonaments que està havent-hi aquests dies a la ciutat de Barcelona i arreu del país, ni a la quantitat de persones sense llar que hi ha a la ciutat i a la resta del país, situacions que s'estan produint mentre els grans tenidors, principalment bancs, tenen l'habitatge com un actiu financer, amb la qual cosa vulneren clarament un dret constitucional, recollit a l'article 47 de la Constitució. Afirmar que molts grups s'omplen la boca parlant de la Constitució, però, a l'hora de defensar-ne els articles, fan discriminació positiva en funció dels seus interessos.

La Sra. Guilarte afirma que aquesta proposició pretén dilatar el problema de l'ocupació en lloc de solucionar-lo; subratlla que totes les ocupacions són il·legals, independentment que algunes persones es vegin abocades a cometre aquesta il·legalitat per culpa de la incompetència de l'Administració, i fa èmfasi en el fet que la solució l'han de donar els que governen, no pas els particulars.

Tot seguit, remarca que ja fa temps que està feta la diagnosi sobre aquest fenomen, i recorda que fa dos anys el Grup Municipal de Cs ja va demanar al Govern de la Sra. Colau un informe sobre l'ocupació a Barcelona. Observa que, si bé el Govern no ha facilitat aquestes dades, aquestes s'han anat recollint, i seria absurd tornar a començar mentre el delicte es continua estenent i cronificant.

D'altra banda, esmenta el pla de seguretat que va presentar el seu grup fa un any perquè l'Ajuntament, dins les seves competències, abordés el problema de la inseguretat a Barcelona, un pla que incloïa mesures sobre ocupació. Recorda que el Grup Municipal de JxCat es va abstenir en la votació d'aquest pla, i afirma que això és més o menys el que fa ara quan rebaixa la seva pròpia proposició fins a deixar-la pràcticament en res. A més, acusa aquest grup de fer el mateix que va fer amb les ordenances fiscals: es troben davant d'un problema i hi volen passar de costat. Subratlla que per passar de costat per davant dels problemes a l'Ajuntament ja hi ha el Sr. Collboni, que és qui més ho fa, també amb les ocupacions.

A continuació, posa de manifest que la Generalitat ha afavorit, amb la llei, l'ocupació, i no ha complert les seves obligacions, ni tan sols amb l'Ajuntament pel que fa a inversions en habitatge social, i diu als membres d'ERC i de JxCat que els seus grups únicament s'han dedicat a retallar en aquestes polítiques i a posar pisets als «ambaixadors» que tenen arreu del món mentre l'emergència social es desborda a Catalunya. El Grup Municipal de Cs, en canvi, ha presentat propostes, també al Parlament, per garantir el dret a l'habitatge, un dret recollit a la Constitució, i per combatre l'ocupació i que s'apliqui la instrucció de Fiscalia o que els cossos policials puguin actuar, així com perquè es modifiqui el Codi civil català i que les comunitats de veïns disposin d'eines per combatre aquest delicte.

Per acabar, indica que, malauradament, aquesta proposta és només donar més voltes al tema sense avançar i no transmet a la ciutadania el missatge que l'Ajuntament realment es preocupa per aquest problema, i subratlla que per solucionar aquest problema cal deixar els debats i passar a l'acció, ja que és summament urgent actuar. Afegeix que la prova que amb aquesta proposta no s'aconseguirà cap avenç és que el Govern, pro ocupa, hi dona suport.

El Sr. Bou expressa el vot favorable del Grup Municipal del PP, que entén que el tema de les ocupacions irregulars a la ciutat requereix un debat profund i seriós, amb consens polític, mesures concretes, eficàcia i la participació dels sectors afectats.

Posa de manifest que els darrers mesos, sobretot com a conseqüència de la pandèmia de la COVID, han augmentat els casos d'ocupacions il·legals d'habitatges de propietat, no només de particulars, sinó també d'empreses, i en la majoria dels casos són les màfies les que acaben fent negoci.

Assenyala que des del 2016 l'ocupació il·legal a Espanya ha crescut gairebé un 50%, i entre el 2018 i 2019 va augmentar un 20%, fins a les 14.394 ocupacions, segons dades del Consell General d'Administradors de Finques, que indica que l'últim any a Espanya el 61% de les finques buides han tingut casos d'ocupació, un percentatge que arriba al 88% en el cas de Catalunya, la comunitat autònoma on es produeixen més ocupacions. Puntualitza que, segons les dades facilitades pel Ministeri de l'Interior, Catalunya no és la comunitat on més denúncies es posen, però sí és amb diferència la més afectada per les ocupacions, seguida d'Andalusia i Madrid.

A continuació, manifesta l'opinió del seu grup que el problema de l'ocupació il·legal té tres grans eixos i tots tres s'han de tractar bé: la protecció del dret a l'habitatge de les famílies vulnerables, l'acció policial contra les màfies organitzades de l'ocupació il·legal, i la protecció del dret a la propietat, tres eixos que sempre ha defensat el PP, que proposa un desallotjament dels ocupes en un termini màxim de 48 hores -com ha dit el Sr. Coronas, aquest termini no apareix enlloc, però està funcionant- i la prohibició dels ajuntaments per empadronar les persones que hagin ocupat un habitatge de forma il·legal.

Subratlla que no es tracta de resoldre només un procediment judicial, sinó també de no emparar sota cap concepte l'ocupació il·legal d'un habitatge, i remarca també que garantir el dret a l'habitatge és la prioritat del PP, sempre salvaguardant altres drets fonamentals de la Constitució, com ara el dret a la propietat.

En darrer lloc, subratlla que l'Ajuntament ha de fer la feina que li correspon, que és una política efectiva d'habitatge social i atendre les necessitats d'habitatge de les famílies més vulnerables, i assenyala que el suport que el Govern municipal dona en ocasions a l'ocupació dels habitatges no és gratuïta, ja que el fonament de l'ocupació il·legal ocasiona un efecte crida que incrementa el nombre de casos.

El Sr. Valls posa de manifest que des de fa un temps, tant al Plenari com a les comissions, hi ha un debat general sobre l'ocupació i s'hi està avançant, encara que les propostes sempre es poden criticar. En aquest cas, entén que aquesta del Grup Municipal de JxCat es podria criticar perquè fa la sensació que és posar una maquinària en marxa, i entén les preguntes sobre si és eficaç o no, però pensa que el més important no és això, sinó el que assenyalaria el ponent en la presentació i altres regidors en les seves intervencions sobre el que és aquesta xacra, el problema de l'ocupació, especialment a Barcelona, així com la possibilitat que el Govern municipal, especialment el Grup Municipal de BC, deixi de fer apologia de l'ocupació il·legal. Afegeix que també és important, com tot just ha dit el Sr. Bou, que hi hagi propostes concretes i operatives. Entén que tot plegat és un primer pas en la bona direcció.



Tot seguit, indica que d'aquí a un moment presentarà un prec del seu grup per veure com poden els uns i els altres, amb els professionals i amb els ciutadans, treballar junts.

Per acabar, diu que entén els dubtes del Grup de Cs, però també entén que tots volen el bé dels barcelonins i estan molt preocupats per aquest tema, i hi han d'avançar junts, motiu pel qual vota a favor de la proposició.

El Sr. Batlle explicita que és el segon cop que debaten amb una certa amplitud aquesta problemàtica -el primer va ser fa uns dies a la Comissió de Presidència-, i subratlla que el Grup Municipal del PSC s'oposa absolutament a les ocupacions i entén que l'ocupació no pot ser mai la política de sortida en habitatge. Entén també que la problemàtica que sovint hi ha darrere de les ocupacions és polièdrica.

Agraeix al grup proposant que hagi acceptat la transacció del Govern, que està en la línia dels posicionaments que aquest ha anat fent reiteradament i en relació amb els quals ha anat treballant -l'oposició fa el paper que ha de fer, i al Govern li correspon governar i buscar solucions-: aquest any s'ha reunit amb el secretari d'Estat de Seguretat, amb la presidenta de la Comissió d'Interior del Congrés dels Diputats, es va debatre aquest tema a la sessió del juliol de la Junta de Seguretat, l'últim mes s'ha reunit dos cops amb el fiscal superior, i fa un parell de dies va mantenir una conversa enormement profitosa -espera que continuï els propers dies- amb l'alcaldeessa i amb el nou conseller d'Interior, amb el qual hi ha una plena disposició a abordar aquest problema, un dels problemes de seguretat importants que hi ha sobre la taula, sobretot des del punt de vista de com afecta la convivència.

Insisteix que el problema és polièdric i que no es poden obviar les realitats que hi ha darrere les ocupacions, i subratlla que la situació de preocupació interpel·la els governants i hi han de fer front.

Tot seguit, vota a favor de la proposició; anuncia que el Govern acceptarà, per descomptat, el prec del Grup de BxCANVI corresponent al punt 6 de l'apartat de prec, i posa de manifest que a continuació d'aquesta proposició en debatran la del Grup Municipal de Cs, sobre el mateix tema.

Per acabar, diu que el Grup Municipal del PSC està d'acord que aquestes propostes d'actuació els han de permetre interaccionar amb els operadors als quals s'ha referit i amb els operadors que treballen en l'àmbit de les polítiques socials i d'atenció a les persones en risc d'exclusió, i assegura que no volen proclames i titulars, sinó eficàcia per resoldre una problemàtica que els interpel·la d'una manera important i que preocupa una gran part de la ciutadania. Per això, anima tothom a treballar en aquest grup de treball, un grup de treball que ha de ser positiu i en el marc del qual han de treballar sense precipitació, però també sense excessives pauses, per poder portar properament al Plenari propostes de solució al voltant d'aquests temes.

La Sra. Pérez posa de manifest que al Grup Municipal de BC el preocupa i l'indigna profundament la màfia de les ocupacions, i afirma que l'aprovació d'aquesta moció és l'indicador que volen dedicar tots els esforços que calguin a evitar que proliferin les pràctiques mafioses en l'ocupació d'immobles.

Tot seguit, diu que cal aclarir l'abast que té aquest fenomen, que perjudica les persones propietàries, però també perjudica i explota les persones que no tenen accés al mercat de l'habitatge, una situació que no és nova: fa deu anys ja hi havia titulars en alguns dels barris econòmicament més febles de la ciutat que en parlaven, si bé aquestes pràctiques s'han estès per la forta crisi d'accés a l'habitatge de la darrera dècada, i no són exclusives de la ciutat de Barcelona.

Observa que aquestes màfies tenen per davant un escenari prometedor, ja que d'una banda hi ha habitatges buits i, de l'altra, persones desesperades, perquè avui llogar una habitació a Barcelona requereix desembutxacar més de 1.000 euros de cop, i manifesta l'opinió que la millor manera de combatre les màfies de l'ocupació és mobilitzar l'habitatge buit i lluitar per l'habitatge assequible, alhora que es persegueix l'activitat delictiva amb les eines existents (poden ser imperfectes i es poden millorar, però no calen canvis en el Codi penal, ja que en aquest país ja hi ha prou inflació normativa).

A continuació, critica la sobreexposició mediàtica del tema i els relats interessats, les campanyes de por als ocupes, la campanya mediàtica per situar les ocupacions en el centre del debat polític en un moment en què hi torna a haver desnonaments diaris (més d'una cinquantena en una setmana) i amb una crisi habitacional de la qual es desconeix la verdadera profunditat. El Grup Municipal de BC entén que això té molts riscos, el principal, criminalitzar les persones que es troben en risc de quedar-se al carrer i posar-hi el focus com si fossin els principals enemics dels petits propietaris. Afegeix que s'estan generant pors no fonamentades a partir de casos particulars i anecdòtics.

Conclou que cal disposar de les dades i debatre, sobretot amb altres administracions que tenen competències sobre el tema i dades que l'Ajuntament no té -s'ha començat a treballar amb Mossos d'Esquadra i cal aprofundir-hi-, en espais de debat seriosos: cal una bona diagnosi de les diferents problemàtiques que es posen en el sac de les ocupacions, amb dades rigoroses i no amb titulars de premsa de l'era del clickbait.

El Sr. Martí Galbis agraeix, en nom del Grup Municipal de JxCat, el vot favorable dels grups que faran possible l'aprovació d'aquesta iniciativa transaccionada amb el Govern, i diu a la Sra. Guilarte, el discurs de la qual qualifica de molt estrany i, en alguns punts, sorprenent, que la culpa que la proposta inicial de JxCat (la comissió d'estudi no permanent) no s'aprovi és del seu grup, ja que si aquest hagués donat suport a la iniciativa, no estarien conformant-se amb un grup de treball, sinó que estarien parlant d'una cosa molt més potent políticament, encara que el grup de treball també permeti fer un debat serè, aprofundit, seriós i rigorós.

D'altra banda, li diu que quan parla dels «pisets» dels «ambaixadors catalans», que no existeixen, es deu referir als dos milions d'euros mensuals que paga el seu Govern per pagar els lloguers de les ambaixades espanyoles arreu del món. Afegeix que s'estima més no qualificar algunes de les seves declaracions, que fa amb un to de gran menyspreu i, fins i tot, d'insult, i li demana, amb tota humilitat i respecte institucional i personal, que es moderi en segons quines expressions, perquè són ofensives.

Per acabar, torna a donar les gràcies als grups que han donat suport a la iniciativa.

El Sr. Coronas diu que el que és insultant, a parer seu, és que s'utilitzi la institució per fer proclames polítics i no per donar solucions, que, en el cas del dret a l'habitatge, són, per exemple, el que es va votar al Parlament de Catalunya fa uns dies: regular el preu dels lloguers, una votació en què Cs no va participar. Diu a la Sra. Guilarte, doncs, que no donin lliçons.

La Sra. Guilarte diu al Sr. Martí que rectifica el que ha dit sobre els pisets: els «pseudoambaixadors» de Catalunya en realitat viuen «de la sopa boba». D'altra banda, afirma que el que fa aquesta proposta és bàsicament blanquejar el Govern municipal.

Dit això, indica que el Grup Municipal de Cs s'absté en aquesta proposició; subratlla que si realment volen solucionar el problema de l'ocupació cal fer habitatge públic i combatre les màfies, i indica que la proposició del seu grup va justament d'això (tot seguit tindran l'oportunitat de donar-hi suport).

El Sr. Valls subratlla que a Barcelona cal una altra política d'habitatge i que, si no hi ha un canvi de rumb, serà el fracàs d'aquesta legislatura -el Sr. Collboni ja va dir en un debat durant la campanya que l'habitatge havia estat el fracàs de la legislatura passada-, i assenyalava que l'habitatge és també una eina molt important per recuperar Barcelona des del punt de vista econòmic.

D'altra banda, observa que el tema de l'ocupació és complicat tant dels del punt de vista jurídic com des del punt de vista social; posa de manifest que amb aquesta proposta estan fent un pas per avançar cap a la solució -espera que també amb el prec que presenta el seu grup-, i manifesta l'opinió que si de tant en tant poden avançar una mica això permet a l'oposició també participar i canviar el rumb i que l'ocupació no sigui avui la bandera de BC i del Govern.

El Sr. Batlle posa en valor el paper que fa la Guàrdia Urbana d'acompanyament a les víctimes de les ocupacions delictives i d'acompanyament, juntament amb els responsables de les polítiques socials, en les situacions més crítiques que es generen en un ampli sector de la societat al voltant de la problemàtica de l'habitatge. Considera que la Guàrdia Urbana està fent una molt bona tasca i cal valorar-la.

S'aprova aquesta proposició/declaració de grup amb quatre abstencions -emeses pels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho-, i trenta-set vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: La creació d'un grup de treball integrat per representants les diferents àrees municipals afectades, grups municipals i persones expertes per abordar diferents vies per posar fi a la pràctica d'ocupacions per part d'organitzacions il·lícites, així com les ocupacions que generen greus problemes de convivència, d'acord amb els paràmetres següents: 1. Objecte del grup de treball: procedir a la diagnosi de la situació actual a la ciutat de Barcelona i determinar les accions a realitzar per posar fi a la problemàtica social derivada d'aquest tipus d'ocupacions . 2. Composició: el grup de treball serà presidit per un regidor de govern (art. 39 ROM) i estarà integrat pels equips tècnics de les diferents àrees afectades i els grups municipals. Es podrà convidar persones expertes i entitats socials i veïnals 3. Règim de funcionament: el grup de treball es reunirà mensualment

fins a un màxim de tres sessions, prendrà els acords per majoria ponderada i podrà requerir la presència de les persones que consideri adients per al compliment de la seva comesa 4. El grup de treball finalitzarà amb l'elaboració d'un informe que es presentarà al plenari del Consell Municipal per al seu debat i, en tot cas, en un termini màxim de 4 mesos.

Del Grup Municipal Ciutadans:

3. (M1923/1225) El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer.- L'elaboració d'un Pla Municipal contra l'ocupació il·legal d'habitatges, amb la finalitat d'assegurar la devolució dels immobles ocupats il·legalment als seus legítims propietaris de la forma més àgil i ràpida possible. Segon.- Posar serveis d'assessorament i orientació jurídica a disposició dels propietaris afectats per una ocupació il·legal del seu habitatge. Tercer.- La posada en marxa i/o reforç de les mesures que calguin per vetllar per la seguretat i la convivència veïnal afectades per l'ocupació il·legal, mantenint una estreta col·laboració amb les associacions de veïns, que són qui millor coneixen la realitat dels seus barris; incloent la intensificació de l'exercici de la potestat sancionadora per part de la Guàrdia Urbana, incoant els expedients administratius oportuns a fi d'acreditar els fets contraris a les ordenances vigents en matèria de civisme, i actuant de forma coordinada amb els altres cossos de seguretat. Quart.- El reforç, de forma immediata, de la presència policial i el patrullatge preventiu en les zones de la nostra ciutat que ja estan afectades pel problema de l'ocupació, així com l'impuls i la creació d'una unitat de la Guàrdia Urbana destinada a la prevenció, control i seguiment dels immobles ocupats o susceptibles d'ocupació. Cinquè.- Garantir l'accés a la informació i remissió periòdica als grups municipals del Consistori de les dades i de les estadístiques relatives als habitatges ocupats de forma il·legal a Barcelona, així com de les mesures que el govern municipal a dut a terme amb cadascú dels casos d'ocupació. Sisè.- Instar el govern de la Generalitat a la retirada immediata del Decret Llei 1/2020 que modifica el Decret Llei 17/2019 aprovat en relació a les mesures urgents per millorar l'accés a la vivenda. Setè.- Instar el govern de Espanya i a les Corts Generals a promoure les reformes legals que calguin per defensar la propietat privada, garantir la convivència i la seguretat ciutadana i lluitar contra l'ocupació il·legal d'habitatges. Vuitè.- Traslladar aquests acords a la Presidència de la Generalitat, als Grups Parlamentaris representats al Parlament, a la Presidència del Gobierno de Espanya i als Grups Parlamentaris representats al Congrés dels Diputats.

La Sra. Guilarte subratlla que si Catalunya és la comunitat autònoma amb més ocupacions d'Espanya i la majoria es concentren a Barcelona és bàsicament per dos motius: pel fracàs absolut de la política d'habitatge social i per la complicitat del Govern de la Generalitat i, molt especialment, de l'Ajuntament de Barcelona, amb aquest delictes.

Respecte al primer motiu, indica que mentre han governat independentistes i socialistes no s'han desenvolupat autèntiques polítiques d'habitatge social i, quan se n'ha fet, aquest habitatge ha acabat en mans privades, de manera que aquests grups són els primers que han especulat amb habitatge públic. D'altra banda, el Govern és el que més ha retallat en polítiques socials per desviar els diners al maleït procés. Remarca que el parc d'habitatge públic als països de l'entorn voreja el 15%, i la llei diu que a Catalunya s'hauria d'arribar a aquest percentatge, però després de trenta anys el percentatge és del 2%, i el Govern de Colau va prometre 8.000 habitatges i a penes n'ha entregat 800, i hi ha més de 600 famílies en la mesa d'emergència habitacional.

Respecte al segon motiu, subratlla que en aquests cinc anys de la ciutat sense llei de la Sra. Colau, la inseguretat ha augmentat enormement, un augment sense precedents, i els delinqüents diuen que a Barcelona viuen bé i fan el que volen, mentre que els veïns pateixen una degradació de l'entorn i de la convivència cada cop més gran.

Posa de manifest que només aquest estiu les ocupacions a Barcelona han augmentat un 41%, segons la Guàrdia Urbana, una mitjana de sis ocupacions diàries, però l'alcaldeessa fa cinc anys que justifica, promou i subvenciona les ocupacions amb els diners de tots els barcelonins, de manera que gràcies a ella les famílies, les víctimes, financen els delinqüents.

Remarca que el Govern municipal està emparant el delicte, donant privilegis a les màfies que es lucren amb l'ocupació i criminalitzant i castigant els propietaris, i els veïns estan desesperats perquè pateixen amenaces, agressions i extorsions i han de bregar amb narcopisos, pisos pastera, tràfic d'habitatges i, en definitiva, amb incivisme.

Assenyala que també hi ha turisme ocupa, com van poder comprovar en un edifici que va comprar l'alcaldeessa al Turó de la Trinitat el 2017, ja ocupat, i que va cedir als mateixos ocupes, que han convertit l'edifici en una pensió on s'allotgen ocupes de tot Europa. Pregunta a la Sra. Colau si aquest és el model de turisme de qualitat que proposa per a Barcelona.

Subratlla que és inadmissible que els que paguen hipoteca i fan servir els estalvis per compensar els ingressos, tenir un futur per als fills o complementar la pensió estiguin pagant la incapacitat, la irresponsabilitat i els prejudicis del Govern, que permet i fomenta que es violentin els seus drets, alhora que abandona les persones de les quals hauria de tenir més cura, que són les que realment necessiten un habitatge social. Respecte d'això, retreu a l'alcaldeessa que en cinc anys hagi gastat més diners en dir que faria habitatge social que en fer-lo.

A continuació, assenyala que perquè hi hagi justícia social -la Sra. Colau s'omple la boca esmentant-la-, calen mesures concretes com les que planteja aquesta proposició, que són mesures que l'Ajuntament pot abordar amb les competències que té (el seu grup n'ha portat d'altres al Congrés i al Parlament), com ara desenvolupar un pla municipal contra l'ocupació d'habitatges; crear una unitat especialitzada de la Guàrdia Urbana antiocupació; incrementar el patrullatge als barris més afectats, i dedicar els diners públics a assessorar jurídicament les víctimes, les comunitats de veïns que més pateixen el fenomen, en lloc de dedicar-lo a assessorar els ocupes com està fent ara el Govern municipal.

Per acabar, diu a la Sra. Colau que amb ella Barcelona ha esdevingut un paradís per a les màfies; subratlla que Barcelona ha de passar de ser una ciutat ocupada a ser una ciutat on es protegeixi les persones, els veïns, i on es respecti la llei, ja que sense llei no hi ha convivència; pregunta al Sr. Collboni si votarà en contra de la proposició, i li diu que o s'està amb les màfies o s'està amb els veïns i les víctimes.

El Sr. Coronas diu a la Sra. Guilarte que hi ha una cosa de tot el que ha dit en la qual està d'acord, que és que en aquest país no s'han fet polítiques d'habitatge social, i indica que això és un fracàs històric i col·lectiu de totes les institucions, sobretot de les forces polítiques que durant més anys han governat tant a l'Estat espanyol com a la Generalitat de Catalunya i a l'Ajuntament de Barcelona.

Assenyala que no comparteix res més del discurs de la portaveu del Grup Municipal de Cs, que entén que ha vingut aquí a fer proclames, en aquest cas, amb certa mediocritat en el contingut del discurs, i manifesta el convenciment que aquest grup no vol solucionar aquest problema, sinó que el que vol és fer créixer la bola, abocar benzina al foc sobre un problema real que preocupa gran part de la ciutadania, així com alcaldes i alcaldesses d'ERC de moltes poblacions.

Acusa el Grup Municipal de Cs de fer l'exercici de populisme més baix que es pot fer al voltant d'un problema d'aquestes característiques, així com d'haver anat a Trinitat Vella a fer una roda de premsa per enfrontar part de la ciutadania, en gran part en situació de vulnerabilitat, amb persones que estan en una situació de vulnerabilitat encara més greu.

Afirma que això és el que ha fet aquest grup tant a Trinitat Vella com a molts altres llocs, on van amb el seu faristol i el Sr. Carrizosa, i subratlla que així no se soluciona res, ja que per solucionar el problema cal entendre'n la complexitat, que el Grup Municipal de Cs nega, com demostra el fet que no ha votat a favor d'un grup de treball l'objectiu del qual és precisament entendre quina és la complexitat del problema i afinar les solucions.

Davant d'això, demana responsabilitat política a aquest grup, un grup que sempre demana responsabilitat als grups independentistes, i li demana que deixi de banda els exercicis mediàtics, els circs al voltant d'un problema que preocupa ocupats i ocupadors però que Cs ha demostrat que a ell tant li fa.

Per acabar, vota en contra de la proposició.

El Sr. Martí Galbis observa que amb aquesta proposició donen voltes al mateix tema que tot just han debatut amb la profunditat que permet una iniciativa d'aquest tipus, i comenta que si el Grup Municipal de JxCat hagués de manifestar el sentit del vot ara, potser aquest seria diferent del que tenia previst abans de l'inici del debat. Especifica que aquest grup s'hi absté perquè es vol cenyir al text literal de la proposició que va entrar al Registre, però si hagués de votar en funció de la intervenció de la Sra. Guilarte, hi votaria en contra, no només pel que ha dit, sinó també, i sobretot, pel to.

Fa un parèntesi per dir a la Sra. Pérez, que en el debat de la proposició anterior ha afirmat que els casos de determinats tipus d'ocupacions delictives eren puntuals i anecdòtics, que no sap si parla amb veïns del seu entorn més proper, del seu barri, del seu districte i de la seva ciutat, però el Grup Municipal de JxCat sí que ho fa i parla amb persones i famílies que estan sotmeses a xantatge, extorsió, amenaces i tot tipus d'actuacions mafioses i delictives, i han de pagar un preu perquè els ocupes se'n vagin de casa seva i no ho denuncien. Així, les estadístiques oficials en molts casos no recullen l'autèntic problema, perquè hi ha moltes persones que no denuncien i acaben utilitzant una intermediació -tothom sap amb quin tipus d'empreses- o pagant per poder recuperar les claus de casa seva. Subratlla que això no són casos anecdòtics ni puntuals.

Tornant a la proposició del Grup Municipal de Cs, explica que el seu grup en comparteix alguns punts, com ara el d'assessorar les víctimes per part de l'Ajuntament i el d'elaborar un pla de prevenció i abordatge del fenomen -no entén que algú pugui estar en contra d'aquests punts-, però no està d'acord bàsicament amb dos punts: d'una banda, no està d'acord, si més

no ara per ara, que es creï una unitat especialitzada de la Guàrdia Urbana per a aquest fenomen -el cos té prou unitats especialitzades per fer front a la situació-, i, d'altra banda, no està d'acord que es retiri el Decret llei 1/2020 de la Generalitat, que dona solucions a les persones que tenen problemes d'accés a l'habitatge.

El Sr. Bou observa que el fet que el tema es repeteixi en diferents punts de l'ordre del dia significa que per part de tots els regidors hi ha voluntat de solucionar un problema que els preocupa molt, i això és bo.

Dit això, expressa el vot favorable del Grup Municipal del PP, que considera preocupant l'augment de les ocupacions il·legals: Catalunya, amb 600 ocupacions al mes (20 al dia) el primer semestre d'enguany, és la comunitat autònoma amb més ocupació il·legal de tot Espanya, i a Barcelona, segons dades de la Guàrdia Urbana, les ocupacions il·legals es van disparar un 41% els mesos de juliol i agost.

Subratlla que els propietaris han de sentir-se protegits i que l'acció policial, contundent i coordinada, ha de ser capaç de defensar el dret a la propietat, i posa de manifest que la classe mitjana treballadora veu cada cop més les seves cases ocupades, i cada cop més les màfies i les xarxes d'extorsió que es dediquen a aquest negoci en surten victorioses.

D'altra banda, remarca que cal actuar en el marc dels drets constitucionals fonamentals i garantir tant el dret a l'habitatge com el dret a la propietat, dos drets que han de conviure, i en cap cas pot justificar-se la usurpació de la propietat. Per això, el Grup Municipal del PP va presentar a la darrera sessió de la Comissió de Drets Socials una proposició per crear una oficina d'assessorament per als propietaris dels habitatges afectats per l'ocupació -malauradament, no va ser aprovada-, ja que hi ha veïns de la ciutat que viuen amb por i en una situació de desemparament, atès que no saben què fer quan són víctimes d'una ocupació.

Assenyala que, davant d'això, el PP sempre ha defensat contundentment una llei contra l'ocupació il·legal d'habitatges, que es recuperi el delictes d'usurpació, amb penes de presó en lloc de només multes, i que es faciliti que la policia pugui desallotjar els ocupes en un termini màxim de 48 hores amb plena seguretat jurídica. Subratlla que donar aquesta seguretat jurídica plena als agents policials és molt important, ja que els ocupes estan molt preparats.

En darrer lloc, indica que també cal impedir que els ajuntaments permetin que els ocupes s'empadronin, cosa que fan per evitar que els legítims propietaris els facin fora, atès que es considera que han adquirit un domicili.

El Sr. Valls assenyala que, si bé és innegable que a Barcelona hi ha un problema d'habitatge i persones que es troben en situacions molt complicades, cada cop més, sobretot ara amb la crisi, la solució no pot ser l'ocupació, i no es pot donar suport a aquesta ocupació, que és un fet il·legal, i que s'ha convertit, a més, en un negoci il·legal, gestionat per trames mafioses que viuen a costa de famílies necessitades, a les quals enganyen oferint-los ocupar habitatges a canvi de diners. Afegeix que també és cada cop més habitual el fenomen de les ocupacions que amaguen finalitats delictives, fet que provoca inseguretat en comunitats i barris.

A continuació, posa de manifest que el perill de l'ocupació il·legal ja no es limita a pisos i locals buits, sinó que ara també afecta propietaris que no resideixen permanentment al pis o viatgen amb freqüència; les ocupacions il·legals s'han disparat un 41% aquest estiu a Barcelona, i la Guàrdia Urbana va rebre 356 denúncies per ocupació durant els mesos de juliol i agost (una mitjana de 6 denúncies diàries). Afegeix que la situació anterior ja era dolenta: l'estiu passat hi va haver 211 denúncies, i durant el 2019 i el primer trimestre del 2020 la mitjana havia estat de cinc al dia, una xifra molt elevada.

Subratlla que això són fets i no campanyes, i diu que els que ara parlen de campanyes en saben molt, de campanyes, però la realitat és que moltes persones tenen por i estan preocupades, per això s'està generant alarma entre la ciutadania: davant dels fets, cada cop són més les veus que reclamen que també l'Ajuntament de Barcelona es posicioni clarament contra l'ocupació il·legal d'immobles i actui per posar fre a l'extensió d'aquest fenomen i donar suport als ciutadans que el pateixen.

Tot seguit, indica que, malgrat els dubtes de l'alcalde i els matisos del debat que van mantenir la setmana passada a la Comissió de Presidència i Seguretat, ja hi va haver un cert grau de coincidència sobre el problema, sobre la seva complexitat i sobre la necessitat d'actuar. Espera que avui hi puguin avançar una mica més -creu que ho estan fent.

En darrer lloc, expressa el vot favorable del Grup Municipal de BxCanvi a la proposició, que entén que complementa la que tot just han aprovat i el prec que presenta el seu grup, i subratlla que, malgrat els matisos, el que compta són els actes, que és el que demanen els barcelonins.

El Sr. Batlle diu que, a parer seu, aquest debat és redundant, atès que les posicions han quedat clares en el debat anterior, i demana a la Sra. Guilarte que deixi d'anar a buscar titulars i, sobretot, de fer qualificatius barroers, que impossibiliten l'adhesió a la proposició, no pel fons -en alguns punts podrien coincidir-, sinó per la forma, que en aquests temes també és el fons.

Entén que la Sra. Guilarte fa servir un llenguatge que pot ser l'avançada del que malauradament es produirà en aquest consistori d'aquí a uns anys, amb un discurs inassumible pel que fa a la forma: en els anys que ha estat en aquest consistori, que en són molts, mai no havia sentit un to d'intervencions com el que ella empra contínuament.

A continuació, subratlla que el Grup Municipal del PSC està en contra de les ocupacions, en contra de resoldre demandes socials urgents i punyents cometent il·legalitats i en contra dels col·lectius que fan ocupacions delictives, que s'aprofiten dels més vulnerables i que amenacen veïnes i veïns que volen viure en pau, grups que generen un greu problema de seguretat i de convivència i que degraden l'espai que ocupen (pisos, comunitats, carrers i barris), i no nega les dificultats ni les complexitats del problema de les ocupacions, sinó que entén que per abordar-lo cal una proposta de ciutat que sumi majories i sigui un punt de trobada que abordi la complexitat de la problemàtica, que es basi en la legalitat i que concreti solucions socials i policials a les ocupacions.

Diu a la Sra. Guilarte que avui dos grups fan propostes que permeten avançar en aquesta línia i a les quals el Grup Municipal del PSC dona suport, mentre que ella continua anant a la



seva, fent la guerra pel seu compte, intentant fer creure a l'opinió pública un escenari que afortunadament no és el que hi ha, generant força soroll i fent política amb la seguretat. Remarca que, com ha dit sempre, s'ha de fer política de seguretat, però no política amb la seguretat.

D'altra banda, diu al Grup Municipal de Cs que potser pensa que aquesta manera de fer li donarà rèdits, però assegura que a la ciutat no li'n dona cap, i el Grup Municipal del PSC no pot donar suport a la proposició que presenta, si bé és més desenvolupada que les dues ratlles de la miniproposta que va presentar a la Comissió de Presidència, perquè entén que l'espai on s'ha de presentar i debatre el seu pla i elaborar una proposta conjunta és el grup de treball específic que s'ha aprovat per tractar les ocupacions. A més, hi ha qüestions del pla de Cs que entén que cal matisar, que el seu grup no comparteix o que ja estan en marxa, i no cal un pla sobre el que ja s'està fent -potser el que cal és que s'informin millor-, per exemple, ja s'està treballant en la devolució dels immobles ocupats il·legalment als seus propietaris de la manera més àgil i ràpida possible. Especifica que ho treballen els Serveis Socials, els serveis de política d'habitatge i la funció d'acompanyament que es fa des de la policia de proximitat, en aquest cas, de la Guàrdia Urbana, així com des de diferents àmbits institucionals i civils, amb propostes concretes sobre la taula. Afegeix que ja han explicat les que havien realitzat prop de les institucions de l'Estat, però estan també en contacte amb els col·legis d'advocats, com el de Mataró o el de Barcelona; han insistit molt que es pogués produir una instrucció de la Fiscalia General de l'Estat, i entén que estan en el bon camí.

Per acabar, explicita que aquest grup vota en contra de la proposició i demana que deixin treballar el grup de treball, les conclusions del qual es portaran al Plenari i que de ben segur permetran buscar solucions als problemes difícils que cal abordar.

La Sra. Pérez expressa el vot contrari del Grup Municipal de BC, que és contrari a la proposició i al relat, a les formes, a la manca de rigor, a la descontextualització i a aquest meme de «Barcelona ocupada», que és molt barroer i molt poc rigorós i està portant el debat de l'Ajuntament de Barcelona al pitjor de la simplificació del debat de Twitter.

Explica que estan en contra del relat perquè amb ell fan una cosa molt perillosa i molt irresponsable, que és equiparar el problema d'accés a l'habitatge amb la delinqüència, generar alarma social i exigir solucions aparentment fàcils que tothom sap que no ho són. Afegeix que també està fent passar la preocupació per les persones excloses de l'habitatge com una protecció dels ocupes, com una justificació del delicte, cosa que també considera molt irresponsable, i és una irresponsabilitat que no se soluciona fent que la Fiscalia informi els Serveis Socials perquè reallotgin les famílies vulnerables.

Pregunta qui determina aquest grau de vulnerabilitat i amb quins recursos s'allotjarà tota l'onada d'exclusió de l'habitatge que s'apropa, i subratlla que amb el comodí dels Serveis Socials volen traslladar als allotjaments d'emergència un problema que és majoritàriament dels grans tenidors i de les entitats bancàries que mantenen els pisos buits enmig d'una crisi habitacional molt forta, i, a més, ho fan d'una manera absolutament descontextualitzada, quan les dades sobre el fenomen no es poden analitzar en solitari.

Respecte d'això, assenyala que Catalunya fa dècades que lidera el nombre de desnonaments a l'Estat i és la comunitat autònoma amb els preus de lloguer més elevats, dos factors

determinants en l'aparició de les màfies que es volen aprofitar de la situació d'emergència habitacional que pateixen moltíssimes persones, i remarca que l'Ajuntament de Barcelona no ha deixat de lluitar contra les ocupacions mafioses i les que generen problemes de convivència (només del 2017 al 2019 es van tancar gairebé 200 pisos vinculats al tràfic de drogues), una tasca en la qual estan absolutament compromeses, juntament amb la lluita dels moviments socials, veïnals, dels barris que hi estan tenint també un paper clau que cal reconèixer.

Observa, però, que el que no poden fer és permetre i contribuir a criminalitzar les famílies en situació de vulnerabilitat, les que no tenen alternatives habitacionals i que, en molts casos, són les víctimes de les màfies, i cal entendre que desnonar més ràpidament les famílies en situació de dificultat econòmica no atura les màfies que viuen d'una necessitat habitacional, sinó que el que posa fi a les màfies és, entre altres coses, la investigació i l'actuació policial i judicial contra elles. Subratlla que no cal generar noves normatives, sinó aplicar les que ja hi ha. Per això, explica que podrien compartir la proposta si fes referència a la lentitud i a la saturació judicial en els procediments existents, però no si parlen de noves normatives i insisteixen contínuament en la desprotecció dels propietaris, quan això no és així.

Conclou que cal demanar més recursos per al sistema judicial, no contribuir a una inflació normativa, i que les normes existents s'apliquin de forma àgil i apropiada.

La Sra. Guilarte diu que el problema d'alguns és que no passen pels barris i no parlen amb els veïns, ja que, si ho fessin, s'adonarien de la magnitud del problema, que precisament afecta els més vulnerables, i diu al portaveu del Grup d'ERC que no permetrà, més enllà dels insults, que li digui a quines parts de Barcelona pot anar i si pot o no pot parlar amb els veïns.

Tot seguit, subratlla que el problema que tenen amb ella és que durant anys a l'Ajuntament no hi ha hagut oposició, i ara hi ha una oposició que diu les veritats i els molesta, perquè fins ara havien viscut i conviscut amb un sistema de «toma y daca» que no ha servit per solucionar els problemes de Barcelona.

A continuació, remarca que cada nova ocupació que es produeix a Barcelona té un efecte crida per als delinqüents i, davant d'això, i amb les dades a la mà i el problema localitzat, cal deixar els debats i actuar de seguida per donar solucions, que és el que demanen els afectats i el que avui planteja el Grup Municipal de Cs.

Subratlla que no poden continuar sent còmplices de la ineficiència de l'Ajuntament i de la degradació de la ciutat, que els darrers cinc anys ha empitjorat brutalment, i subratlla també que cremant els carrers no es contribueix al debat constructiu, i els ciutadans necessiten respecte per part de les administracions, un respecte que no tenen mentre ERC dona suport a la Sra. Colau, la Sra. Colau governa el PSC i tots continuen tranquils fent el que han fet sempre: poca cosa.

Per acabar, insisteix que són els poders públics i no els particulars els que han de garantir l'accés a l'habitatge, i, davant dels grans tenidors, cal saber gestionar, com també cal fer habitatge públic. D'altra banda, reitera que l'ocupació perjudica els vulnerables, i cal combatre-la i aportar-hi solucions immediatament, ja que ningú que vulgui viure dignament vol haver d'ocupar.

El Sr. Coronas diu a la Sra. Guilarte que creu que s'ha embolicat una mica, i li demana que quan vagi a Trinitat Vella, hi vagi a escoltar els veïns i no a fer proclames.

Observa que per a persones com ells, amb la seva la posició i el sou que cobren, és molt fàcil anar a fer proclames a Trinitat Vella, i insisteix que la Sra. Guilarte no hi va a aportar solucions, sinó simplement a provocar incendis.

La Sra. Alcaldessa pren la paraula per cridar l'atenció a la Sra. Guilarte, que estava interrompent el Sr. Coronas. Li demana que respecti els torns de paraula com fan tots els regidors i totes les regidores del Ple, que mantenen el to i les formes i no interrompen els companys o companyes quan parlen.

Davant de noves interrupcions de la Sra. Guilarte, li diu que si no deixa parlar el regidor sense interrompre'l, li haurà de demanar que abandoni la sala.

El Sr. Coronas insisteix -sense faltar al respecte a ningú, però sí amb la contundència que entén que requereix la rèplica als arguments de la portaveu del Grup Municipal de Cs- que la Sra. Guilarte no pot anar a Trinitat Vella a predicar des de la seva posició. Li demana que reflexioni sobre el que està fent i indica que el que vol el Grup Municipal d'Esquerra Republicana és treballar per buscar solucions, i per a això aprofitarà el grup de treball.

El Sr. Valls comenta que el Grup Municipal de BxCanvi vota a favor de la proposició perquè entén que davant d'una situació sanitària molt complicada i una crisi econòmica i social que serà terrible cal actuar.

Es rebutja aquesta proposició / declaració de grup amb vint-i-vuit vots en contra -emesos pels Srs. i les Sres. Colau, Subirats, Sanz, Pérez, Martí Grau, Badia, Martín, Rabassa, Serra i Tarafa, els Srs. i les Sres. Collboni, Bonet, Batlle, Ballarín, Escudé, Marcè, Alarcón i Alemany, els Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigat i Castellana -, cinc abstencions -emeses pels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis-, i vuit vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal Partit Popular:

4. (M1923/1240) El Consell Plenari acorda: 1.-Instar al Govern Municipal a que en el termini de 3 mesos presenti en aquest Consell Plenari un Pacte integral i estratègic de futur per a Ciutat Vella que contempli mesures concretes, específiques, amb calendari i amb partida pressupostària assignada sobre els següents temes: habitatge, economia, seguretat, mobilitat, urbanisme, social i cultura. 2.-Que aquest Pacte integral sigui veritablement plural, transversal i treballat amb les aportacions dels grups municipals, entitats i associacions de veïns, serveis socials i comerciants de Ciutat Vella per tal de donar resposta integral a les problemàtiques i necessitats del districte. 3.- Que el Pacte contempli el compromís del Govern municipal de portar a terme les mesures concretes acordades en aquest Pacte.

El Sr. Bou comenta que Barcelona els aguaita i tots han de mostrar respecte els uns pels altres -crec que no ha faltat mai, avui tampoc- i, ja entrant en la proposició, assenyala que la inseguretat, la manca de turisme i el tancament de locals a Ciutat Vella és només la manifestació externa i evident d'un problema econòmic i social al qual s'afegeix el que es viu de portes endins a cada economia domèstica dels ciutadans del districte.

Tot seguit, explica que no parlarà sobre el que representa i ha representat històricament Ciutat Vella per a Barcelona, i que, si bé és cert que es podria dir que pràcticament tots els districtes de la ciutat necessitarien un pla especial ateses les seves particularitats i el fet que tots han estat colpejats en major o menor mesura pels efectes de la COVID-19, també és cert que les singularitats del districte de Ciutat Vella fan necessària, a parer del seu grup, la mesura que proposa.

Posa de manifest que són molts els plens i les comissions en què s'han tractat temes relacionats amb Ciutat Vella: alguns grups han fet èmfasi en la inseguretat i en la imatge violenta del districte que s'està traslladant a l'opinió pública de dins i de fora, i d'altres han insistit en la necessitat d'actuar immediatament i que hi hagi mecanismes de promoció econòmica, cultural i social. Per exemple, a l'última sessió de la Comissió de Presidència es va votar la reactivació de Foment de Ciutat Vella, i el seu grup hi va votar en contra no per la mesura mateixa, que tenia una gran qualitat, sinó perquè considera que el que requereix la situació és voluntat política i un pla integral que ataquí els diferents problemes des de diferents perspectives i enfocaments però amb unitat.

Dit això, esmenta algunes de les necessitats d'un districte -aclareix que quan parla del districte es refereix a barris concrets, ja que és un districte molt divers- que primer va patir els excessos de turisme i ara en pateix la falta, un districte amb mancances en serveis socials, en equipaments i pel que fa a expectatives de futur (cal evitar que esdevingui un gueto de marginalitat i empobriment), i observa que la proposició recull els punts principals que a parer del seu grup hauria d'incloure un pla, que no és una llista tancada però entén que sí bastant completa. Afegeix que perquè aquesta llista sigui útil cal dotar-la de contingut amb idees determinades.

Pregunta a la resta de membres del Plenari si estan disposats a continuar permetent que Ciutat Vella es continuï considerant un dels quatre barris més perillosos de l'àrea metropolitana, a l'altura de la Mina (Sant Adrià), Sant Cosme (el Prat) o Sant Roc (Badalona), i subratlla que és inacceptable l'estat d'abandonament d'alguns dels pisos propietat de l'Ajuntament, estat al qual cal posar fi de manera immediata. D'altra banda, comenta que el problema de l'habitatge cal afrontar-lo des de diferents perspectives, i també cal tractar el top manta i les ocupacions il·legals.

Assenyala que cal un canvi paradigmàtic en el model de prestacions de serveis socials al districte per donar resposta al col·lapse actual i amb la previsió que quan acabin els ERTO la situació, ja molt dolenta, pot empitjorar encara més.

A continuació, pregunta com es tractarà el tema del turisme al districte, mitjançant quin debat, i esmenta el pla que mai no arriba per transformar els baixos de difícil lloguer en habitatges assequibles (hi ha moltíssims baixos als quals es pot adjudicar cèdula d'habitabilitat).

Esmenta també el problema social i la seguretat dels MENA i del centre de venopunció de Drassanes; la calendarització dels 3,5 milions d'euros de pressupost per a la rehabilitació del Borsí com a equipament del barri; el posicionament definitiu de l'Ajuntament sobre el projecte de l'Hermitage com a possible motor de desenvolupament del districte; el replantejament de la mobilitat al districte amb les entitats afectades, particularment pel que fa a la nova

mobilitat a via Laietana, i el debat, que caldria tancar definitivament, sobre el que es vol que sigui la Rambla.

Per acabar, explica que estan pensant en una cosa diferent de la que es va fer en el pacte de ciutat -tot i que es va treballar molt i amb molta il·lusió-, amb mesures concretes i acords específics sobre actuacions definides i, sobretot, buscant un calendari -el calendari s'ha transaccionat i ja es té- i una adequació amb previsió econòmica.

El Sr. Coronas celebra, en nom del Grup Municipal d'Esquerra Republicana, que després de parlar durant tant de temps dels problemes de Ciutat Vella el Grup Municipal del PP hagi entrat en la complexitat del problema (no tot es resol només amb més policia i més seguretat, sinó que hi ha molts instruments que es poden posar a l'abast de la transformació social que requereix anar a l'arrel dels problemes), i vota a favor de la proposició, de la qual el seu grup no comparteix la literalitat, però sí el fons.

Posa en relleu que quan els problemes es debaten en profunditat, com han fet en aquest cas al llarg de moltes comissions i plenaris, al final la profunditat del problema va calant fins al punt que el PP reconeix que es necessiten polítiques transversals per resoldre el problema, i el seu grup n'està satisfet. Espera, però, que aquest no sigui l'enèsim pla de Ciutat Vella que queda al paper (el paper ho aguanta tot i ja s'han aprovat molts plans en diferents comissions).

Subratlla que aquests problemes no es poden resoldre sense voluntat política i iniciativa del Govern municipal i que, més enllà dels problemes de seguretat i de convivència, hi ha un problema evident de precarietat, d'exclusió social de persones que vivien de l'economia submergida -la COVID ha agreujat encara més el seu problema-, de crim organitzat, d'habitatges buits -en molts casos, de grans tenidors que especulen amb el seu preu- i de comerç en risc de no tornar a apujar persianes, amb la qual cosa s'agreujaran encara més els problemes.

A continuació, assenjala que aquest grup ja fa mesos que va parlar d'aquest compromís per Ciutat Vella, un compromís que parlava de mesures transversals amb dotacions excepcionals per a un problema excepcional, i per això també va proposar a la darrera comissió recuperar un instrument com Foment de Ciutat Vella, ja que entenen que amb les polítiques adequades i el pressupost adequat només fa falta un instrument adequat per coordinar totes aquestes polítiques que van molt més enllà de l'habitatge, de la dinamització comercial, de l'ocupació i la formació de qualitat, i volen resoldre tots aquests problemes als quals ara també s'afegeixen problemes de salut, etc.

Per acabar, manifesta el desig que, a part que quedi constància que el discurs del PP ha evolucionat cap a una cosa més positiva, siguin capaços de forçar el Govern municipal a fer allò que s'ha compromès a fer, que és posar finalment les solucions allà on calen.

La Sra. Artadi agraeix al Sr. Bou la presentació de la proposició, que el Grup Municipal de JxCat considera encertada tant pel que fa al to com pel que fa a les intencions, i diu que els han agradat algunes de les coses que ha dit -creu que també és un canvi de política.

A continuació, diu que no sap si és veritat que en campanya repartia bitllets de 50 euros en algunes zones de Ciutat Vella, però, en qualsevol cas, el seu grup vota a favor d'aquesta iniciativa que vol ser profunda i que s'ha transaccionat amb el Govern (el calendari ha passat de tres mesos a sis, bastant més realista), perquè entén que, com a mínim, ha de ser un punt d'inici d'un pacte entre tots que el districte es mereix, un pacte en positiu que permeti treure el millor del districte i transformar la ciutat.

Subratlla que cal actuar amb urgència -els problemes de Ciutat Vella són de fa massa temps, no han vingut amb la COVID i no se circumscriuen exclusivament al turisme- i que, sobretot, cal parlar de futur, però tenen la sensació que el Govern municipal està aturat i no té iniciativa: com deia la regidora Vila en el debat sobre l'informe, no hi ha un projecte de futur, no se sap quins són els plans per als districtes, per als barris i per a la ciutat.

Dels elements positius de la proposició, en destaca especialment que parli de mesures concretes amb calendari i pressupost, elements necessaris en què el seu grup sempre intenta insistir, ja que, sense ells, es poden fer grans discursos i grans proclames però després no es materialitzen. Afirmar que el fracàs més gran en aquest sentit s'ha vist amb el Pacte per Barcelona, que ha perdut tota credibilitat precisament perquè no hi havia concreció ni calendari.

Tot seguit, remarca que és molt important transformar Ciutat Vella en tot el seu potencial (les grans institucions culturals, econòmiques, socials, religioses, etc.), però s'ha de treballar en col·laboració, cosa que no es fa, i pregunta per què no s'aprofita tot el capital social i cultural que hi ha a la ciutat per posar-lo a disposició dels barris i per què no es treballa amb els veïns perquè la ciutadania sigui realment part de les solucions.

Afirmar que mentre el Govern discuteix i l'única cosa que fa és pintar carrers per incomodar tothom, els comerços es tenen abandonats, i la setmana passada el Sr. Collboni va ser incapaç de facilitar cap xifra sobre les previsions per a aquest any ni informació sobre mesures. Afegeix que, mentre discuteixen, també abandonen les entitats socials -encara no se sap si el Govern municipal finalment complirà i donarà resposta al gimnàs social Sant Pau-, les persones i els projectes.

En darrer lloc, assenyala que ara seria un bon moment per iniciar la reforma de la Rambla, que potser, però, acaba sent com la reforma de Sant Antoni, que es veu a la premsa que es fan titulars i rodes de premsa i al final allí no passa res.

El Sr. Sierra expressa el vot favorable del Grup Municipal de Cs, però afirma que no servirà de res, com s'ha vist en nombroses ocasions, en què no es va més enllà de la declaració d'intencions, el to amable i la bona voluntat.

Tot seguit, recorda que fa uns dies es va aprovar una iniciativa relativa a la reactivació de Foment de Ciutat Vella, que implica més burocràcia i no solucionar els problemes, i subratlla que el Sr. Trias va pactar amb la Sra. Colau per fer un pla de xoc a Ciutat Vella i el districte està igual que abans o pitjor, i els grups polítics van fer una roda de premsa conjunta per traslladar a l'alcaldeessa la necessitat de donar suport al gimnàs de Sant Pau i tampoc no n'han rebut cap resposta, perquè al Govern municipal no l'importa aquesta entitat.

A continuació, subratlla que tothom sap quins són els problemes de Ciutat Vella, fins i tot el Sr. Coronas, des que n'és president: estan farts de la inseguretat, de les ocupacions i de la brutícia (marxes fora de Barcelona una setmana i et cau l'ànima als peus de veure com de brut està el districte), i, en un districte eminentment turístic, amb la major obra de gòtic civil d'Espanya, no hi ha turistes, amb les conseqüències que això té per al comerç i per a la restauració. Critica que, davant d'aquesta situació, l'única resposta del Govern municipal i de la Sra. Sanz hagi estat bloquejar-los i tancar-los els accessos al centre de la ciutat als comerciants, abandonar-los i continuar ofegant-los amb taxes i amb la denegació sistemàtica de les terrasses, amb la qual cosa els nega la possibilitat de tenir negocis viables i, en molts casos, els empeny al tancament, malgrat la gran quantitat d'espai disponible que hi ha.

Conclou que per solucionar els problemes de Ciutat Vella no n'hi ha prou amb bones paraules i acords, sinó que cal que la Sra. Sanz, el regidor actual i l'alcaldesa no siguin per al districte més que un mal record, com ho és la regidora anterior.

El Sr. Valls subratlla que a tots els preocupa la situació de Barcelona, i no per fer titulars, sinó perquè és una realitat que viuen els barcelonins, tant pel que fa a la situació econòmica com pel que fa a la situació social i del turisme, situacions que amb la crisi de la COVID s'han intensificat però que existeixen des de fa temps, com també pel que fa a la seguretat.

Dit això, vota a favor de la proposició, ja que el Grup Municipal de BxCanvi entén que és necessari que l'Administració local actuï, amb el suport dels grups i dels veïns, per tal de solucionar els problemes que es detecten al districte de Ciutat Vella, que han donat lloc a molts debats, també a la Comissió de Presidència.

Remarca que la situació del districte és molt preocupant i afirma que només cal escoltar els veïns per adonar-se que és necessari no perdre ni un minut més: parlant amb veïns i associacions de comerciants s'observa que les queixes que s'arrosseguen des de fa anys no s'han solucionat -no diu que sigui fàcil fer-ho.

A continuació, posa de manifest que la pandèmia que estem vivint ha deixat al descobert moltes de les mancances de la ciutat, que afecten molt especialment els barris més humils, també a Ciutat Vella, i els problemes d'inseguretat s'han incrementat: la falta d'efectius policials continua sent un problema important del districte; els robatoris, les drogues i els narcopisos són una realitat que desgraciadament pateixen els veïns a diari i que no està sent abordada amb el coratge necessari; la brutícia i la deixadesa són evidents en passejar pels carrers del districte, i la desigualtat es perpetua mentre les demandes dels Serveis Socials segueixen col·lapsades. D'altra banda, la situació econòmica és insostenible: el desgavell econòmic dels últims mesos atesa la caiguda del turisme està colpejant encara més la feble economia del districte i el deixa en una situació més complexa encara del que ja estava vivint temps enrere, de manera que és imprescindible posar fil a l'agulla i no amagar el cap sota l'ala.

Conclou que les mancances són moltes i cal una mirada integral i transversal per solucionar-les.

El Sr. Rabassa agraeix el to emprat pel Grup Municipal del PP en la presentació de la proposició i que hagi acceptat la transacció del Govern, i els convida a canviar el discurs i la

manera de referir-se a la població de Ciutat Vella, una població orgullosament diversa, que han tingut històricament.

Tot seguit, subratlla que és imprescindible preguntar-se per què aquesta pandèmia està afectant de forma més severa veïns, veïnes i comerciants de Ciutat Vella, i observa que no hi ha millor manera d'afrontar el futur que avaluant el llegat del passat. En aquest sentit, assenyala que Ciutat Vella és un districte en què hi ha una dependència econòmica d'un únic sector econòmic, de manera que cal seguir treballant i caminant cap a la diversificació econòmica per tenir un model resilient i no un model feble com l'actual, que aboca veïns a la precarietat i agreuja les desigualtats.

Confirma que el Govern presentarà el pacte que demana aquesta proposició, amb mesures relacionades amb l'ocupació de qualitat, la formació en sectors estratègics, l'acompanyament a la gent gran i l'atenció de les seves necessitats, el desenvolupament d'estratègies de suport al comerç de proximitat i la corresponsabilitat de propietaris de locals i d'habitatges, mesures en què ja s'està treballant, i indica que estan reorientant les polítiques públiques per posar al centre les cures, les necessitats de veïns i veïnes, tot utilitzant les eines de què disposen: el Pla d'usos, que protegeix la vida veïnal i posa fre a activitats econòmiques que generen impactes negatius; el Pla de desenvolupament econòmic; el Pla de desenvolupament comercial; el Pla de mobilitat, i el Pla d'educació, entre d'altres.

Subratlla que l'Ajuntament és al costat dels veïns i les veïnes de Ciutat Vella i vol que les seves vides siguin segures en totes les dimensions, i és al costat de qui genera ocupació de qualitat i qui defensa el dret a l'habitatge, no pas de qui especula amb el barri. Afegeix que cal reformular el model, però l'Ajuntament sol no se'n sortirà, sinó que necessita la complicitat de propietaris i d'altres administracions.

A continuació, remarca que volen una Ciutat Vella que segueixi amb la tendència a la baixa dels índexs de delinqüència. En aquest sentit, posa de manifest que les comissaries de Mossos d'Esquadra i de Guàrdia Urbana de Ciutat Vella són les que han tingut un decreixement de fets coneguts més important de tot Catalunya en la comparativa interanual del 2018-2019 i el 2019-2020, gràcies a la col·laboració entre les administracions, que ha de continuar.

Per acabar, subratlla que treballaran per enfortir el teixit comunitari i el dret a l'habitatge i per fer aflorar situacions a les quals difícilment arriba l'Administració, conjuntament amb el teixit comunitari, i insisteix que cal la col·laboració d'altres administracions per a aquest camí que han de fer tots cap a la diversificació econòmica i cap a la creació d'un model que sigui resilient i aguantant embats com el que estem vivint actualment.

El Sr. Bou diu al Sr. Coronas que sempre el trobarà en la línia del servei a la gent, i explica a la Sra. Artadi el que va passar amb el suposat repartiment de bitllets de 50 euros: hi havia tres persones drogoaddictes en molt mal estat i una se li va acostar i li va dir que no havia menjat, i ell li va respondre que aquell dia menjaria però que ell també, i li va donar uns diners de la butxaca.

El Sr. Sierra diu al Sr. Rabassa que en la darrera sessió de la Comissió de Presidència va dir en broma que el Govern podia fer un tuit per dir que havien baixat els índexs de delinqüència,



i subratlla que si han baixat és perquè no hi havia ningú al carrer, però Ciutat Vella continua sent el districte més perillós, i el Govern n'està expulsant els veïns. Demana al Sr. Collboni que agafi ell els regnes del districte, ja que amb la Sra. Colau i els seus regidors no té solució.

El Sr. Rabassa diu al Sr. Sierra que no farà cap tuit perquè el Govern municipal no juga amb la seguretat, a diferència del Grup Municipal de Cs, que utilitza la seguretat com una arma que gairebé és una arma senzillament dialèctica, i insisteix que estan treballant per als veïns i les veïnes de Ciutat Vella i ho continuaran fent, tot enfortint el teixit comunitari i caminant cap a la diversificació econòmica.

S'aprova per unanimitat aquesta proposició/declaració de grup, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: 1.-Instar al Govern Municipal a que en el termini de 6 mesos presenti en aquest Consell Plenari un Pacte integral i estratègic de futur per a Ciutat Vella que contempli mesures concretes, específiques, amb calendari i amb partida pressupostària assignada sobre els següents temes: habitatge, economia, seguretat, mobilitat, urbanisme, social i cultura. 2.-Que aquest Pacte integral sigui veritablement plural, transversal i treballat amb les aportacions dels grups municipals, entitats i associacions de veïns, serveis socials i comerciants de Ciutat Vella per tal de donar resposta integral a les problemàtiques i necessitats del districte. 3.- Que el Pacte contempli el compromís del Govern municipal de portar a terme les mesures concretes acordades en aquest Pacte.

Del Grup Municipal Barcelona pel Canvi:

5. (M1923/1230) El Plenari del Consell Municipal acorda: Revisar l'Acord de concessió de la Medalla d'Or de la ciutat de Barcelona, a títol pòstum, al Sr. Heribert Barrera i López, per tal que es declari la seva nul·litat, de la mateixa manera que altres institucions ho han fet també en diferents ocasions quan ha quedat demostrat que la persona guardonada no era mereixedora del guardó en el moment de la concessió.

La Sra. Parera exposa que fa un mes els grups de JxCat i ERC van forçar un ple extraordinari contra la monarquia en el marc de la seva particular campanya preelectoral, i observa que, com que necessitaven un punt de connexió amb Barcelona per poder-lo tirar endavant, van decidir que proposarien la retirada de la Medalla d'Or al rei emèrit, que va ser jutjat, sentenciat i condemnat per aquests dos grups, que van decidir que no era digne d'ostentar la Medalla d'Or de la ciutat.

Dit això, subratlla que el Grup Municipal de BxCanvi no està gens d'acord que els polítics facin de jutges, però sí que està d'acord amb l'aspecte reputacional de la Medalla, per això presenta aquesta proposta de retirar-ne la d'Heribert Barrera, ja que alguns grups han agafat gust a utilitzar el Saló de Plens per a les seves campanyes polítiques i BxCanvi ha considerat que aquest era un bon lloc per debatre sobre els seus referents morals i ideològics, perquè els votants tenen dret a saber a qui voten.

Assenyala que en diverses ocasions Torra ha citat Heribert Barrera, fundador d'ERC, i afirma que el discurs d'alguns grups que alerten, amb raó, del perill de l'extrema dreta i del seu creixement és molt similar, i veient els seus referents s'entén per què. Afirma que només els

diferencien dues coses: la bandera amb la qual s'embolcallen, i el fet de fer el discurs des de posicions de govern, la qual cosa és molt greu i molt preocupant.

Posa de manifest que Artur Mas va definir Heribert Barrera com «mestre de patriotes», quan en realitat era un gran xenòfob, i subratlla que no es pot alabar ni premiar una persona que fa afirmacions com ara «la immigració és la principal amenaça de Catalunya», «vam aconseguir superar les onades d'andalusos però ara el català està en perill», «a mi m'agradaria una Catalunya com la de la república, sense immigrants», «ningú em convencerà que és millor una Rambla amb gent mestissa que una on tan sols hi passegi gent de la raça blanca», «al dèbil mental d'origen genètic se l'hauria d'esterilitzar» o «els negres tenen una intel·ligència inferior». Observa que en aquell moment Artur Mas era capaç de defensar qualsevol cosa en funció de com anessin les enquestes.

Per acabar, explica que amb aquesta proposició pregunten als regidors de l'Ajuntament de Barcelona si comparteixen les afirmacions d'Heribert Barrera, de les quals mai no es va retractar, o bé consideren que no és possible que la Medalla d'Or de la ciutat s'associï a una persona amb aquest pensament, no ja polític, que també, sinó de manca total de valors humans.

La Sra. Benedí assenyala que la trajectòria vital d'Heribert Barrera va estar marcada pel seu compromís indefectible en la defensa dels drets i les llibertats del poble català, dels valors universals, de la democràcia i dels ideals republicans, conviccions que van fer d'ell un decidit lluitador antifranquista: va combatre les tropes feixistes en el front d'Aragó i del Segre amb poc més de vint anys; va formar part de la resistència exterior al règim del general Franco durant el seu llarg exili occità, i, un cop va retornar al país, el 1968, es va integrar en els moviments polítics i socials d'oposició interna a la dictadura. Afegeix que, després de la restitució del Parlament de Catalunya, Heribert Barrera en va ser escollit president en la sessió constitutiva de la cambra el 10 d'abril de 1980, i va compaginar les seves responsabilitats polítiques amb l'activitat docent a la Universitat Autònoma i amb una intensa tasca cívica que el va portar a ser membre del Consell Català del Moviment Europeu i a presidir l'Ateneu Barcelonès i el Club d'Amics de la UNESCO de Barcelona.

Indica que la seva dilatada trajectòria política, cívica i professional el van fer mereixedor a títol pòstum de la Medalla d'Or de la ciutat de Barcelona el juliol de 2012 i de la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya el setembre del mateix any, si bé els darrers anys de la seva vida va fer unes declaracions desafortunades de les quals ERC es va desmarcar i que aquest grup mai no ha justificat ni compartit. Observa que, malgrat la polèmica, 32 dels 41 regidors que componien el Plenari el 2012 van votar a favor de concedir-li la distinció de la ciutat (tots els grups municipals llevat del PP).

Diu a la Sra. Parera que l'entristeix dir-li que la seva proposició no obeeix a un afany de justícia, sinó al ressentiment per la declaració institucional del Plenari del maig que va reprovar l'expulsió de persones gitanes que el Sr. Valls va ordenar quan era ministre de l'Interior de França, així com per la retirada, en el plenari extraordinari del mes passat, dels honors al rei Joan Carles I, i la sol·licitud que s'investigués la corrupció de la monarquia espanyola.

Posa de manifest que la Sra. Parera i el Sr. Valls van intentar impedir la celebració d'aquell ple i després no van tenir la gosadia d'assistir-hi per defensar el seu posicionament, de manera que van incomplir el seu deure com a regidora i regidor de l'Ajuntament (paradoxalment, la iniciativa va prosperar gràcies a la seva absència).

En darrer lloc, subratlla que el ressentiment mai no és bo, ni en política ni en la vida, i vota en contra de la proposició.

El Sr. Mascarell explica que el Grup Municipal de JxCat no comparteix les frases que ha llegit la Sra. Parera, que són desafortunades i reprovables, però no votarà a favor de revisar l'acord al qual fa referència aquesta proposició per tres motius.

En primer lloc, aquest grup no entén que BxCanvi presenti això després que l'Estat francès hagi estat condemnat pel Tribunal Europeu de Drets Humans el maig del 2020, per la decisió d'expulsar un campament gitano el 2013, quan el Sr. Valls era primer ministre de França i va posar en relleu la mendicitat i la delinqüència del poble gitano.

En segon lloc, tampoc no entén que en aquests moments s'hagi de posar sobre la taula aquesta mena de ressentiment amb relació a un home que va fer unes declaracions fa molt de temps però el full de ruta vital i polític del qual no ha tingut mai cap acció que pugui ser determinada com a contrària als drets humans -al Grup Municipal de JxCat no li consta que hi hagi cap investigació oberta contra el Sr. Barrera.

En tercer lloc, aquest grup no vol fer seguidisme de les obsessions del Grup Municipal de BxCanvi de lluita permanent contra l'independentisme -de cap manera li sembla raonable sumar-s'hi.

D'altra banda, posa de manifest que el grup proponent ni tan sols es va presentar a la votació que es va fer a l'agost per retirar-li els honors al rei emèrit; assenyala que en el Plenari ni tan sols s'ha acceptat el prec per estudiar el vincle entre l'expresident del Govern espanyol Felipe González i els GAL, i afirma que al Plenari estan passant coses que no són de rebut des del punt de vista de com funcionen alguns partits catalans, que fan de cadena de transmissió d'un nacionalisme espanyol autoritari, que nega drets i que qüestiona honors a la gent que democràticament defensa drets humans i nacionals.

El Sr. Sierra diu que parlen tan poc sobre la Guerra Civil a l'Ajuntament que potser algun dia haurien de fer un monogràfic sobre Belchite, i subratlla que és el tercer cop durant la pandèmia, amb les necessitats que està passant la gent, amb la crisi econòmica que hi ha i amb la plaça de Sant Jaume plena de MIR que protesten en el tercer dia de vaga, que parlen de coses «tan importants» com si es treu una medalla al rei -amb el desastre que alguns grups van escenificar- o si es condemnen els crims del franquisme, i avui es posa en valor la participació del Sr. Heribert Barrera.

Dit això, indica que la Sra. Parera ha exposat arguments importants i necessaris per donar suport a la proposició, però lamenta que avui aquest grup hagi entrat en el joc de qui vol distreure l'atenció, de qui vol fer política en lloc de gestió municipal, que és el que haurien de fer: gestionar i preocupar-se pels problemes de la ciutadania.

D'altra banda, observa que caldria traslladar als noms dels carrers el debat sobre qui mereix rebre una medalla o que la hi treguin, ja que amb un govern feminista hi continua havent un carrer dedicat al misogin i racista Sabino Arana.

Convida tothom, però -el Grup Municipal de Cs ja ho fa com a norma-, a preocupar-se pels debats i les coses que realment ocupen i preocupen els ciutadans -ja hi ha altres espais perquè els grups «facin els seus teatres»-, a preocupar-se i ocupar-se de la gestió.

El Sr. Bou lamenta que, un cop més, tornin a perdre el temps, i manifesta preocupació per com pot acabar tot això, amb tothom «tirant-se les medalles pel cap».

No entén qui són ells per ser jutges del passat i dir si el que es feia fa cinquanta anys era just o no. Entén, en la mateixa línia, que el que facin ells avui aquí és gairebé impossible que d'aquí a cinquanta o cent anys es consideri just, perquè el món evoluciona i no es pot tenir aquest criteri que al final no porta enlloc.

Indica que, encara que avui sent vergonya, votarà a favor de la proposició, però avisa que és l'últim cop que vota una cosa com aquesta: no vol votar res més sobre medalles que es van aconseguir democràticament fa quaranta, cinquanta o setanta anys, independentment de si la medalla es va atorgar a Sa Majestat el rei o a un senyor que era un pobre home. Per això, el proper cop que es presenti una proposició sobre això, s'hi abstinirà.

A continuació, diu als membres d'ERC que haurien de corregir una mica això, ja que són els més perjudicats per Heribert Barrera, que deia autèntiques barbaritats, i insisteix que no vol tornar a parlar de treure medalles que es van atorgar fa tant de temps, entre altres motius, perquè ni qui la va rebre ni els que van votar són aquí per defensar la seva posició, de manera que cal deixar-ho córrer i passar pàgina.

El Sr. Collboni assenyala que, havent vist el que s'està vivint a Catalunya, a Espanya i al conjunt d'Europa sobre el que suposa l'efervescència dels nacionalismes excoents i un discurs que moltes vegades frega la xenofòbia, l'exclusió i el supremacisme, probablement el 2012 no haurien votat a favor de la concessió d'aquesta Medalla d'Or, però entén que no han de fer de jutges del personatge històric.

D'altra banda, observa que no estan parlant de la persona però tampoc d'unes declaracions fortuïtes, sinó d'un pensament polític expressat fins i tot per escrit d'una persona el passat de la qual no volen jutjar però que havia representat una institució de primer nivell a casa nostra.

Dit això, expressa el vot favorable del Grup Municipal del PSC, que se suma, però a l'opinió que ja n'hi ha prou de guerra de medalles i d'agafar les llistes per veure qui en té i qui no i per què. Considera que és un joc infantil, impropï del Plenari de l'Ajuntament, i que els grups han d'aprofitar el temps que tenen aquí per parlar de la ciutat i dels problemes dels veïns i les veïnes -és el que intenta fer ell.

Per acabar, proposa, atès que aquest pot ser considerat un vot de consciència, que voti cada regidor i cada regidora en votació nominal.

El Sr. Serra expressa el vot favorable del Grup Municipal de BC, molt conscient de la importància d'aquesta decisió per la rellevància política que té la figura de qui ha estat el primer president del Parlament en el període democràtic, i subratlla que les afirmacions racistes i xenòfobes que s'han llegit no són ocurrences puntuals o reaccions espontànies, sinó que formaven part del seu pensament, que va traslladar en entrevistes i, fins i tot, va publicar en llibres, i, el que és pitjor, que mai no va arribar a corregir.

Remarca que expressions com ara «a Amèrica els negres tenen un coeficient intel·lectual inferior als blancs», «la immigració és la principal amenaça de Catalunya» o «ningú em convencerà que és millor una Rambla amb gent mestissa que una on tan sols hi hagi gent blanca» són contràries als drets humans i avui serien delictes d'odi, i explica que, si bé aquest grup tampoc no vol sumar-se a una guerra de medalles i entén que l'anul·lació d'una Medalla d'Or ha de ser un procés excepcional, que es faci en ocasions comptades, considera que quan hi ha situacions contrastades cal dur a terme una revisió.

A continuació, diu que entén les dificultats d'ERC per donar suport a la proposició atès que fa referència a una figura històrica que va presidir el seu partit, però opina que avui tenien l'oportunitat d'actualitzar-se, de trencar amb aquest passat que representa el nacionalisme excloent i d'estar a l'alçada de l'onada antiracista que està sacsejant tot el món i que també hauria de sacsejar tots els regidors i les regidores i fer-los qüestionar la vigència d'afirmacions com aquesta. Per això, lamenta que avui ERC, amb qui en qüestions de lluita antiracista es posaran d'acord en moltes ocasions, hagi comès un error en posar el partit per davant dels drets humans i de l'antiracisme.

Per acabar, manifesta preocupació pel fet que el Grup Municipal de BxCanvi hagi presentat aquesta proposició, encara que no ho hagi dit, com una mena de venjança personal per la seva reprovació del Ple de fa uns mesos, més que no pas per un verdader compromís antiracista i pels drets i les llibertats. Observa que totes dues reprovacions tenen una base comuna: l'odi al diferent. En el cas d'avui, expressat en idees i arguments que fan esgarrifar, i en el cas del Sr. Valls, fa uns mesos, de forma tan greu o més per la seva actuació al capdavant de l'Estat francès condemnada pel Tribunal Europeu de Drets Humans. Demana a BxCanvi -en especial, al Sr. Valls- que no utilitzi l'antiracisme com una forma de vendetta personal.

El Sr. Valls afirma que el ressentiment és una mala forma d'actuar, en general, i observa que ell podria dir que la declaració institucional que es va presentar contra ell o contra França era conseqüència dels vots de BxCanvi - Cs que van impedir que Ernest Maragall, un independentista, fos alcalde. Observa que amb això podrien fer moltes hores de debat.

Pel que fa al que s'ha dit sobre perdre el temps i sobre fer política, subratlla que no és el seu grup el responsable d'haver entrat en debats sobre medalles i noms de carrers, debats en els quals en algun moment cal equilibrar les coses perquè, si no, sempre hi perden els mateixos i sempre hi guanyen els mateixos. Aclareix, però, que aquests debats no impedeixen que es parli també -ho han demostrat- dels problemes dels barcelonins.

A continuació, posa de manifest que ell -no l'importa que continuïn parlant d'ell- ha estat amenaçat i protegit, ja que des de l'extrema dreta fins als islamistes l'atacaven i l'amenaçaven de mort per estar al front de la lluita contra l'antisemitisme, el racisme, el

terrorisme i una visió totalitària. Subratlla que ell no ha de rebre cap lliçó en aquest àmbit i de part dels grups municipals, però ho accepta perquè així és la vida i així és la política.

Per acabar, explica que el que volen ell i la Sra. Parera amb aquesta proposició que ella ha defensat tan bé és posar fi a la idea que l'independentisme tindria una superioritat moral. Remarca que l'independentisme és nacionalisme i que la seva deriva és el supremacisme, el racisme i l'exclusió, com demostren les declaracions del Sr. Barrera a les quals han fet referència.

La Sra. Benedí diu al Sr. Valls que la declaració institucional no era contra França, sinó que parlava d'ell -ell no és França- i era contra la seva actuació.

Tot seguit, diu al Sr. Serra que l'actuació diària d'ERC avala aquest grup, el que defensa, on és i quines lluites comparteix cada dia des de fa molts i molts anys, diria que pràcticament des de l'inici del partit, sempre al costat de les classes populars.

Per acabar, qualifica de sorprenent la hipocresia política d'alguns regidors que formen part del Plenari, com ara la Sra. Sanz o el Sr. Martí, que van votar a favor d'atorgar la Medalla a Heribert Barrera quan ja es coneixien les seves declaracions.

El Sr. Mascarell diu a l'alcaldesa que és impossible treballar amb els problemes tècnics que hi està havent a la sessió, i assegura que els problemes no venen del seu ordinador ni de la seva connexió.

A continuació, diu al Sr. Valls que les seves darreres paraules fan referència al nacionalisme espanyol, no pas al nacionalisme català; comenta que al final el «progressisme poc progressista» d'alguns farà que els GAL tinguin medalla, i indica que el Grup Municipal de JxCat vota en contra de la proposició.

El Sr. Sierra recorda al Govern municipal que a la Comissió de Presidència va acceptar un prec del Grup Municipal de Cs perquè es modifiqués el reglament de medalles i honors amb l'objectiu d'unificar criteris tant a Casa Gran com als districtes, però ja n'han demanat seguiment dos cops i l'únic que se'ls ha dit tots dos cops és que s'hi estava treballant i que ja es faria.

Entén que dies com avui evidencien que cal fer una modificació profunda de la concessió de medalles i honors de la ciutat i que s'han de posar d'acord per evitar aquests espectacles tant com sigui possible.

Dit això, vota a favor de la proposició.

El Sr. Bou diu als grups d'ERC i de JxCat que, si no ho recorda malament, van ser ells qui van obrir aquesta caixa, amb la proposta de retirar la Medalla al rei emèrit, i, en obrir aquesta caixa, en van començar a sortir coses i el que han aconseguit és el que ja s'ha vist, una gran pèrdua de temps.

Afirma que aquí hi ha un problema de memòria selectiva i explica una anècdota que demostra que la seva memòria no ho és: fa poc anava amb dos dels seus nets per la via Laietana i, a l'antiga delegació d'Hisenda, hi havia un escut enorme de pedra amb la corona castellana de

la Segona República, que va fer que poguéis dir als seus nets que aquest era l'escut de la Segona República Espanyola.

Observa que ho va poder fer perquè ningú no havia aixafat aquella memòria que en molts llocs sí que s'ha trinxat, i subratlla que això és el que s'ha de fer, assumir la història, assumir el passat, i cadascú que digui el que li agrada, però no començar a esborrar res o a tenir memòria selectiva, que ell troba terrible.

Remarca que cal abandonar la història del passat, que va ser de confrontació, ja que, si no, hi ha el risc de tornar a aquell concepte o discòrdia. Entén que els avantpassats de cadascú tenen una història del que van viure, però insisteix que el millor que poden fer és deixar córrer el que ja ha passat i viure en concòrdia. Assegura que no hi ha més que això i que la resta són tot romanços.

El Sr. Collboni indica que intentarà tornar a centrar el debat, en el qual s'han barrejat diverses qüestions. Per fer-ho, pregunta si avui el Plenari donaria la Medalla d'Or de la ciutat a una persona que va expressar aquest pensament polític, i observa que segurament la resposta seria que no, ja que està convençut que la majoria, també els membres d'ERC, no hi donarien suport. Per això, el Grup Municipal del PSC vota a favor de la proposició.

Tot seguit, assenyala que el pensament polític d'Heribert Barrera -en respecta la figura històrica i la persona-, a ulls del segle XXI expressa el pitjor que li està passant a Europa, i en part al món, que és la polarització, el populisme, el supremacisme i, fins i tot, la connivència amb el terrorisme, com va arribar a expressar aquest senyor.

Per acabar, demana que es tingui en compte que moltes coses canvien i es deixi de fer el joc de les medalles, de «tirar-se les medalles pel cap», una forma de fer política que els ciutadans de Barcelona no es mereixen.

El Sr. Valls puntualitza que la declaració institucional condemnava per uns fets ocorreguts quan ell era a França com a ministre d'Interior, i demana als grups que llegeixin el que van presentar i que no menteixin.

D'altra banda, expressa el seu acord que no s'han de «tirar les medalles pel cap», però entén que han de parlar d'aquests temes si no volen perdre temps, com es va perdre en el Plenari fa unes setmanes.

En darrer lloc, expressa l'orgull del Grup Municipal de BxCanvi pel fet que es retiri aquesta medalla -agraeix el suport- després d'haver impedit que la ciutat tingui un alcalde independentista.

La Sra. Alcaldessa demana als grups si estan d'acord a fer votació nominal en aquest punt i constata que hi ha més vots a favor que en contra.

El Sr. Secretari crida per ordre alfabètic de cognoms els membres del Consistori que, en veu alta, expressen el sentit del seu vot:

Elisenda Alamany i Gutiérrez: en contra

Maria Rosa Alarcón Montañés: a favor

Elsa Artadi Vila: en contra  
Eloi Badia Casas: a favor  
Montserrat Ballarín Espuña: a favor  
María Magdalena Barceló Vereá: a favor  
Eva Baró i Ramos: en contra  
Albert Batlle Bastardas: a favor  
Montserrat Benedí Altés: en contra  
Laia Bonet Rull: a favor  
José Bou Vila: a favor  
Maria Buhigas i San José: en contra  
Jordi Castellana i Gamisans: en contra  
Jaume Collboni Cuadrado: a favor  
Celestino Corbacho Chaves: a favor  
Jordi Coronas Martorell: en contra  
David Escudé Rodríguez: a favor  
María Luz Guilarte Sánchez: a favor  
Ernest Maragall i Mira: en contra  
Francesc Xavier Marcé Carol: a favor  
Jordi Martí Galbis: en contra  
Jordi Martí Grau: a favor  
Lucía Martín González: a favor  
Ferran Mascarell Canalda: en contra  
Neus Munté Fernández: en contra  
Eva Parera Escrichs: a favor  
Laura Pérez Castaño: a favor  
Miquel Puig Raposo: en contra  
Jordi Rabassa Massons: a favor



Óscar Ramírez Lara: a favor

Joan Ramon Riera Alemany: a favor

Janet Sanz Cid: a favor

Gemma Sendra i Planas: en contra

Marc Serra Solé: a favor

Francisco Sierra López: a favor

Joan Subirats Humet: a favor

Gemma Tarafa Orpinell: a favor

Manuel Valls Galfetti: a favor

Francina Vila Valls: en contra

Max Zañartu i Plaza: en contra

Ada Colau Ballano: a favor

Acte seguit es procedeix a l'escrutini dels vots que dona el resultat següent: 26 vots a favor i 15 vots en contra, i s'aprova la proposició/declaració de grup en debat.

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

c) Precs

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

1. (M1923/1235) Que el Govern Municipal compleixi els Acords Pressupostaris del Gener de 2020 i es disposi a crear el fons d'inversions per a la rehabilitació energètica, instrument de finançament per a iniciatives innovadores que permetin la participació de l'Ajuntament de Barcelona en aquestes iniciatives i la mobilització de fons privats i d'altres administracions per tal lluitar contra les desigualtats socials i el xoc climàtic.

El Sr. Castellana posa de manifest que el Grup d'ERC va fer una aportació bastant important en els pressupostos actuals de la ciutat perquè va entendre que la seva obligació com a primera força a l'Ajuntament era donar a la ciutat l'impuls que necessités, i, amb els objectius relacionats amb la lluita contra les desigualtats, la millora dels serveis públics o garantir una ciutat líder en la lluita contra el canvi climàtic, va proposar, entre altres coses, generar un fons d'inversió de 50 milions d'euros amb aportació municipal que permetés multiplicar la captació de fons privats per garantir, entre altres qüestions, un model energètic molt més sostenible i una millora en els drets energètics dels barcelonins i les barcelonines, especialment en un moment en què molts passen més hores a casa per la pandèmia i el teletreball, així com generar un teixit industrial al voltant de l'economia verda.

Explicita que aquest prec demana que es tiri endavant aquesta proposta per tal que puguin disposar d'aquest instrument que aquest grup considera que és d'un gran interès per a la ciutat i per als objectius que es plantegen en la lluita contra el canvi climàtic, com també pel que fa als drets energètics dels barcelonins i les barcelonines, especialment els que tenen menys recursos.

El Sr. Martí Grau diu al Sr. Castellana que ja sap, no només perquè ho aprovessin en el pressupost, sinó també perquè n'han parlat altres vegades, que el Govern municipal està totalment d'acord amb la creació d'aquest fons. Observa, però, que és un instrument una mica complicat atès que no és el més habitual, i per això per desenvolupar-lo han començat a parlar amb la Generalitat de Catalunya, amb Vicepresidència i amb el Departament d'Economia, per tal de veure de quina manera es podrien emprar alguns dels instruments bancaris públics per articular-lo.

A continuació, subratlla que, tal com s'ha posat de manifest en les converses que han tingut el grup proposant i el Govern, tothom era conscient que calia trobar un instrument que realment fos un pas endavant, que no consistís a llançar una nova subvenció -fa pocs dies s'anunciava una subvenció de 20 milions a la rehabilitació d'habitatge-, sinó que fos un instrument que, com ha explicat molt bé el Sr. Castellana, a més d'ajudar en la transició energètica i en la lluita contra el canvi climàtic amb rehabilitació d'edificis, generés una activitat econòmica de proximitat en tots aquests àmbits.

Per acabar, assenyala que hi continuen treballant, hi ha converses obertes amb la Generalitat, i espera que ben aviat en puguin presentar concrecions.

El Sr. Castellana agraeix la resposta i subratlla que caldria passar de les bones paraules a les concrecions a les quals el regidor Martí tot just ha fet referència per tal de disposar d'aquest instrument que ha de permetre aixecar recursos privats -aquesta va ser una de les principals qüestions en què va voler fer èmfasi el seu grup en presentar la proposició-, que també són bons a l'hora de generar polítiques públiques d'interès social i ambiental. Per això, demana que s'hi treballi encara amb més intensitat i es garanteixi que la proposta que es va generar per a uns pressupostos que consideraven positius arribi a bon port. Observa que, si no, arribarà el final de l'any i encara estaran debatent i no hauran tirat endavant aquest fons, que és el que importa.

Conclou que cal passar de les paraules als fets i garantir que això arriba al més aviat possible.

El Sr. Martí Grau es mostra totalment d'acord amb el Sr. Castellana, però li recorda que això ho van tancar i ho van començar a parlar al gener o al febrer i a mitjan març va passar el que va passar amb el coronavirus, de manera que algunes prioritats van canviar.

Insisteix, però, que hi ha les converses obertes, i posa de manifest que, tal com ja van comentar quan ho van tancar, el marc normatiu actual que regeix les administracions locals impedeix la creació de nous instruments jurídics de les característiques del que va demanar el Grup d'ERC, motiu pel qual des del primer moment van dir que això ho havien de fer en col·laboració amb la Generalitat de Catalunya, que és qui podia emparar una operació d'aquest tipus.

Per acabar, es mostra convençut que les converses i la feina que s'està fent arribaran a bon port.

Acceptat

2. (M1923/1234) Que l'Ajuntament de Barcelona desplegui els instruments necessaris per evitar la contractació o subcontractació d'empreses que utilitzin falsos autònoms per a la prestació de serveis, o que vulnerin, de manera sistemàtica, els drets laborals dels i les treballadores.

El Sr. Zañartu posa de manifest que, tal com s'ha sabut aquesta setmana per la premsa, una entitat subcontractada per l'Ajuntament de Barcelona per prestar el servei a domicili dels «Àpats en companyia» va subcontractar l'empresa Glovo per fer els lliuraments a domicili, una empresa que, juntament amb d'altres d'«uberitzades» del sector del menjar a domicili, ha rebut desenes de sentències judicials i milions d'euros en multes d'inspecció de treball per contractar de manera fraudulenta falsos autònoms, cosa que ha ressuscitat un virus que es creia eradicat, el del treball a preu fet, amb totes les conseqüències socials i de salut en el treball que comporta.

A continuació, subratlla que la subcontractació de Glovo per part de Fundesplai deixa la guia de contractació pública que es va aprovar el mandat passat en paper mullat, ja que fa que es presti un servei mitjançant una empresa que seria l'antítesi de l'economia social i solidària, i vulnera l'obligació del contractant d'indicar quines empreses subcontractarà i d'explicar quin percentatge del preu del contracte percebrà.

Per acabar, indica que amb aquest prec, que enuncia, no pretenen fer retrets, sinó buscar solucions, amb la convicció que és importantíssim dotar l'Administració pública -en aquest cas, l'Ajuntament, encara que no és l'única administració que ha contractat empreses d'aquest tipus- d'eines que permetin controlar més i millor la subcontractació de serveis a les persones en el cas que no es puguin prestar directament per la via pública, instruments que permetin la qualitat de la prestació del servei i que el prioritzin al preu.

La Sra. Alcaldessa fa èmfasi en el fet que el Govern està absolutament d'acord amb l'objectiu que planteja el prec, i assegura que les clàusules que es van fer el mandat passat per evitar coses com aquesta no són paper mullat: normalment funcionen amb la contractació ordinària, però en aquest cas es tracta d'una contractació d'emergència per la situació d'emergència, i, en aquests casos, si l'empresa o entitat contractada subcontracta no ha de rebre autorització expressa, que sí ha de rebre en la contractació ordinària. Per tant, amb la contractació ordinària sí que se n'haurien assabentat, perquè se'ls hauria comunicat, i no ho haurien autoritzat.

A continuació, posa en valor que l'Àrea Social de seguida que va conèixer aquest fet va contactar amb l'entitat i es va esmenar el problema de forma molt ràpida, de manera que no només l'Ajuntament va actuar amb celeritat, sinó que també l'entitat va canviar la subcontracta ràpidament.

Tot seguit, observa que el marc normatiu, malauradament, no el decideix l'Ajuntament, ja que ve de la Unió Europea i les transposicions que després fan l'Estat espanyol i la Generalitat

de Catalunya, que són les administracions competents. Entén, però, que els darrers anys, malgrat el poc marge que tenen, han avançat amb les clàusules per combatre la precarietat i per promoure la igualtat de gènere i la sostenibilitat amb les empreses que treballen amb l'Ajuntament, si bé és conscient que han de continuar treballant per millorar i que ho han de fer, evidentment, dialogant amb les altres administracions que tenen més competència.

Per acabar, insisteix que el Govern comparteix totalment l'objectiu del prec i continuarà treballant per seguir millorant la contractació.

El Sr. Zañartu agraeix la resposta; celebra que se solucionés el petit inconvenient; accepta la petita puntualització que ha fet l'alcalde, i es reitera en l'objectiu de dotar-se d'instruments per poder evitar aquest tipus de problemes.

La Sra. Alcaldessa confirma que continuaran treballant en aquest sentit.

Acceptat

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

3. (M1923/1228) Que l'Ajuntament de Barcelona atorgui la Medalles d'Or de la Ciutat de Barcelona a títol pòstum a: Manel Pousa Engroñat i a Pere Casaldàliga Pla, com a reconeixement a la seva trajectòria vital dedicada al servei de les persones en risc d'exclusió social i a la ferma defensa dels seus drets.

La Sra. Munté assenyala que el prec fa referència a dos homes que recentment ens han deixat, Manel Pousa (el pare Manel) i el bisbe Pere Casaldàliga, dues persones que no necessiten cap presentació. Tot i així, en voldria fer una breu ressenya i exposar el motiu pel qual el seu grup demana que l'Ajuntament de Barcelona els atorgui la Medalla d'Or de la ciutat a títol pòstum.

Posa de manifest que tant el pare Manel com el bisbe Pere Casaldàliga van entregar la seva vida al servei de les persones des del sacerdoci entès com una militància activa contra les injustícies.

Pel que fa al pare Manel, referent indiscutible en el suport als col·lectius més vulnerables, indica que va treballar intensament als barris de Verdum, Roquetes i la Trinitat, així com als centres penitenciaris, amb una eina molt important com és la Fundació Pare Manel, i sempre a partir de l'alegria, l'entusiasme, la passió i el sentit de l'humor. Afegeix que, quan va començar la crisi de la COVID, de seguida va pensar a organitzar a través de la seva fundació un taller per confeccionar mascaretes i va pensar en la manera d'ajudar els nens i els joves que no disposaven d'eines informàtiques per poder seguir les tasques escolars des de casa.

Quant al bisbe Pere Casaldàliga, que també va entregar la seva vida a la lluita per la justícia social i la igualtat d'oportunitats amb una vida austera al costat dels camperols, de les persones indígenes del Brasil, posa de manifest que ni tan sols les amenaces de mort que va rebre li van fer canviar mai la seva manera d'actuar. Afegeix que també va treballar a Barcelona, on el 1958 va liderar un projecte a favor de la inserció laboral i la formació de joves, i on va organitzar una escola nocturna per a joves sense estudis.

Per acabar, comenta que el Grup Municipal de JxCat presenta aquest prec amb el convenciment -entén que hi estaran d'acord- que calen persones com el pare Manel i el bisbe Casaldàliga als barris, a la ciutat i a tot arreu, persones que treballin incansablement per millorar la societat i que siguin activistes de la solidaritat i de la justícia social.

La Sra. Alcaldessa confirma que el Govern municipal està totalment d'acord que tant el pare Manel com Pere Casaldàliga mereixen no només tots els honors i tots els reconeixements de la ciutat de Barcelona i de l'Ajuntament, sinó també l'afecte i l'estima com el reconeixement més important de tots.

Subratlla que són dues personalitats que deixen un llegat immens i una bondat humana fora de qualsevol dubte, i són un referent que ara mateix necessitem més que mai per a uns temps tan difícils.

Pel que fa a Pere Casaldàliga, indica que són moltes les catalanes i barcelonines que han seguit amb admiració la seva feina al Brasil: Casaldàliga va consagrar la seva vida a la lluita per la terra i els pobles indígenes injustament marginats a l'Amèrica Llatina amb la teologia de l'alliberament, i, com es va recordar al seu comiat a Sao Felix do Araguaia, professava amor universal, sense importar el color, l'origen o la religió de cada persona.

Respecte al pare Manel, destaca el seu compromís vital i cristià, que es pot sintetitzar en tres dimensions: compromís per la infància en risc i vulnerable, compromís amb les persones en situació d'exclusió, especialment les persones privades de llibertat, i compromís amb els barris populars de la ciutat. Subratlla que la seva feina a Verdum, a Roquetes, a la Trinitat o a la presó Model és un referent enorme.

Per acabar, confirma que, a parer del Govern, cal treballar perquè aquestes dues persones que van dedicar la vida a tenir cura dels altres, de les persones més vulnerables, puguin rebre els màxims honors i distincions, així com treballar, sobretot, perquè el seu llegat perduri a la ciutat i serveixi d'inspiració per a tothom.

La Sra. Munté entén que el prec s'accepta, cosa que el seu grup celebra, perquè considera que és molt important i que segurament els pot ajudar a superar una mica el mal gust de boca que els ha pogut quedar quan avui han debatut sobre altres medalles de la ciutat.

La Sra. Alcaldessa puntualitza que, si bé el Govern comparteix el prec en el sentit de donar el màxim reconeixement i honors a aquestes dues figures, considera que entre els grups hauran de parlar, en general, sobre els criteris d'atorgament de medalles, com ja s'apuntava abans, ja que, en aquest cas, el pare Manel ja té una distinció atorgada pel Plenari, la Medalla d'Honor de la ciutat.

D'altra banda, pel que fa als noms dels carrers, reconeix que hi ha un dèficit de gènere importantíssim, de manera que també hauran d'intentar que les dones, que són grans referents a la ciutat i que han estat invisibilitzades, arribin al més aviat possible al nomenclàtor.

Conclou que, si bé entenen que cal trobar les maneres adients de fer-ho, estan totalment d'acord a atorgar el màxim reconeixement a aquestes dues figures.

La Sra. Munté manifesta la convicció que en trobaran la manera.

Acceptat

4. (M1923/1229) Que l'Ajuntament de Barcelona finalitzi els tràmits per tal que el conjunt patrimonial de l'església de Sant Andreu de Palomar i la capella dels Segadors siguin declarats per fi Bé Comú d'Interès Local tal i com està previst des del 2016.

La Sra. Munté indica que aquest prec ja es va presentar al Plenari del Districte de Sant Andreu el 2016, i el mateix any es va presentar una proposició a la Comissió (el prec va ser acceptat pel Govern, i la proposició, aprovada per majoria pels grups municipals), i explicita que el que demanen és que la capella dels Segadors, annexa a la parròquia de Sant Andreu, sigui declarada bé d'interès local, de manera que pugui acollir-se a una línia de subvencions del Departament de Cultura del Govern de la Generalitat atès el seu estat precari, així com per la necessitat de preservar un element històric i patrimonial de tant valor.

A continuació, relata que el 7 de juny de 1640 els sometents de Sant Celoni de Blanes i pagesos de la Catalunya interior es van congregar a la Parròquia del Sagrament Vell, actualment coneguda com la capella dels Segadors, per enfile cap a Barcelona. En aquesta capella es venerava la figura d'un Sant Crist que, portat com a estendard, es va convertir en el símbol de la revolta dels Segadors del Corpus de Sang, un episodi fonamental en la història de Catalunya que acabaria forjant la lletra actual d'Els segadors, l'himne nacional. L'objectiu era marxar contra les forces del comte duc d'Olivares, que pressionaven i saquejaven les poblacions catalanes sota el pretext de la guerra contra els francesos.

Assenyala que, tres-cents vuitanta anys després de la Revolta dels Segadors, la referència històrica que encara perdura continua abandonada i en greu perill d'esfondrament: l'edifici s'ha anat degradant d'ençà que va ser cremat el 1909 durant els fets de la Setmana Tràgica i només en queda l'esquelet.

Tot seguit, posa en relleu l'enorme feina feta pel Centre d'Estudis Ignasi Iglésias, que fa anys que lluita per la conservació i preservació de l'edifici, i posa de manifest que el Grup Municipal de JxCat, com ha comentat, ha presentat proposicions i precés en aquest sentit en diverses ocasions.

Afegeix que aquest grup és conscient que caldrà trobar fórmules imaginatives i compartides per fer possible el finançament, però observa que hi ha un pas previ necessari que el Govern municipal ha de tirar endavant d'una vegada, que és declarar l'edifici com a bé comú d'interès local. Aquest grup no entén que després de quatre anys no s'hagi fet, i que el Govern municipal s'hagi limitat a dir que ha fet estudis i anàlisis, quan aquesta qüestió ha esdevingut urgent de veritat per salvaguardar aquest patrimoni, tot el conjunt arquitectònic, la parròquia de Sant Andreu, la capella dels Segadors i les cases del Pont, i poder tramitar així una subvenció del Departament de Cultura per al projecte de protecció de béns en perill d'ensorrament, com és el cas d'aquest conjunt arquitectònic.

La Sra. Martín agraeix el prec i indica que el Govern, que l'accepta, coincideix en el diagnòstic que fa el Grup Municipal de JxCat sobre la importància i el valor de tot aquest conjunt

patrimonial de l'església de Sant Andreu i la capella dels Segadors, no només per a Sant Andreu de Palomar, sinó també per al conjunt de la ciutat.

Tot seguit, posa de manifest que fa pocs dies hi van celebrar la Diada, i van detectar que hi havia hagut algun tipus de malentès en la gestió entre departaments per tramitar aquesta declaració de bé d'interès local que havia demanat el Districte, però s'ha pogut solucionar aquesta situació i ja estan treballant en l'estudi valoratiu, històric i arquitectònic, així com de l'evolució constructiva, per poder tirar endavant definitivament aquesta petició que ja fa anys que s'espera.

La Sra. Munté agraeix l'acceptació del prec en nom del Grup Municipal de JxCat, que confia que aquesta vegada es pugui culminar per fi aquest procediment de protecció declarant bé protegit la capella dels Segadors de Sant Andreu.

Acceptat

Del Grup Municipal Ciutadans:

5. (M1923/1226) Instem al Govern Municipal a garantir l'ús de mascaretes transparents homologades per part del personal d'organismes públics dependents de l'Ajuntament de Barcelona que tinguin contacte amb el públic.

La Sra. Barceló explicita que la mascareta és un dels elements de protecció que tenim davant del virus i és d'ús obligatori, motiu pel qual a la darrera sessió de la Comissió de Drets Socials aquest grup, que entén que és molt important que quan hi ha una norma aquesta sigui accessible per a tothom, va fer un prec, que va ser acceptat pel Govern, en el qual demanava que totes les persones, independentment dels seus recursos econòmics, poguessin tenir accés a les mascaretes, ja que hi ha persones sense recursos econòmics que no poden comprar-les.

Explica que avui el Grup Municipal de Cs també parla d'accessibilitat, però d'una altra manera: les persones sordes necessiten llegir els llavis de les persones amb qui parlen, però les mascaretes opaques impedeixen aquesta lectura i dificulten l'audició de les persones que porten un implant coclear, a part de ser una barrera per a les persones amb trastorn de l'espectre autista. Davant d'això, aquest grup, amb l'objectiu de garantir la igualtat d'oportunitats en l'accés a la informació i als serveis a l'Ajuntament de Barcelona, insta el Govern municipal a garantir l'ús de mascaretes transparents homologades a tot el personal d'organismes públics que tinguin contacte amb el públic i depengui de l'Ajuntament de Barcelona per garantir l'accés a la informació i la comunicació de les persones.

El Sr. Riera, que duu una mascareta transparent, agraeix l'interès de la regidora Barceló per les persones amb discapacitat i indica que el Govern accepta el prec.

Tot seguit, posa de manifest que tant l'Ajuntament com tota la ciutadania, especialment la comunitat de persones sordes i també la iniciativa privada, han estat amatents a la necessitat de millorar la comunicació de les persones sordes amb mascareta, i hi ha hagut bastantes iniciatives de propostes de disseny de mascareta que permetés el contacte visual dels llavis.

Explica que durant tot l'estiu l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat ha estat testejant-les per veure quina era la que s'adaptava millor i, sobretot, assegurar-ne les

certificacions, que totes tinguessin l'homologació pertinent, i l'Institut ja ha fet una primera comanda de 500 mascaretes transparents o semitransparents per facilitar aquesta comunicació, mascaretes que es repartiran tant entre els tècnics de l'Ajuntament com als usuaris que ho vulguin. Afegeix que, a parer seu, el proper pas serà facilitar l'informe que ha elaborat l'Institut amb la valoració del comportament de cadascuna de les mascaretes perquè els diferents serveis es puguin anar proveint.

La Sra. Barceló agraeix la resposta i diu que és una bona notícia que el regidor Riera porti una d'aquestes mascaretes, ja que això significa que en breu estaran disponibles a tots els serveis d'atenció al públic de l'Ajuntament de Barcelona.

Tot seguit, subratlla que les persones amb diversitat funcional han patit moltíssim durant el confinament i durant la desescalada, i demana que la mesura per donar compliment al prec es posi en marxa de manera ràpida, ja que la protecció davant del virus mai no ha de ser un obstacle per a la comunicació, i cal garantir la igualtat d'oportunitats. En aquest cas, cal que les persones que tenen algun tipus de diversitat funcional puguin tenir accessibilitat a tots els serveis, i l'Ajuntament de Barcelona n'ha de ser un exemple.

Per acabar, agraeix l'acceptació del prec i manifesta el desig que ben aviat totes les persones que treballen en serveis d'atenció al públic de l'Ajuntament portin una mascareta com la que porta avui el Sr. Riera o similar.

El Sr. Riera agraeix l'aportació de la Sra. Barceló; subratlla que hi continuaran treballant, i explica que la dificultat ha estat trobar quina era l'adequada de les diferents iniciatives que han anat sortint durant els darrers mesos, però entén que a poc a poc es va desllorigant i això aviat serà una realitat.

Acceptat

Del Grup Municipal Barcelona pel Canvi:

6. (M1923/1231) Constituir una comissió interdisciplinària amb la participació de responsables municipals, i en el seu cas autonòmics, dels àmbits d'Urbanisme, Habitatge, Drets Socials i Seguretat, així com de representants dels col·legis d'Advocats i d'Administradors de finques, per establir un protocol d'actuació urgent i immediata en cas d'ocupació il·legal d'un immoble i supervisar-ne l'aplicació.

El Sr. Valls posa de manifest que al llarg d'aquesta sessió han explicat en moltes ocasions que els preocupen els problemes dels barcelonins, i indica que aquest prec prové de la proposició que aquest mateix grup va defensar la setmana passada a la Comissió de Presidència i Seguretat, un dia que entén que els grups polítics de l'Ajuntament van començar a acostar posicions davant el fenomen creixent de l'ocupació il·legal d'immobles.

Observa que, si bé aquella proposició no va prosperar, en el curs del debat els regidors representants dels grups van manifestar que acollien amb interès un dels seus punts, el que avui el Grup Municipal de BxCanvi porta com a prec al Govern.

Dit això, enuncia el prec.



El Sr. Batlle confirma que al llarg de la sessió s'ha tractat a bastament aquesta problemàtica, que, efectivament, requereix respostes eficients urgents, i subratlla que per abordar aquest tema des de l'Ajuntament cal una proposta de ciutat que sumi majories, que sigui un punt de trobada, que abordi la complexitat de la problemàtica, que es basi en la legalitat i que busqui solucions socials, policials o judicials en funció de cada situació.

Tot seguit, comenta que per poder tenir aquesta proposta de ciutat cal l'espai de debat, un debat que no ha de ser ni etern ni exprés com els que han de fer en les comissions o en els plenaris pressionats sempre pel compte enrere del rellotge, i un espai que permeti abordar el tema tenint presents les diferents arestes que componen aquesta problemàtica complexa, i que possibiliti també una proposta d'actuació, ja sigui en forma de protocol, de pla d'actuació o d'una altra mena.

A continuació, recorda que el Govern ja va dir a la Comissió de Presidència que la creació d'una comissió li semblava interessant i útil, i expressa l'opinió que aquest espai ha de ser el grup de treball que s'ha aprovat a partir de la proposició del Grup Municipal de JxCat, que incorpora una transacció dels grups del Govern.

D'altra banda, assenyala que aquest grup de treball servirà per abordar la problemàtica tenint en compte la seva complexitat amb la voluntat d'escoltar diferents veus i amb el compromís de presentar una proposta que hauria de ser aprovada fins i tot pel Plenari.

Pels motius exposats, el Govern accepta el prec, amb el benentès que la demanda d'una comissió queda recollida en la creació del grup de treball aprovat fa una estona.

El Sr. Valls agraeix l'acceptació del prec i demana que el grup de treball que es creï sigui tan eficient com sigui possible.

Acceptat

d) Preguntes

Del Grup Municipal Ciutadans:

1. (M1923/1224) Quin és l'import desglossat de les despeses econòmiques efectuades per part de l'Ajuntament de Barcelona amb motiu de la Diada i les manifestacions organitzades a la ciutat, incloent la despesa calculada de reparació dels desperfectes provocats al mobiliari urbà pels actes vandàlics durant aquestes manifestacions?

La Sra. Guilarte formula la pregunta, la resposta a la qual interessa no només el Grup Municipal de Cs, sinó també tots els barcelonins, i subratlla que les manifestacions de la Diada acostumen a culminar amb actes vandàlics per part d'un determinat tipus de seguidors de forces polítiques que provoquen danys que després han de pagar tots els barcelonins.

La Sra. Alcaldessa assenyala que l'Ajuntament sempre treballa pel bon desenvolupament de la celebració de la Diada Nacional de l'11 de setembre, que té lloc en diferents moments i espais, ja sigui com a organització, per exemple, en l'ofrena floral, que és un acte institucional, o com a capital amfitriona que facilita una gran diversitat d'actes, i observa que,

com en altres moments a la ciutat, aquest dia es produeixen nombroses manifestacions i, per tant, l'Ajuntament hi intervé també amb Guàrdia Urbana i amb els serveis tècnics necessaris.

Dit això, explicita que enguany hi ha hagut molta menys despesa que altres anys, tant pel que fa a la part institucional com pel que fa a la supervisió de manifestacions, ja que, a causa de la pandèmia, s'han reduït els actes institucionals i, en general, hi ha hagut poca gent al carrer perquè la gent ha actuat de manera responsable.

A continuació, informa que les despeses de producció de l'acte institucional han estat al voltant de 2.400 euros (informadors a peu de carrer per informar la gent, el micro de peu, els rams de flors, etc.); les despeses per delimitar els actes i per a les manifestacions, despeses habituals en situacions similars, han estat de 9.737 euros (es van mobilitzar 2.079 tanques), i les despeses per reparar els danys efectuats en algun cas molt concret (consten tres contenidors de paper que es van cremar al barri de Gràcia i pintades a façanes, paviments i elements urbans) han estat al voltant de 56.300 euros.

La Sra. Guilarte manifesta l'opinió del seu grup que aquestes xifres són molt elevades per a una diada que deixa una part de la ciutadania desprotegida, per molt que l'alcaldesa vulgui emparar en la llibertat d'expressió de qui hi combrega, ja que veu perjudicats el seu entorn, la seva ciutat i la seva convivència, que fins i tot pot arribar a posar-se en perill.

Considera que donar suport en aquest moment -no només logísticament, sinó també políticament- a aquest tipus de manifestacions que són absolutament partidistes, només per a una part de la societat representada per uns partits polítics i que responen als seus interessos a costa dels interessos de la majoria de la ciutadania, és un exercici molt perillós, i aquest grup té la sensació que ni la Sra. Colau ni el Sr. Collboni es diferencien en res de la Sra. Artadi i del Sr. Maragall, i per això passa el que passa a l'Ajuntament.

Lamenta que es donés suport a aquestes manifestacions malgrat que totes les forces policials i les autoritats sanitàries haguessin dit que no era recomanable que es duguessin a terme, i tenint en compte les restriccions de la mateixa Generalitat, que, pel que sembla, només són aplicables a alguns.

Lamenta també que l'alcaldesa no hi digués res, i que entre tots els ciutadans hagin de pagar la factura, i subratlla que 60.000 euros o gairebé 70.000 és una barbaritat. Entén que el que es podria fer avui amb aquests diners és, per exemple, estendre les PCR a més districtes de la ciutat i a més ciutadans; estendre les beques menjador -hi ha molts alumnes que no les reben-, o facilitar més docents substituïts a les escoles bressol municipals, ja que cada dia hi ha més centres escolars en quarantena -i no n'estan dient tota la veritat- i més comerços tancats perquè no reben veritables ajuts.

Insisteix que aquests diners es podrien haver destinat a tot això en lloc d'haver-lo destinat a organitzar els actes i pagar les conseqüències de totes les causes que defensen els radicals separatistes i que fan molt de mal a la ciutat.

Per acabar, diu a la Sra. Colau que no està bé que destini a això els impostos que ha apujat, i li demana que defensi tots els ciutadans i no permeti que es produeixin aquests actes que només responen a una ideologia i, com deia, fan molt de mal a la ciutat.

La Sra. Alcaldessa respon que, a parer seu, l'Ajuntament ha de garantir que tothom pugui participar en els actes de la Diada, ja siguin els institucionals o els organitzats per les entitats, ja que és la festa nacional de Catalunya, encara que potser la Sra. Guilarte no la comparteixi.

D'altra banda, diu que no entén a què es refereix la representant del Grup Municipal de Cs quan parla de donar suport, però assegura que ningú de l'Ajuntament dona suport als actes vandàlics que es van produir, que en van ser pocs, sinó que, evidentment, tots els grups municipals rebutgen qualsevol acte de violència a la ciutat.

Per acabar, manifesta la sensació que el Grup Municipal de Cs només sap viure del conflicte i, quan no n'hi ha, intenta provocar-lo, cosa que lamenta, perquè no creu que aquesta sigui una bona política.

Es dona per tractada

Del Grup Municipal Partit Popular:

2. (M1923/1241) Considera aquest Govern municipal que a Barcelona no existeix un problema amb les okupacions il·legals i que es tracta "d'un relat fora de la realitat basat en fake news"?

El Sr. Ramírez explicita que en aquesta sessió han parlat sobre ocupació, un tema que sovint dona lloc a contradiccions i a negacionisme per part del Govern municipal: per exemple, a la darrera sessió de la Comissió de Drets Socials, la Sra. Martín, regidora d'Habitatge, va afirmar que a Barcelona ho hi ha un problema d'ocupacions il·legals i que les informacions sobre aquestes són fake news promogudes pels partits de la dreta, i la mateixa alcaldessa, la Sra. Colau, també ha dit en alguna entrevista que no hi ha un problema amb les ocupacions irregulars a la ciutat, però fa uns dies el Sr. Collboni, primer tinent d'alcaldia, va manifestar en una roda de premsa que els darrers mesos havien augmentat les ocupacions als municipis catalans (en culpava la Generalitat per la seva inacció), i el màxim responsable de Seguretat de l'Ajuntament, el Sr. Batlle, en el balanç de l'estiu va posar de manifest que entre els mesos de juliol i agost es van produir 356 denúncies per ocupacions il·legals (una mitjana de sis al dia).

Entén que aquestes contradiccions demostren que o bé el Govern de la Sra. Colau menteix o bé no hi ha comunicació entre les diferents àrees, ja que les dades són evidents i són molt preocupants per a la ciutat, que ha esdevingut l'epicentre de les ocupacions il·legals de tot Espanya.

Davant d'aquesta situació, el Grup Municipal del PP presenta aquesta pregunta, que enuncia.

La Sra. Alcaldessa comenta que, com bé ha dit el Sr. Ramírez, avui el Plenari ha parlat bastant sobre ocupació, i en destaca el fet que gairebé tots els grups (excepte Cs) hagin votat a favor de la creació d'un grup de treball sobre les ocupacions, així com la coincidència, també bastant general, en el fet que és un error tractar un fenomen complex com aquest a partir de l'alarmisme, la demagògia i la manca de rigor, elements que no només no ajuden a resoldre el problema sinó que, a més, en dificulten l'abordatge.

En aquest sentit, entén que és bàsic distingir les ocupacions amb fins delictius, com ara els narcopisos, on s'ha actuat amb total contundència amb Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana i col·laborant amb els jutjats perquè, efectivament, causaven un dany enorme a la ciutat, de les ocupacions que fan famílies vulnerables que es troben desemparades sense poder accedir a un habitatge digne i acaben ocupant, sovint propietats de grans tenidors, de grans propietaris com ara bancs o fons d'inversió que únicament pensen a especular. Subratlla que són dos fenòmens diferents que no es poden barrejar, ja que, en fer-ho, s'estigmatitza la gent més vulnerable, la gent empobrida.

Tot seguit, posa de manifest que l'Ajuntament està tractant les ocupacions que duen a terme famílies vulnerables des de l'àmbit social, amb una unitat pionera: si bé la competència en desnonaments no és municipal, ja que l'ordre públic correspon a Mossos de Esquadra i la qüestió judicial és d'àmbit estatal, Barcelona no s'ha quedat de braços plegats, sinó que ha creat una unitat pionera per mediar i evitar centenars de desnonaments de famílies vulnerables mitjançant solucions com ara un lloguer social al mateix habitatge.

Explica que, en canvi, amb les ocupacions amb fins delictius, com ja ha dit, l'Ajuntament actua amb total contundència dins les seves competències, en el marc de la Junta Local de Seguretat; s'ha personat en moltes causes judicials, i els regidors de districte han estat treballant amb els veïns, amb Guàrdia Urbana i amb Mossos d'Esquadra, per exemple a Sants i al Poble-sec, per dur a terme desnonaments d'ocupacions amb fins delictius, que, per sort, són una minoria a la ciutat, i que, si es coordinen bé els recursos, segur que es poden abordar de la millor manera possible.

El Sr. Ramírez manifesta l'opinió que el problema no és com es tracta el fenomen, sinó la manca d'actuació o el fet que es distingeixi el tipus d'ocupació, ja que això genera alarma social, i subratlla que, més enllà de les dades, el que succeeix a Barcelona no és un relat inventat, sinó que és una realitat que pateixen els veïns, com ara el jove del carrer Enric Granados que, en tornar del confinament amb la mare, es va trobar amb el pany canviat i el pis ocupat; els 356 denunciants d'aquest estiu, o els veïns dels narcopisos del Raval o els afectats per les màfies del Poble-sec.

Remarca que si es parla amb aquests veïns, es veu la magnitud del problema, i pregunta al Govern municipal si pensa que aquests veïns també menteixen. D'altra banda, assenyala que el que li passa a la Sra. Colau és que el seu passat activista i el seu amiguisme amb el col·lectiu ocupa sovint li impedeixen condemnar el que està succeint, i amb la seva permissivitat està provocant un efecte crida a Barcelona mentre no lidera una política d'habitatge digne a la ciutat.

Per acabar, subratlla que si es defensa els enemics de la propietat aliena i no es respecta la propietat privada no hi ha democràcia i s'emprèn un camí de servitud pel qual no es poden exercir les llibertats que comporten la vida i el resultat del treball i l'estalvi basat en la propietat, i demana a l'alcalde que deixi de ser passiva i permissiva amb el col·lectiu ocupa per evitar que aquest continuï actuant amb impunitat a la ciutat.

Es dona per tractada

3. (M1923/1239) Quantes ocupacions irregulars o "a precari" hi ha a la ciutat de Barcelona a data 31/12/2019, desglossades per districtes (especificant l'adreça, data de l'ocupació i període de temps de l'ocupació)? Quines d'aquestes ocupacions "a precari" o irregulars són en propietats d'entitats financeres, quines en immobles o finques de petits propietaris, quines en propietats públiques (especificant si són de l'Ajuntament o d'altres administracions) i quines en pisos de protecció oficial (especificant l'adreça, propietari, data de l'ocupació i període de temps de l'ocupació de cadascuna)? Demanem que es faciliti còpia per escrit de la resposta a tots els grups municipals.

El Sr. Bou posa de manifest que, sorprenentment, les últimes dades de què disposen sobre ocupacions irregulars són del primer semestre del 2016, quan hi va haver 1.065 ocupacions irregulars, un 66% més que l'any anterior, en què n'hi va haver 642, i els districtes on n'hi va haver un augment més gran van ser Ciutat Vella (increment del 100%) i Nou Barris (increment del 95%, de 203 a 395).

Entén que tant els grups municipals com la resta de barcelonins voldrien que es facilitessin dades actualitzades sobre aquest fenomen, però el Grup Municipal del PP ha presentat diverses preguntes respecte de la qüestió i no n'ha rebut cap resposta. Concreta que el 10 de gener de 2017 va demanar les dades d'ocupació irregular del segon semestre del 2016; va tornar a demanar dades del 2016 el 9 d'octubre de 2017 i el 31 de juliol de 2018; el 4 de gener de 2018 i el 31 de juliol de 2018 va demanar dades del 2017, i el 28 de desembre de 2018 va demanar dades d'aquell any.

Insisteix que el Govern no va atendre cap d'aquestes sol·licituds d'informació i explica que ara el seu grup li demana que faci un exercici de transparència facilitant aquestes dades, que entén que els barcelonins tenen dret i molt d'interès a conèixer, ja que és una qüestió que semblava que fins ara s'anava controlant, però n'hi ha hagut una pujada importantíssima.

La Sra. Martín qualifica de greu el paper que ha estat exercint el PP durant setmanes, parlant d'ocupacions amb voluntat de generar alarma i de manera poc rigorosa, posant al mateix sac ocupacions de petites propietats i de grans entitats financeres o barrejant fins i tot famílies vulnerables amb màfies, una campanya que pràcticament deia que si marxaves de cap de setmana en tornar et trobaries el pis ocupat. Subratlla que això és una irresponsabilitat.

Dit això, informa que dels 2.288 casos d'emergència habitacional que es van atendre amb la Unitat Antidesnonaments l'any passat només en tres ocasions les ocupacions s'havien fet a pisos que no eren buits i només el 10% dels casos van ser ocupacions de petits propietaris.

A continuació, remarca que si es vol tractar aquesta problemàtica amb rigor no es pot perdre de vista un problema que és clau: cal mobilitzar i posar en lloguer els pisos buits de grans tenidors de la ciutat. D'altra banda, observa que, com segur que sap el Sr. Bou, l'Ajuntament no és qui disposa de la informació que demana, ja que és la Conselleria d'Interior qui coneix el nombre i els detalls de les denúncies d'ocupacions que es fan a tot el país, però està d'acord que cal saber el detall de les dades, ja que ara per ara no se saben coses bàsiques com ara si parlen d'habitatges, de locals, de grans propietaris, de màfies, etc.

Comenta, però, que el que sí se sap amb les dades oficials de Mossos d'Esquadra és que els primers vuit mesos de l'any el nombre de denúncies d'ocupacions a la ciutat pràcticament no

ha variat respecte a l'any passat. Aclareix que això no implica que no s'hagi de parar atenció al problema, en absolut, sobretot tenint en compte el context de crisi i de precarietat, que fa necessari atendre'l més que mai, com ja fa l'Ajuntament, que lluita amb totes les eines de què disposa per posar fi a les ocupacions mafioses o els narcopisos, que posen en risc la salut i la seguretat dels barris; des de les oficines d'habitatge destina cada any més d'un milió d'euros a ajuts en lloguer per assegurar que petits propietaris tinguin garantit el cobrament cada mes, i sanciona amb més d'un milió i mig d'euros desenes de grans tenidors que mantenen centenars de pisos buits a la ciutat.

D'altra banda, subratlla que si de debò preocupen les ocupacions també cal parlar d'allò que les origina, cosa que no fa mai el PP, un partit que durant dècades ha impulsat polítiques d'habitatge desastroses que són les que han donat lloc a la situació actual.

Conclou que el Govern municipal treballa en la problemàtica de les ocupacions i tots hi han de treballar, però el PP ha de rectificar i deixar de ser un dels partits que més ha treballat en contra del dret a l'habitatge a tot l'estat.

Es dona per tractada

Del Grup Municipal Barcelona pel Canvi:

4. (M1923/1232) 1) quines van ser les motivacions per excloure al CSIF de la negociació? 2) Es pensa recórrer la sentència?

La Sra. Parera exposa que a principis d'aquest mes es va conèixer una sentència del contenciós administratiu que declarava nul el Pla d'igualtat d'oportunitats entre homes i dones que va aprovar el Plenari a finals de 2019 perquè no s'havia negociat amb un dels sindicats (Central Sindical Independent i de Funcionaris), i subratlla que no s'entén que el Plenari tramiti un pla d'igualtat per evitar exclusions i vulneracions de drets i en la negociació del pla es faci precisament això.

Davant d'aquesta situació, el Grup Municipal de BxCanvi vol saber per què es va excloure de la negociació aquest sindicat i si hi ha intenció de recórrer la sentència.

La Sra. Alcaldessa agraeix la pregunta i confessa que desconeixia la qüestió a què fa referència, molt relacionada amb l'organització sindical interna de la casa, motiu pel qual ha hagut de preguntar, de manera que traslladarà la informació que li han facilitat des de Serveis Centrals.

Tot seguit, subratlla que l'Ajuntament està compromès amb la igualtat, té un pla d'igualtat que és un referent i està aconseguint que l'organització municipal sigui cada cop més igualitària, un objectiu prioritari de l'Ajuntament que ha d'implicar el màxim d'actors, inclosos els sindicats, imprescindibles, i que fa que l'equip gerencial per primer cop a la història sigui paritari, que s'estigui reduint la bretxa de gènere i que s'estiguin feminitzant alguns serveis que estaven molt masculinitzats, com ara Guàrdia Urbana o Bombers, canvis per als quals els plans d'igualtat són una eina fonamental.

A continuació, indica que en la negociació del tercer Pla d'igualtat de l'Ajuntament de Barcelona, que el Plenari va aprovar el desembre del 2019, hi va haver els sindicats

representats en la comissió de seguiment del pla anterior i en la Comissió Tècnica d'Igualtat (Comissions Obreres, UGT, SAPOL i CGT); la negociació del Pla d'igualtat està reservada a les organitzacions sindicals signants de l'acord de condicions de treball comunes del personal de l'Ajuntament de Barcelona vigent, la clàusula preliminar setena del qual recull aquest requeriment, i els dos òrgans paritaris de negociació del Pla d'igualtat estan fixats al segon pla d'igualtat, també aprovat pel Plenari Municipal.

Dit això, assenyala que en el recurs que va interposar el sindicat CSIF aquest va reclamar la seva legitimitat per negociar el pla d'igualtat i excloure'n els sindicats que actualment no tenen representació en la mesa general de negociació (el SAPOL).

Per acabar, explica que l'interès de l'Ajuntament és sobretot mantenir el tercer Pla d'igualtat i que aquest sigui tan compartit i inclusiu amb les organitzacions sindicals presents a l'Ajuntament com sigui possible, de manera que voldria arribar a un acord amb CSIF: incorporar aquest sindicat als òrgans de negociació, aprovar el Pla i tornar-lo a portar al Plenari de manera imminent, escenari que permetria no recórrer la sentència.

La Sra. Parera indica que el Grup Municipal de BxCanvi comparteix el criteri de no recórrer la sentència, ja que hi ha molt poques possibilitats de guanyar, atès que hi ha hagut una vulneració clara d'un dret fonamental, un fet molt greu que afecta molt la imatge de l'Ajuntament.

Subratlla que un pla d'igualtat s'ha de parlar amb tots els sindicats, ja siguin minoritaris o majoritaris, un principi bàsic que s'hauria de respectar en qualsevol negociació; manifesta el desig del seu grup que s'arribi a un acord -entén que serà així, no veu motius perquè no s'aconsegueixi-, i demana que, si no s'assoleix aquest acord amb el sindicat que va ser exclòs per tal de continuar amb la vigència del Pla d'igualtat, el Govern informi els grups de l'oposició de qualsevol acció que pensi dur a terme.

es dona per tractada

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

1. (M1923/1238) Que s'informi de l'estat d'execució del Prec atès en data 26 de juny de 2020 amb el següent contingut: (M1923/992) Que el govern municipal presenti, en el termini màxim d'un mes, una bateria de mesures de curt i mitjà termini pel tal d'ajudar a pal·liar les conseqüències sobre el mercat laboral dels i les joves de Barcelona provocades per la crisi de la COVID-19. Aquestes mesures han de ser desenvolupades conjuntament amb els agents socials juvenils i el moviment associatiu juvenil de la ciutat; implicant serveis prestats tant per Barcelona Activa com pels Punts Infojove. Aquest paquet de mesures no ha de plantejar-se en detriment del nou Pla de Foment de l'Ocupació Juvenil i de Qualitat per als propers 4 anys.

El Sr. Zañartu enuncia el prec del qual el seu grup demana seguiment i recorda que en la resposta a aquest el Sr. Collboni va dir que el Govern estava treballant en un paquet de mesures a l'entorn de l'Estratègia per a l'ocupació de Barcelona.

D'altra banda, posa de manifest que al juliol el Govern va fer un titular que presentava el Pla de xoc per a l'ocupació, on s'incorporava el Pla de xoc per a l'ocupació juvenil, però després no n'han sabut res més, i subratlla que més que tants plans, calen mesures urgents, accions per no viure ara ja no un estiu sinó un any completament negre en matèria d'ocupació juvenil, perquè el jovent no continuï veient el futur tan negre que veu davant seu.

Per acabar, explicita que el que vol saber el Grup d'ERC és què ha fet l'Ajuntament durant aquest estiu per intentar garantir els llocs de treball i l'ocupabilitat dels i les joves.

El Sr. Riera posa de manifest que les dades sobre atur juvenil, una qüestió que els amoïna molt, són preocupants, i informa que després de l'anunci del 6 de juliol en què es va presentar a la Comissió d'Economia el pla de xoc, el que s'ha fet ha estat preparar-ho tot, tenir totes les mesures a punt i anar-les desplegant a poc a poc.

Explica que el Pla de xoc per a l'ocupació que es va presentar consistia en una línia d'un milió i mig d'euros en ajuts a la contractació; una aposta per la formació tècnica professional en l'àmbit digital; la formació en aptituds; la celebració conjunta del Biz i del Saló de l'Ocupació - ell s'hi ha passat i ha vist que l'assistència ha estat francament bona, si bé encara no es disposa de les dades oficials perquè acaba avui-, i una línia concreta sobre el Pla de xoc contra l'atur juvenil, que endegarà el Pla d'ocupació les properes setmanes i mesos i que ja s'ha compartit. Especifica que durant el juliol es va fer una reunió amb els sindicats, els agents socials i el moviment associatiu juvenil per tal de compartir-lo, ja que sovint si es vol encertar en les polítiques és molt important encertar també en el diagnòstic, i es va posar sobre la taula la diagnosi de la ciutat de Barcelona en aquests moments intensos de COVID i es va contrastar amb els sindicats i el moviment associatiu juvenil.

El Sr. Zañartu agraeix les explicacions; celebra, en nom del seu grup, que finalment s'hagi pogut desenvolupar el Saló de l'Ocupació Juvenil, i anuncia que els propers mesos continuaran insistint en aquest tema, que és de vital importància per al futur i el present de la ciutat.

Es dona per tractat

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

2. (M1923/1227) Que el govern municipal informi sobre l'estat d'execució de la proposició aprovada en el Plenari del Consell Municipal del 29 de maig de 2020, amb el següent contingut: (M1923/866) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona insta el govern municipal a incrementar els seus nivells de despesa d'una forma financerament sostenible que permeti afrontar totes les necessitats en matèria de polítiques socials i de reactivació econòmica, a través dels següents mecanismes: 1. Exigir al govern de l'Estat que permeti l'ús a cada ajuntament del seu superàvit del 2019 i els seus romanents de tresoreria; així com la derogació urgent de la LRSAL i la Llei d'Estabilitat Pressupostària en tot el que afecta l'autonomia local. 2. Mobilitzar un mínim de 400 milions d'euros provinents dels romanents de tresoreria, els fons de contingència, la reprogramació d'inversions i l'estalvi de despesa generat per l'aturada provocada per la covid, per tal de fer front a les necessàries modificacions pressupostàries de l'any 2020 arran de la caiguda d'ingressos i les noves necessitats de despesa. 3. Activar de manera urgent els mecanismes necessaris que permetin



ampliar significativament la capacitat d'endeutament de l'Ajuntament de Barcelona; si és possible dins de l'actual marc pressupostari i, en qualsevol cas, pel pressupost del 2021. 4. Elaborar el pressupost del 2021 que contempli un endeutament mínim addicional de 500 milions per poder formular un pressupost de recuperació econòmica i social per la ciutat de Barcelona.

La Sra. Artadi explica que el Grup Municipal de JxCat ha volgut portar aquest seguiment bàsicament per preguntar al Govern municipal sobre el pressupost del 2021 (les grans xifres, quines idees tenen, com pensen que es podrà quadrar, etc.), i observa que demà és la Mercè i aquest grup no en sap res -potser d'altres sí-, i la setmana passada es va demanar la compareixença del regidor Jordi Martí Grau a la Comissió d'Economia i, malgrat totes les preguntes que van fer els grups de l'oposició sobre com es tancaria aquest any i com s'encararà l'any vinent, no en va donar cap informació.

Per això, avui pregunta com s'encararà el 2021, un any en què segurament no quedaran romanents i no hi haurà fons de contingència. Pregunta si l'estratègia serà endarrerir inversions en un any en què els ingressos propis baixaran significativament i la PIE segurament també, i assenjala que Barcelona té el marge de l'endeutament, que el Plenari va aprovar amb una amplíssima majoria aprofitant que l'endeutament de l'Ajuntament se situa per sota del 30%. Recorda que el Govern va dir que no hi havia temps per fer-ho per al 2020 perquè requeria molta feina, i pregunta si tota aquesta feina arribarà per al 2021, en quin punt es troba, i si podran disposar d'aquests recursos per fer front realment a la crisi.

El Sr. Martí Grau diu a la Sra. Artadi que ha utilitzat un seguiment de proposició per formular una pregunta i que podria haver formulat la pregunta directament, ja que ell el que havia preparat és el seguiment de la proposició, sobre la qual hi ha dues coses que ja han fet: l'ús dels superàvits i l'ús dels romanents.

Tot seguit, assenjala que amb l'aprovació de la modificació pressupostària la previsió que hi ha és que a través del dèficit s'acabi gastant el romanent que té l'Ajuntament acumulat, i indica que s'ha dut a terme la mobilització d'un mínim de 400 milions provinents de romanents, fons de contingència i reprogramació d'inversions que demanava la proposició. Afegeix que gràcies a la reprogramació d'inversions s'ha pogut aprovar el fons COVID de 90 milions.

Respecte al pressupost del 2021, observa que hi ha algunes incerteses, en primer lloc, de l'economia, ja que no se sap què passarà ni quin nivell de reactivació hi haurà el 2021, de manera que hi ha incertesa sobre els ingressos. En segon lloc, hi ha incertesa sobre els ingressos provinents de l'Estat, ja que encara no es coneix la proposta de pressupost per al 2021, i condiona de manera enorme si hi ha fons o no hi ha fons, si hi ha aportació de fons europeus o no, etcètera. En tercer lloc, hi ha la incertesa del deute. Respecte d'això, diu a la Sra. Artadi que cal modificar la Llei d'estabilitat pressupostària, la qual va ser votada pels seus antecessors de grup, per poder finançar amb deute un possible dèficit estructural amb una presentació del pressupost, cosa que el Govern municipal està demanant. Afegeix que estan en negociacions i s'està discutint un decret que espera que acabi en positiu. Espera també que, quan tinguin totes aquestes incerteses una mica més aclarides, puguin construir una proposta de pressupost que sigui, com a mínim, igual que la del 2020 en termes absoluts.

La Sra. Artadi diu al Sr. Martí que no ha contestat en quin punt es troben els tràmits per incrementar el grau d'endeutament de l'Ajuntament, i recorda que la proposició -el Govern hi va votar a favor- demanava que es mobilitzessin 500 milions d'euros d'endeutament per a l'any vinent. Insisteix a demanar si s'han fet els tràmits, en quin punt es troben i què acabarà passant amb els romanents. Pregunta si n'hi haurà els 100 milions que fan veure que ofereixen des de Madrid o els 160 que es van votar per unanimitat, i si seran uns cínics i uns irresponsables, com diu el Sr. Collboni, si no voten a favor de les propostes que porta el Govern de l'Estat i que només tenen el suport de socialistes i comuns - Podemos. D'altra banda, pregunta en quin punt es troba la derogació de la LRSAL i de la Llei d'estabilitat pressupostària, i subratlla que, independentment de com s'aproveixin, han votat nombroses vegades que s'han de derogar. Afegeix que si ho portarà finalment el Govern espanyol a votar o bé faran com amb els romanents, que al final no es posen d'acord en la manera de minvar l'autonomia local, i no es posen al capdavant del municipalisme.

Conclou que cal donar informació sobre l'estat de tots aquests temes inclosos a la proposició i que són clau per tancar el pressupost de l'any vinent.

El Sr. Martí Grau diu a la Sra. Artadi que el sorprenen les expressions que fa servir, quan sap perfectament que no tot depèn de l'Ajuntament, i hauria de saber que -potser hauria de parlar amb el Sr. Ferran Bel- hi ha en marxa una negociació creuada amb molts grups -no sap si el grup de la Sra. Artadi hi participa, però sí que hi ha diputats catalans de l'antic JxCat- que estan participant en les converses amb el Ministeri per avançar en els termes que ha aprovat el Plenari diverses vegades.

D'altra banda, li diu que, li agradi o no, la causa del problema que té avui l'Ajuntament és una llei que va votar el seu grup, i li ho recordarà cada cop que li demani sobre aquestes qüestions.

Per acabar, remarca que cal modificar la llei i trobar recursos per poder encarar el pressupost del 2021.

Es dona per tractat

Del Grup Municipal Barcelona pel Canvi:

3. (M1923/1223) Que el Govern municipal informi sobre l'estat d'execució del prec acceptat al Plenari del Consell Municipal de 29 d'abril de 2020, amb el següent redactat: (M1923/722) Instar a la Generalitat a allargar els recàrrecs de les actuals targetes moneder fins a l'inici del servei de menjador del curs vinent donada l'emergència sanitària, econòmica i social. Instar el CEB a seguir facilitant l'accés a beques menjador a l'alumnat amb necessitats socials presentant sol·licituds fora de termini i adequant l'increment de necessitats sobrevingudes i variacions significatives de la seva situació sociofamiliar que previsiblement es derivaran de la crisi per la pandèmia. Seguir treballant estretament els serveis socials municipals amb el Consorci d'Educació per tal de donar la millor resposta a les situacions de vulnerabilitat social sobrevinguda als infants i adolescents i les seves famílies.

La Sra. Parera assenyala que el seu grup sempre ha defensat la necessitat d'estendre les beques menjador molt més enllà del període lectiu, una necessitat que ara es fa més palesa

que mai i sobre la qual tots els grups han parlat en comissions, en plens i en la Taula Social del Pacte per Barcelona amb les entitats del tercer sector i les famílies.

Subratlla que tots han assumit el compromís de donar resposta a aquesta necessitat, i posa de manifest que el Govern municipal, en el debat sobre el prec del qual el seu grup demana seguiment, es va comprometre a instar la Generalitat a allargar el recàrrec de les targetes moneder fins que comencés el nou curs escolar, que ha començat aquest mes, així com a instar el Consorci a flexibilitzar i ampliar els criteris d'accés a les beques menjador. Recorda que en aquella sessió el Grup Municipal de BxCanvi, tenint en compte com funciona la Generalitat, ja va advertir que aquest compromís no podia significar llançar la pilota endavant i esperar a veure què feia la Generalitat, sinó que s'havia de fer la tasca de vetllar perquè la Generalitat complís amb aquest compromís.

Observa que, malauradament, el seu grup tenia raó: la Generalitat funciona com funciona i al juliol, en plena crisi per la COVID, va decidir i anunciar que es desentenia del recàrrec de les targetes moneder, cosa que l'Ajuntament, malauradament, també va fer.

Qualifica d'inadmissible que es vulgui tancar aquesta qüestió, coneixent l'anunci de la Generalitat, amb dos tuits i una carta signada per l'alcaldessa, i remarca que l'Ajuntament ha d'assumir les seves responsabilitats com a part del Consorci d'Educació i, si la Generalitat no té lideratge, tenir-lo ell com a Ajuntament -és un ajuntament important-, però en aquesta qüestió no l'ha tingut.

D'altra banda, posa de manifest que ara moltes més famílies que fa un any necessiten que es recarreguin aquestes targetes més enllà del període lectiu. Per això, el seu grup vol que se'n faci un seguiment i que es negociï amb la Generalitat el que calgui perquè compleixi la part que li correspon.

Per acabar, pregunta quantes beques menjador s'han atorgat, si se n'han flexibilitat els criteris i quants alumnes s'han quedat sense beca.

El Sr. Subirats posa de manifest que el Govern municipal comparteix la importància dels ajuts de menjador, que entén que són un instrument molt important en aquests moments per donar suport a les famílies vulnerables, i facilita la informació de què disposa en aquests moments sobre els criteris que ha fet servir la Generalitat: han augmentat els límits de renda i hi ha un 8,8% més d'augment, de manera que hi ha més famílies que en poden ser beneficiàries, però encara no se'n sap el nombre exacte perquè la primera fase de sol·licitud d'ajuts de menjador acabava els primers dies d'aquest mes i ara se n'ha obert una segona fase. Indica que a finals de mes disposaran del nombre total de sol·licituds i assignacions i podran facilitar aquesta informació.

A continuació, informa que gràcies a l'augment del límit hi ha un 44,9% més de pressupost, un augment significatiu, en el pressupost de la Generalitat, que ha passat de 15,5 milions a 22,5, i el de l'Ajuntament ha passat de 4,5 milions a 5.

D'altra banda, per si hi hagués un nou confinament i s'haguessin de distribuir targetes moneder, s'ha incorporat a la sol·licitud la necessitat que hi hagi un número de compte

bancari de tal manera que es puguin ingressar els recursos de la beca menjador directament a les persones afectades.

Diu a la Sra. Parera que el Govern està d'acord que l'ampliació de les beques menjador fora dels dies lectius seria el més important, i indica que, per això, l'Ajuntament ha triplicat els ajuts d'alimentació als serveis socials durant la pandèmia i ha incrementat el fons extraordinari per a infants de 0 a 16 anys que està previst amb un complement de renda per a famílies, i està arribant a 11.000 infants.

En darrer lloc, assegura que l'Ajuntament continuarà sent propositiu en relació amb aquest tema -en el qual coincideix, com ha dit- i pressionant la Generalitat, i diu a la Sra. Parera que li poden fer arribar per escrit la informació que demana, i quan es tanqui el nombre de possibilitat de demandes i s'hagi tancat el tema dels ajuts també li faran arribar com ha quedat finalment aquest tema.

Es dona per tractat

E) Moció

Única. Prendre coneixement de la renúncia al càrrec de regidora d'aquest Ajuntament presentada per la Ima. Sra. Maria Buhigas i San José, i trametre certificació del present acord a la Junta Electoral Central als efectes d'atribució de l'esmentada vacant al candidat que correspongui de la llista electoral d'Esquerra Republicana de Catalunya.

La Sra. Buhigas explica que en aquesta intervenció, que porta escrita per si no li surten les paraules, compartirà una referència personal i uns agraïments i formularà un prec.

Dit això, posa de manifest que va arribar a l'Ajuntament amb tots els dubtes de qui fa el pas del món professional a la política quan Ernest Maragall li ho va proposar -li dona les gràcies per haver-ho fet-, una proposta molt engrescadora i molt temptadora que va acceptar no amb la intenció que fos permanent, sinó amb la intenció d'aportar en un projecte de canvi per Barcelona, la ciutat on va néixer, on viu i per a la qual ha treballat pràcticament tota la seva vida professional.

Assenyala que el pas implicava renunciar a un projecte personal i professional que havia engegat feia uns anys on tenia molts projectes a la vista, d'altres havien de quedar alents i d'altres aturats, havien d'esperar, i des de l'oposició ha intentat fer compatible la vida política, la professional, l'acadèmica i la personal: massa coses. Ara, i davant de repetides ofertes, ha decidit reprendre la vida professional amb plena dedicació, i vol tornar a donar les gràcies a l'Ernest, aquest cop, per deixar-li marxar.

També dona les gràcies a tots els seus companys de grup, per aquest temps de treball conjunt i d'aprenentatge mutu; a la resta de regidors i regidores, pel seu tracte personal allà on han coincidit, amb un talant en general que reclamaria que mantinguessin sempre al Ple, per respecte als ciutadans i per respecte a ells mateixos, i a tots els treballadors i treballadores de l'Ajuntament en el seu conjunt i als de la casa, de la Casa Gran en particular, una casa que per a ella personalment és molt gran, i és un plaer haver-hi tornat aquest temps i haver-ne format part.

En relació amb el prec que vol fer, comenta que és conscient que per a molts l'urbanisme és «una dèria de la regidora Buhigas», i subratlla que no és només una dèria i una passió, sinó que també és l'eina més potent que té un ajuntament, una administració local, per millorar la vida dels ciutadans i les ciutadanes, i és necessària per desplegar moltes de les seves polítiques sectorials, ja que tota política que necessita un espai físic està condicionada per l'urbanisme. Per això, demana al Plenari, no només al Govern, que es conjuri per impulsar definitivament i des de Barcelona el Pla director urbanístic metropolità, una eina per transformar la realitat, no per aprovar més paper. Subratlla que Barcelona, una ciutat global del segle XXI, no pot ni podrà resoldre els seus reptes amb el PGM del 1976, al qual només es posen pegats: més de 1.200 modificacions ho demostren.

Demana també que no es deixin emmirallar amb eslògans de la ciutat dels quinze minuts o quaranta-cinc minuts o del que depari el Barcelona 2050, i observa que fins i tot per fer-ho la realitat necessiten disposar urgentment d'eines actualitzades. Entén que tot això no és sexy, no ven titulars i segurament no genera tuits, però és important, és rellevant, és necessari i, en aquests moments, ja és urgent, perquè per preparar el futur de la ciutat cal transformar el present.

Remarca que Barcelona no serà resilient, sostenible ni socialment justa sense la renovació total del seu instrumental de planejament urbanístic: les maneres de fer s'han d'actualitzar i calen nous instruments i regles renovades tant per treballar dins de la ciutat com per relacionar-se amb l'entorn.

Manifesta el desig que en aquest mandat hi hagi el compromís polític necessari per donar compliment al prec que fa avui, amb lideratge i generositat a parts iguals, des de l'Ajuntament de Barcelona cap a l'Àrea Metropolitana, com a institució i com a territori, un lideratge i una generositat que no s'han d'entendre com a condescendències, sinó amb complicitat, i també més enllà, amb la resta de Catalunya i l'Estat. Està convençuda que en aquest camí es trobaran i es retrobaran.

Clou la intervenció desitjant a tothom salut i el màxim d'encerts per al futur, i donant les gràcies per haver-hi pogut participar.

(Aplaudiments)

El Sr. Maragall dona les gràcies a la seva companya de grup i diu que seria molt absurd que ell ara intentés fer relació de mèrits i aportacions personals de la vida, del recorregut, de la trajectòria de Maria Buhigas o, fins i tot, del temps que han compartit aquests mesos en el grup municipal i a l'Ajuntament. Subratlla que el que ha d'agrair és, precisament, que ella acceptés la seva proposta de pertànyer al Grup Municipal d'Esquerra Republicana, de treballar-hi, d'aportar-hi coneixement i d'aportar criteri a les tasques d'aquest grup (també n'ha aportat a les de l'Ajuntament en el seu conjunt).

A continuació, s'adreça a tots els regidors i regidores per dir-los que tant de bo haguessin tingut l'oportunitat d'assistir, escoltar les xerrades de formació, els debats oberts interiorment al grup o les presentacions que Maria Buhigas els ha regalat en tot aquest temps. Matisa que regalar ho diu en consciència, en el sentit de luxe per a l'oïda i per a la intel·ligència. Subratlla que tots els membres del seu grup han estat testimonis del seu mestratge.

Tot seguit, diu que seria fàcil fer referència a tot el que aquesta institució perd amb la renúncia de la Sra. Buhigas, i només parant compte del que ja està escrit i com a valor afegit a qüestions com la del 22@ n'hi hauria prou per mesurar-ho, i observa que, si bé aquesta renúncia inclou en positiu un missatge de coherència personal, també inclou un missatge crític envers determinats trets de l'acció política partidària seva i institucional, un missatge que cal saber escoltar i entendre i al qual caldria saber respondre amb fets i decisions, per exemple, seguint al peu de la lletra el prec que tot just ha formulat la companya sobre el PDU i sobre què vol dir urbanisme en aquesta ciutat.

En darrer lloc, posa de manifest que, afortunadament, la ciutat i el país es pensen i es fan des de les institucions i des de la societat, i saben que la Sra. Buhigas continuarà pensant i fent la ciutat i el país des de la lliure professionalitat que ara recupera, de manera que Barcelona continuarà comptant amb Maria Buhigas -no en té cap dubte-, a qui torna a donar les gràcies.

La Sra. Sanz diu a la Sra. Buhigas que mai no decep i que en moltíssimes ocasions ha quedat clar que és molt més que una arquitecta i una urbanista: és una dona valenta que estima la ciutat i la viu amb molta passió i amb moltes ganes de fer ciutat, com ha pogut comprovar qualsevol membre del Plenari i d'altres espais de l'Ajuntament.

D'altra banda, manifesta l'opinió que qualsevol persona de l'Ajuntament i de la ciutat que hagi treballat al costat d'ella pot entendre perfectament per què l'arquitectura i l'urbanisme són una eina tan poderosa i tan important per transformar la ciutat, per renovar-la, per donar respostes als reptes que té la societat, els veïns i les veïnes a escala social i ecològica.

Dona les gràcies a la Sra. Buhigas, tant personalment com en nom del seu grup, pel seu compromís tècnic i professional i, per descomptat, per tot l'aprenentatge que els ha donat, així com per la seva manera de fer, sempre buscant el consens i tirar endavant propostes en positiu.

Per acabar, confirma que accepten el prec; es mostra d'acord amb el Sr. Maragall que Barcelona perd una gran regidora però continuarà comptant amb una gran professional, amb una dona que té clares les idees i les propostes per a la ciutat, i fa un prec a la Sra. Buhigas: li demana que no vagi gaire lluny, perquè Barcelona i la Barcelona metropolitana la necessiten a prop.

El Sr. Collboni comenta que, si bé no és una bona notícia que Maria Buhigas hagi pres aquesta decisió, l'entenen i, fins i tot, l'acompanyen en algunes de les reflexions que ha fet.

Tot seguit, diu que ell tampoc no entrarà en tota la seva trajectòria professional i de compromís i passió per la ciutat de Barcelona, ni en el seu coneixement de la ciutat o en la seva excel·lència en l'àmbit professional i de la gestió de l'urbanisme des de l'arquitectura, i es mostra d'acord amb el Sr. Maragall que l'Ajuntament té un problema amb la captació i la retenció del talent a la política: l'Ajuntament de Barcelona històricament s'ha caracteritzat per tenir els millors en cada àmbit de la gestió pública, però els darrers anys -no només a l'Ajuntament, sinó en el conjunt de la política- això ha deixat de passar. Conseqüentment, agafa aquest senyal de fons que envia la Sra. Buhigas que cal repensar què falla en la política, també en la política municipal, que fa que no tinguin la capacitat d'atreure i fidelitzar els bons professionals i comprometre'ls del tot.

A continuació, indica que comparteix amb la regidora Buhigas la passió per Barcelona i per l'urbanisme, i en aquests mesos de debat intens sobre el 22@ ha après molt d'ella (ell també ha assistit a xerrades molt pedagògiques i molt clares sobre com s'havia de fer aquest procés de transformació urbana, que és micro i que té a veure amb la vida de la gent del Poblenou, però que alhora conté una visió estratègica de com s'ha de desenvolupar l'urbanisme i, per tant, la ciutat en el futur).

Per acabar, dona les gràcies a la Sra. Buhigas per les seves lliçons i pel seu mestratge, li trasllada el reconeixement i l'estima del seu grup i li diu que saben que no se'n va lluny i que continuarà servint el sector públic.

El Sr. Martí Galbis trasllada a la regidora Maria Buhigas la gratitud de tots els companys del Grup Municipal de JxCat per tota la feina que ha fet i per tot el que ha aportat al llarg d'aquests mesos, no només com a responsable d'Urbanisme del Grup d'ERC, sinó també com a persona -a parer seu, les persones van davant dels càrrecs i de les responsabilitats professionals- i com a presidenta de la Comissió d'Ecologia, Urbanisme, Infraestructures i Mobilitat, on els ha donat «minuts de glòria».

Subratlla que, després de conviure durant aquest any llarg amb ella, l'únic que poden fer és mostrar un gran reconeixement per la seva feina, ja que els que no són arquitectes ni urbanistes però toquen el tema han après molt de la seva expertesa.

Tot seguit, li agraeix el seu mestratge, i observa que la seva professió es pot exercir de moltes maneres, i també en l'àmbit polític i públic ha exercit amb passió per la seva professió d'arquitecta i urbanista. Li demana que els ajudi a tots des de fora a fer un millor urbanisme.

A continuació, demana que, encara que els precs només els pugui acceptar el Govern, li permetin la llicència d'acceptar en nom del Grup Municipal de JxCat el prec formulat per la Sra. Buhigas per impulsar el PDU metropolità des de la capital del país.

Per acabar, torna a donar les gràcies a la companya, a la qual desitja molts èxits personals i professionals en el seu nou destí.

El Sr. Sierra dona les gràcies a la Sra. Buhigas i observa que la política es fa des de les institucions amb les eines que aquestes tenen, però també des de la vida professional, i és el que ha fet ella al llarg de tota la seva trajectòria. Afegeix que és un honor per a ells haver estat companys seus, encara que hagi estat només durant un any; estan segurs que continuarà treballant per Barcelona sigui on sigui, i li desitgen molta sort.

D'altra banda, li recomana que es faci sòcia de l'Associació Consell de Cent, de la qual es poden fer socis els exregidors de l'Ajuntament i que organitza moltes activitats i aporta valor afegit a la casa, i li aconsella que vagi amb compte amb les incompatibilitats.

Per acabar, li agraeix el prec, que el Grup Municipal de Cs també fa seu, convençut que una eina tan important com el PGM no pot estar feta miques i s'ha d'actualitzar.

El Sr. Bou diu a la Sra. Buhigas que tot i que es coneixen bastant poc, sap a qui s'està adreçant: a una institució moral a l'Ajuntament que sap molt de la seva especialitat, l'urbanisme -segurament, és la que més en sap, aquí-, i pregunta què ha passat per perdre

una persona important, una persona que té un caràcter cordial i afable amb tots els regidors i amb tot el personal. Subratlla que el tracte amb ella ha estat bo i que no tot a la vida és tecnologia i resultats, sinó que el factor humà també és molt important per fer camí i tirar endavant.

Dit això, li desitja el millor, li demana que no s'oblidi mai d'aquesta casa, i li envia una abraçada.

La Sra. Parera diu a la Sra. Buhigas que quan a la darrera sessió del Plenari del Districte de Sarrià - Sant Gervasi li van donar la benvinguda com a regidora adscrita no es podien ni imaginar que tan aviat se n'estarien acomiadant, i li sap greu.

Tot seguit, subratlla que les diferències ideològiques mai no han de ser un obstacle per a les bones relacions personals, cosa que creu que, en general, aconseguen a l'Ajuntament: tots tenen molt bones relacions personals, i aquest és el cas amb la Sra. Buhigas, amb qui la relació sempre ha estat fantàstica, sempre amb un somriure, amb bones paraules i disposats a escoltar-se els uns als altres.

Per acabar, posa de manifest que la política municipal és dura; diu a la Sra. Buhigas que segur que guanyarà en qualitat de vida, però ha de saber que seran molts els que la trobaran a faltar a l'Ajuntament, i li desitja molta sort.

La Sra. Alcaldessa comenta que moltes de les qualitats que han esmentat de la Sra. Buhigas criden l'atenció des del primer moment -elles es coneixien des d'abans que la Sra. Buhigas fos regidora-, com ara el seu amor per la ciutat i la seva passió per l'urbanisme, i hi afegeix la seva vocació de servei públic: hi creu profundament i té molt clar què significa, també el que ha destacat la Sra. Sanz, el fet de fer política com a dona conscient i lúcida que vol fer política com a dona i no política de sempre.

Li agraeix la manera com ha fet política aquests mesos que ha format part de l'Ajuntament pel to, per les formes i per buscar acords, coses que demostraven que el que més l'importava era la ciutat. Entén que això és de les coses més boniques que es poden dir d'algú que es dedica a la política municipal.

Li dona les gràcies per aquest temps i li diu que no està trista perquè sap que d'aquest trajecte s'emporta aprenentatges i experiències útils i vàlides per a ella, i perquè està convençuda que es continuaran trobant fora d'aquesta institució, a la Barcelona metropolitana que tant estima i en la qual tant creu.

Per acabar, subratlla que aquesta sempre serà casa seva i torna a donar-li les gràcies per tot.

La Sra. Buhigas dona les gràcies a tothom per les paraules que li han dedicat.

La Sra. Alcaldessa posa de manifest que aquests moments sempre són emotius, però observa que no és un comiat per sempre sinó un fins aviat.

S'aprova per unanimitat la moció en debat, la urgència de la qual va ser apreciada per unanimitat per la Junta de Portaveus.

F) Declaració Institucional



Única. Davant la situació que es viu al camp de refugiats de Mória, el Plenari del Consell Municipal de Barcelona acorda: Primer.- Refermar el compromís ineludible de la ciutat de Barcelona amb els valors que la UE considera comuns a llurs estats membres: dignitat humana, llibertat, democràcia, igualtat, imperi de la llei i drets humans; en una societat en què, tal com manifesta, preval la inclusió, la tolerància, la justícia, la solidaritat i la no discriminació. En conseqüència, tornem a denunciar la situació que es viu als camps de refugiats de Grècia i de Mória en particular i n'exigim solucions. Segon.-Recollir la declaració adoptada al 5è Fòrum d'Alcaldes sobre Mobilitat Humana, Migració i Desenvolupament que afirma el paper i les responsabilitats creixents que exerceixen les ciutats com a primera línia per a la inclusió activa de migrants i refugiats amb l'objectiu primordial de no deixar ningú enrere en la promoció de ciutats inclusives, segures, resilients i sostenibles. Tercer.- Reiterar la voluntat que Barcelona té de ser Ciutat Refugi, referent en la defensa dels drets humans i de no voler defugir la responsabilitat respecte a la situació actual. L'Asil és un dret humà recollit en l'article 14 i desenvolupat en la Convenció de Ginebra del 1951 sobre l'Estatut del refugiat i, a l'Estat espanyol, a la Llei reguladora del dret d'asil i de la protecció subsidiària. Per tot això, manifestem la voluntat de la nostra ciutat de ser part activa de la resposta i, en plena coordinació amb la Generalitat de Catalunya, la qual també ha manifestat la ferma voluntat d'acollir un contingent de persones refugiades provinents de Mória, demanem a l'Estat espanyol que faciliti els visats i les autoritzacions necessàries per a permetre'ns la reubicació d'aquestes persones. Quart.-Així mateix, sol·licitem a la Unió Europea i als seus estats membres que es comprometin de forma inequívoca i inajornable amb la protecció de la dignitat humana amb el compliment dels drets humans, especialment amb la protecció internacional. En conseqüència, demanem al Govern espanyol que actuï sota el principi de solidaritat i se sumi a la resposta coordinada que Alemanya, França i gran part dels estats europeus estan assumint per donar resposta a les persones que es troben en situació de greu desprotecció a Lesbos. Cinquè.- Demanar al Govern espanyol que exerceixi el lideratge necessari, buscant de garantir els drets de les persones migrants i refugiades, en el marc de la pròxima aprovació del Pacte europeu de Migració i Asil, per a l'assumpció de compromisos solidaris de repartiment i acollida i de responsabilitats compartides entre els estats membres.

S'aprova per unanimitat aquesta declaració institucional que ha estat llegida per la Sra. Alamany.

La Sra. Alcaldessa, després d'explicitar que amb aquest punt finalitza l'ordre del dia, desitja una bona Mercè a tothom i recorda que aquesta tarda hi ha el pregó de la que serà una de les Mercès més atípiques que haurà viscut la ciutat. Observa, però, que l'atipicitat provocada per la situació actual no pot fer que es deixi de celebrar i de reivindicar. D'altra banda, assenyala que el pregoner d'enguany és un pallasso molt estimat de la ciutat, Tortell Poltrona, i recorda que l'acte -malauradament, amb molt poca presencialitat ateses les limitacions pel que fa al nombre de persones permeses-, es pot seguir per Betevé. Recorda també que no hi haurà cap convocatòria a la plaça de Sant Jaume per evitar aglomeracions, però manifesta el convenciment que el pregó valdrà molt la pena, i convida tota la ciutadania a escoltar-lo, encara que hagi de ser a través de Betevé.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les quinze hores i quinze minuts.